

شہستان و خوا

رمان پنل سارتمر و شورش غدوی

شەيتان و خودا

ڙان پول سارتهر

- ☒ ناوی کتیب: شهیتان و خودا
- ☒ بابهت: شانۆنامه
- ☒ نووسەر: ژان پۆل سارتەر
- ☒ وەرگىتىر: شۇرىش غەفورى
- ☒ مونتاز: يانەي قىلەم
- ☒ تىراز: (٥٠٠) دانە
- ☒ چاپ: يەكەم (٢٠١٢)
- ☒ چاپخانە: ياد، بازارى سۆز-نەھۆمىسىيىەم
- ☒ نرخ: (٢٥٠٠) دينار
- ☒ لەبەرىيەبەرایەتى گشتى كتىبخانە گشتىيە كان ژمارەي (١٨١٤) ئى
سالى ٢٠١٢ پى دراوه.

شەيتان و خودا

ڇان پؤل سارتهر

و هر گنڀانى بىق فارسى: ئەبۇ لە سەن نەجەفى
شۆرىش غەفوورى كردۇو يەتىيە كوردى

سلیمانى

٢٠١٢

له چاپکراوه کانى زنجيره‌ی كتىبى يانه‌ی قەلەم
رۇماره (۱۰۴)

سەرپەرشتىيارى پېرۋەز: جەبار سابىر
جىڭرى سەرپەرشتىyar: ئارام سديق

ناونىشان: يانه‌ی قەلەم، سليمانى، سابونكەران، بىنايى هەورامان
نهۇمى سىيىھەم.

پیشکه شه:

بهو که سهی که به وشه هیچی پی نه گووتم، به لام به روح
دنیای پی نیشان دام ...

شهستان و خودا

(سی په رده و یازده دانیشتن)

چهند په یقینک له بارهی شانوونامه که وه:

بو یه کم جار شانوونامه (شهیتان و خودا .
رپو ۱۹۵۱ له سالی) له پاریس چووه سهر سه کوی شانو .
رپوله سه ره کییه کانی شانوونامه که، (پیر براسو - گوتیز) و (ژان فیتلار -
هاینریش) و (اهانری ناسییه . ناستی) و (ماریا کازارس - هیلیدا)
گیرایان.

چیروکه که له سه دهی شانزه یه م، له ثه لمانیا رو و ده دات: سه دهی شه ره
مه زه بییه کان له سه ره زه مینی بیلیثای هه می شه یی و حکومه تی
خانخانی .

لۆسەرای زانای دینی، چەند سالیکە ئايىنېتىكى نۇئى خستۇتەپپو و لە
سەرتاسەرى ئەوروپىادا مشتومى دەروست كردووه:
پرۆتستان و كاتۆلىكە كان يەكتىرى ھەلددەرن و دەرەنجامەكەيىشى وەرزىرەن
بە نان و گیان دەيدەن. شۇپە گوندەكى و جوولانەوە نۇئىھە دینىيەكان،
نەلمانىيە لە خوتىدا گەوزاندۇوه.

بەلام نەم كتىبە - بە بىرأى ھەندىك لە پەخنە گران، باشتىن بەرھەمى
سارتەر و گلىزىكەنەوە گشت ھزرەكانىيەتى - باسى پرسى سەرەكىي
سەردەمىي ئىمە دەكەت: ئايا مەرۆف بەرسىيارىيەتىيەكى لە ئەستۆيە؟
ئايا دەرفەتى باشدە ھەمە؟

ئايا دەتوانىت بەرسىيارىيەتى قبول بىرىت، بەلام دەستەكان ئاللۇودە
نەكىرىن؟ و لەم رۇوەوە، بە قىسى خودى سارتەر، نەم شانۇنامەيە
تەواوكەرى (دەستە ئاللۇودە) كانە، ھەرچەندە كە كارەساتەكە چوارسىد
سال بەر لە ئىستا رۇودەدات.

لەم رۇوەوە فەيلەسۈوفە ئىگىزىستانسىيالىستەكان لەسەر نەو باوھەن كە
مەرۆف، گىانلەبەرنىكە (گەللاھ) دەخاتەپپو و بۇ پىادەكەنلى، خۆى
دەخزىنىتە دەرۈونى داھاتووەوە.

رەنگە سەرنجىرا كېشىرىن پەھەندى فەلسەفى بەرھەمەكانى سارتەر و
رۇوى جىاوازى نەو لە فەيلەسۈوفەكانى دىكە - لەوە بىت كە مەرۆف
جىڭە لەم گەللاھىيە هىچ نىيە، بەلام نەگەرچى گەللاھىيە سەرەتا لە
زەينىدا فۇرمۇولە دەبىت، بەلام تا نەگاتە ھەمان قۇناغى بەكارىرىدىن، ھەر
ھىچە و كاتىكىش دەست دەداتە (كاراھە) كە تۈوشى رۇوداونىكى سەير
دەبىت كە پەھەندىكى نۇئى بە ۋىيان و چارەنۇوسى دەبەخشىتە.

هەر لەم رۈوهەدە كە زۆرجار سارتەر قارەمانەكانى خۆى دەخاتە نىّو ساتى (ھەلبىزاردەن) سەۋە، نەو دەمدەي كە لە پاشىدا دەبىت دەست بە كارەكە بىكىت و ھەموودەم (ھەلبىزاردەن) دەستلەملانى (دلەپاوكى) يە.

ئەم شانۇنامەيە راڭەدى ھەولۇ و تىقەلاڭانى پياوىتكە كە گەلالەي ژيانى لە (رەھا)دا دادەپىرىت - رەھاي باشە و رەھاي خراپە و شىكتىش دەھىننېت، چونكە دەستى كىردى لە رەھا كورتىرە. سارتەر خۆى دەلىت:

ئەم شانۇنامەيە ھەمووى باسى پەيوەندى مەرۆڤە لە گەل خودادا، يا بە واتايەكى دىكە: پەيوەندى نىوان مەرۆڤ بە رەھاواھە و ئامانجى نووسەريش لە (شەيتان) و (خودا) ھەر نەو دوو رەھا دوو لايەندىيە.

. لەمەپ بابەتى كىتىبەكە . و لەمەپ فەلسەفەي نىڭزىستانسىيالىزم - قىسە زۆرە، بەلام رەنگە پىویست بە ھىچ جۆرە شرۆڤە و باسىك نەبىت:

كىتىبەكە لە بەر دەستى خوتىنەردايە و نەو شتەي كە دەبىت لىرەدا بىكەۋىتە بە باس و خوداسىيىكى دژوار و زۆرجارىش بىن ھىواكەر، لە درىزەي چىرۇكە دلکەشەكەدا ناسانتر بۇى دەردىكەۋىت و باشتىر لېنى تىنەگات.

لەبارهی وەرگىرانى شانۆنامەكەوە

زمانى شانۆنامەكە لە ئەورۇوپا و بەتايىبەت فەرەنسادا، زمانى گفتۇگۆى عاميانە و ناواچەييانە نىيە، بەلكو ھەمان زمانى كتىب و رۇزىنامەيە، بەلام ئەو زمانەيى كە لە نووسىنى دەقى شانۆگەرييەكەدا بە كار براوه، چ لە پۇرى شىّوهى دەربىرین و چ لە پۇرى بەكارھىنانى وشە وەلانراو و نەزانراوه كانەوە بىرھىنەرەوە پەخشانى كۆنى سەددەي حەقدەيەمە (ئەگەرچى لە دەستەواژە و واتا پەخشانىيەكانى ئەورۇيىش، دوور نىيە).

له قۆناغى يەكەمدا، ھەولەكانى وەرگىر نىشاندەرى نەمانەتدارىيە لە دەقدەكە، لەگەل نەۋەيشىدا دەبىت نەوە وەبەر چاوان بىگىردىت كە نەمە يەكەم كارى ھەردوو وەرگىرە - وەرگىر زمانە فارسى و كوردىيە كە - لە بوارى شانۆيىھە، بۇيە ئاسايىھە نەگەر بىت و لە بەكارهىنانى شانۆيىدا دەستكاري ھەندىك لە رىستەكانى بىرىت، چونكە سەرەتا پىيمان وايدە تەم كتىبە بۇ خۇنىندەنەوەيە.

لەم پەروەوه وەرگىر انەكە خۆى لە زمانى عامىيانە پاراستووه (يېجگە لە بەكارهىنانى ھەندىك وشەي جىاواز و زۇر بەكارهىنراوى وەك چى، ئىتر، ئەرى، بەلى)، بەلام ھەول دراوه پىكھاتەي وشەكان و ناوازى قىسە و دەستەوازەكان نەوەندە لە زمانى گۇتوپىزىيەوە دوور نەكەونەوە تا نەگەر پۇزىك وىسترا بخىتە سەر سەكۆى شانۇ، پىویستى بە گۆرپانىكى زۇر نەبىت.

تا چ ناستىك نەم كارە سەركەدوووه، نەوە دەكەوېتە سەر ھەلسەنگاندىنى خۇنىدر و پەخنەراندەوە، گەرنگ نەۋەيە نەم كتىبە ropyonaكى بە خۆيەوە بېبىنېت.

رۇڭكىرىھكان

(بە پىئى هاتنە سەر سەكۆى شانق)

Catherine	نوسقۇفى مەزن ..... كاترين .
Frantz	خزمەتكارى نوسقۇفى مەزن ..... فرانتىز .
Karl	نەفسەر لىنھارت (Linehart) ..... كارول .
Schulheim	هاینیز (Heinz) ..... شۇلھايم
Nossak	نىشمىت (Schmidt) ..... نۆساك .
-	گىرلاچ (Gerlach) ..... پىچىل
	Rietschel
Tetzel	ناسىتى (Nasti) ..... تىتزىل .
فۆكىرى دراوگۇزىر (Foucre)	پىشىنۈرۈتكەن
هاینريش (Heinrich)	گوولى
Hilda	ڙىنېك ..... ھىلدا .
پىيغەمبەر	مامۇستا خاتون
نوسقۇفى شارى وۇرمىس	ڙىنېكى لاو
ھېرمان (Hermann)	ڙىنېكى
	جادووگەر
	گۆتىز (Goetz)

لە گەل ھەندىئىك خەللىك، قوماندار، جۇوتىيار و راھىبەكان

تیبینی و پیشه‌کی و هرگیری کوردی:

سروان: نهفسه

افسر: قووماندار

سرهنگ: نهفسه

صراف: گوهین

دیمه‌نده‌کانم گوزریوه بۆ دانیشتن و دانیشتنەکانیشم گوزریوه بۆ پەردە
تاواه‌کو ۳ پەردە و ۱۱ دانیشتنەکە، بەلای خوتەرهوە دروست و رپون بیت.

په ردهی يه کهوم

دانیشتني يەكەم

لەلای چەپ، لەنیوان زھوی و ناسمان، كۆشكى ئوسقۇنى مەزن
دەبىنرىت.

لەلای راست، مالى ئوسقۇف و بورج و حەسارى شارى (وۇرمىس -
Worms) دىارن.

لەم ساتەدا تەنیا كۆشك پۈوناكە.
شۇئىنه کانى دىكەي سەكۆ، لە تارىكىدا نغىرۇ بۇون.

دیمه‌نی بیهادا - تاقانه:

نوسقۇ فى مەزن: (الله بىردىم پەنجەرە كە) .. ئايا دىت؟ نە خوداي
مەزن، دەستى ۋېرىدەستەكىنم، وىنەكە ميان لەسەر دراوه زېرەكان ساپىوهتەوە
و دەستى باڭا و بەھىزى تۆيش رۇوخسارمى ژاكاردووه: لە ئوسقۇ فى
مەزن، شىتىكى دىكە جىگە لە مەلۇتكەيەك نەماوهتەوە. نەوە ماودتەوە كە
نەورۇ ئىوارە، ھەوالى شىكتى سوپاکەم پىپا بىگەيدىن تا ژاكاوى من وا
زىاتر بىت كە لە پشت جەستەمەوە پىشىتە سەرم ببىىن. خودايى،
خزمەتكارىڭى بى رپو، بە كەلكى چىت دى؟ (خزمەتكار دىتە
ژوورەوە). نەفسەر (لينهارت) ؟

خزمەتكار: نەخەير قوربان. (فۆكىر) اى گۆھىرە. ئىزىن دەفرمۇون كە...
ئوسقۇ فى مەزن: زۆر باشە، با چاوهرى بىكەت. (وەستانىڭ) نە
لينهارت كوا؟ ئىستا دەبۇو لىرە بىت و ھەوالى نوى بىتىت (وەستانىڭ). لە
خوداردىنگە باسى شەپىش دەكەن؟

خزمەتكار: قوربان، بىچىگە لەمە قىسى دىكە دەكەن.

نوسقۇنى مەزن: چ دەلىن؟

خزمەتكار: دەلىن كارهكە به خوداستى دلە و (كىنراد) لە نىوان پۇويار و
شاخەكاندا كەوتۈوەتە داوهوه و ..

نوسقۇنى مەزن: دەزانم، دەزانم، بەلام لە شەپدا شىكتىش ھەيە.
خزمەتكار: قوربان...

نوسقۇنى مەزن: بېرۋە. (خزمەتكار دەچىتە دەرەوه.) خودايىا، بۆ وات
خوداستووه؟ دوزمن دەستى بەسەر ئاو و خاكمدا گىرتۇوە و شارە
خۆشەویستەكەم (وورمس) لە دژم راپەرىيە. تا من لەگەل كىنراد
دەجىنگام، وۇرمس لە پشتىغا خەنجەرى ليدام. ئىدى خودا، نەمدەزانى كە
بە سەرى پېرى، وەهام بەسەر دېنى، نايىا دەبىت كۈزىانە و بە گۆچان
وەشىنى بېچەم بەر دەرگايى مالان و سوال بىكەم؟ ھەلبەت ئەگەر بە
رەستى لەسەر نەوه سوورى كە حوكىم حوكىمى توْ بىت، من ملکەچى
ئارەزووى تۆم، بەلام وىرەدانت ھەبىت كە ئىدى من بىست سالان نىم و
ھەرگىز ئارەزووى شەھىدبوونم نەبۇوه.

لە دوورەوه دەنگى (سەركەوتن! سەركەوتن!) بەرز دەبىتەوه.
دەنگەكان نىزىك دەبنەوه. نوسقۇنى مەزن گوئ ھەلددەخات و دەستى
لەسەر دلى دادەنیت.

خزمەتكار: (دېتە ژۇورەوه) سەركەوتن! سەركەوتن! قوربان، سەركەوتن بۆ
ئىمەيە. ئەفسەر لىنھارت دېتە خەزمەتتىان.

نه فسدر: (دیته ژوورهوه) قوربان، سدرکهوتین. سه رکهوتني ته واو و
دروست، شه پریکی بی وتنه، رؤزینکی میز ووی. شهش هزار کهس له
دوژمن کوزران و خنکان و نهوانی دیکهیش خدريکی را کردن.
نو سقوفی مهزن: خودایا، سوپاسگوزارت، کینراد چی لیهات؟
نه فسدر: له مردووه کانه.

نو سقوفی مهزن: خودایا، سوپاسی تو ده کدم. (وهستانیک)، نهۆ که
مردووه لیئی ده بورم. (روو له لینهارت)، بدره که ت به سه ردا ده بارتنم، بر قو
و هه واله که بلاو بکدوه.

نه فسدر: (ناماده دهه ستیت)، که میک بدر له خورهه لاتن، له دوورهوه
تدپ و توزیک هه لد هستیت و ..

نو سقوفی مهزن: (قسی ده بیریت)، نا، نا! پیویست به باسکردن ناکات!
هیچ پیویست ناکات. کاتیک که شرۆقەی سه رکهوتون بکەن، دیار ناکهوت
که جیاوازییە کەی له گەل شکستدا کامدیه. هەر نه وندەم پى بلنى تا
ببینم که نایا سه رکهوت تو وین!

نه فسدر: سه رکهوتینکی سه رنجر اکیش، نمونەی شکۆداری و جوانی
کە مال.

نو سقوفی مهزن: بر قو، ده بیت شووکرانەی خودا بکەم. (نه فسدر ده چیتە
دەرەوه. نو سقوفی مهزن ده کهوتنه سەما و خۆبادان)، سه رکهوتم!
سەرکهوتم! (دهستى له سەر دلى دادهنى .). ناخ! (له سەر کورسى پارانەوه
چۆك داده دات) سوپاسگوزارت.

بهشیکی لای راستی تهخته‌ی شانوکه رووناک دهیته‌وه. نیره کوشک و
حمدساری شاری و قرمس و پیڑوی سهروهی قهلاکیده. (هاینتیز) و
(نیشمیت) پدسر ستاره‌ی بورجه‌کده چه‌ماونه‌تده.

هاینتیز: مهیسر نییه، مهیسر نییه، خودا به رهای نازانیت.

نیشمیت: نارام بگره، دووباره ناماژه‌که ددهنه‌وه. سهیر بکه! یهک - دوو -
سی .. سی و یهک - دوو - سی - چوار - پینچ ..

ناستی: (الهسر حمدساره‌کده دهدره‌که‌وت)، چی بووه؟

نیشمیت: ناستی! ههوالی زور خراپ به دهستان ده‌گات.

ناستی: بُ ههله‌لبریزدراوی خودا، هیچ کاتیک ههوالی خراپ نییه.

هاینتیز: کاتر میزیک زیاتره که سهیری ناماژه‌کانی ناگره‌که ده‌کهین.

خوله‌ک به خوله‌ک ههمان ناماژه دووباره ده‌کهنه‌وه. هان، وره بنووه! یهک
- دوو - سی و پینچ! (ناماژه به کیوه‌که ده‌گات)، نوسقوفی مهزن
شهره‌که‌ی بردووه‌ته‌وه.

ناستی: ده‌زانم.

نیشمیت: بارودخه‌که خراپه، نیمه له و قرمسدا که‌وت‌ووینه‌ت دارده، نه
هاوپه‌یمانیکمان ههیه و نه تفاقیک. نهی تو پیت نه‌ده‌گوتین (گوتیز)
ماندوو دهیت و، دواجار دهست له گه‌مارؤکه ههله‌گرنیت و کنترادیش
نوسقوفی مهزن ورد و خاش ده‌گات! دهی، نهه دهی‌بینی که کینراد مردووه
و به زویی سوپای نوسقوفی مهزن له پای دیواره‌کانی نهم شاره‌ره
له‌گدل سوپای گوتیزدا یهک ده‌گرن و نیمه‌بشن هیچ پیکه‌یه‌کی دیکه‌مان
جگه له مردن نایت.

گیرلاخ: (بە راکه راک دیتە ژوورەوە)، کیتراد شکستى خوداردووە، سەرۆكى شارهوانى و نەندامانى نەنجومەنی شار لە كۆشكى شارهوانىدا كۆبۈنەتەوە و گوتويىز دەكەن.

ئىشميٽ: دەي نىتەر! گەرەكىيانە رېنگەيدك بۇ خۆبەدەستەوەدان بىۋەزىنەوە.

ناستى: برايان، نايَا نيمانتان ھەمە؟

ھەموو: بىللى ناستى، بىللى!

ناستى: كەوايە نەتۆقىن. شکستى كیتراد ئايەتىكە.

ئىشميٽ: ئايەت؟

ناستى: ئايەتىك لە لايمەن خوداوه بۇ من. بىرق، گیرلاخ، زوو بچۈز بۇ شارهوانى و ھەول بىدە لەوە تى بگەي كە نەنجومەن چ بريارتىك دەگرىت.

كۆشك و حەسار نەغરۇي تارىكى دەبن.

ئوسقۇفي مەزن: (الىسەر كورسى پارانەوە ھەلدەستىتەوە)، ھۆى! (خزمەتكار دیتە ژوورەوە)، بانگى گۆھىر بىكە با بىت. (اگۆھىر دیتە ژوورەوە)، دانىشە. گۆھىر، ھەموو لەشت خۆلاؤسيە، لە كوبۇھە دىيتى؟

گۆھىر: سى و شەش كاتىزمىزە بە راڭىردىن دىتم تا پىتان بلىم كە نەكا كارنىكى سەر شىتاناھ بىكەن؟

ئوسقۇفي مەزن: شىتايەتى؟

گۆھىر: دەتاندۇرت نەو مرىشكەي كە ھەموو سالىك ھىلىكەي زىرتان بۇ دەكەت، سەر بېرن.

توسقۇ فى مەزن: باسى چى دەكەن؟
گۆھىر: باسى شارەكەتان وۇرمىس: پىيمىان گوتۇوھ كە گەمارقۇتان داوه.
نەگەر پىاوە كانت تالانى بىكەن، ھەمۇ شىتىكت لە دەست دەدەيت و منىش
لە گشت شىتىك بىبەش دەكەن. بەو تەمەنەتەوە "ئىتە نايىت لاسايى
فەرماندەكانى شەپ بىكەنەوە.

توسقۇ فى مەزن: مەگەر من داواى شەرم لە كېنراد كردووھ؟
گۆھىر: رەنگە ئىۋە داواى شەرتانلى نەكىرىدىت، بەلام كى دەزانى كە
تۆ دەنەت نەدايىت تا ئىۋە بىكىشىتە ئىۋە شەپەوە؟
توسقۇ فى مەزن: كېنراد لە بن دەستى مندابۇ و دەبوو ملکەچم بىت،
بەلام شەيتان چووه كەولىيەوە تا خەلکى راپەرەننىت و خۆي بىتى
رەابەريان.

گۆھىر: بۆچى نەو شتەي كە نەو دەيىھەویست، نەتايىن تا توورەيىھەكەي
داپەركىتەوە؟

توسقۇ فى مەزن: كېنراد ھەمۇ شتىكى دەویست.
گۆھىر: دەي، با واز لە كېنراد يېتىن. رەنگە كېنراد سۇنۇرى
تىپەرەندىتىت، بۆيە شىكتى خودارد، بەلام شارەكەتان وۇرمىس...

توسقۇ فى مەزن: وۇرمىس گەوهەرى نياز و رۇحى منه، وۇرمىسى
خۆشەویستىم و نەزركەردووكەم، وۇرمىس نەو شارە ناشۇوكە، ھەر نەو
رۇزەي كېنراد سۇنۇرى بەزاند، راپەرى.

گۆھىر: خراپى كرد و ھەلمەي كرد، بەلام ئەۋەتان لەبىر نەچىت كە سى
چارەكى داھاتى مەملەكەتەكەتان لەۋىۋە دەست دەكەۋىت. نەگەر شەمشىز

له خەلکى وۇرمس راست كەيىتەوە، ئىتىر كى ھەيدە باج بىدات. كىن ھەيدە دواكانم جىېبەجى بىكەت؟

ئوسقۇنى مەزن: نەوان كەشىشە كانى منيان نازار داوه و ناچاريان كردوون تا پابكەنە نىئۇ دەيرە كانىانەوە (خەلۇوتلىشىن) و دەرگا بە پۇوي خۆياندا دابخەن. نەوان بى حورمەتىيىان بەرامبەر بەھو ئوسقۇفە كردووھ كە نوئىنەرى منه و نىزىن نادەن لە كۆشكەكەي بىتە دەرەوە.

گۆھىر: نەمانە ھەمووی كارى مندالانەن! نەگەر ئىۋە ناچارتان نەكىدبان، ھىچ كات نەوان دەستىيان بە شەر نەدەكرد. توندوتىزى و ھەلەشىسى شياوى نەواندە كە ھىچيان نىيە تا لە دەستى بىدەن.

ئوسقۇنى مەزن: چىت لە من دەۋىت؟

گۆھىر: دەمەۋىت بىانپارىزى. باجىنلىكى گەورەت بىدەنلى و ھەموو شتىك لەبىر بىكىت.

ئوسقۇنى مەزن: ھەيھوووو!

گۆھىر: بۇ ھەيھوو؟

ئوسقۇنى مەزن: گۆھىر، من شارى وۇرمسىم خۆش دەۋىت و تەنانەت ئامادەشم لە دلەوە بە بىن باج لە ھەلەكەي بىبورم.

گۆھىر: دە باشە، نەى كەوايە چى؟

ئوسقۇنى مەزن: خۆ من نەوەنم گەمارق نەداوه.

گۆھىر: نەى كى داوىتى؟

ئوسقۇنى مەزن: گۆتىز

گۆھىر: نەم گۆتىزە كىيە؟ براي كىترادە؟

ئوسقۇنى مەزن: بەلىن، باشتىرين فەرماندەي شەپى ھەموو نەلمانىا.

گۆھىر: لە پشت دیوارى شارەكەتانەوە چ دەكات؟ مەگەر دۇزمنى ئىۋەيە؟

نوسقۇفى مەزن: راستىت دەۋىت، نازانم چىيە؟ سەرەتا ھاودەستى كىنراد و دۇزمنى من بۇو، پاشان بۇو ھاودەستى من و دۇزمنى كىنراد و ئىستايىش... بە كورتى چارەنۇسىدە كە نەوهىدە كە خۇو و خەدىيەكى جىنگىرى ئىيە.

گۆھىر: بۆچى ھاودەستى گوماندارتان ھەلبىزاردۇوە؟
نوسقۇفى مەزن: مەگەر ھەلبىزاردەنە كە بە دەست من بۇو؟ لەگەل كىنراد ھېرىشىان كرده سەر ناو و مەوتىندەم. بە خۆشىيەوە ھەوالى نەوە گەيشت كە كىشە كەوتۇوەتە نىوانىيانەوە. من بە نەيىنى پەيمانى نەوەم بە گۆتىز دا كە شەگەر بىيىتە ھاپىيەمانى من، نەوا سەرزەۋىنەكانى براکەي پى دەبەخشم. شەگەر لە كىنرادم جىا نەكردىبايەوە، نەق دەمىڭ بۇو كە شەپەكم دۆرەندىبوو.

گۆھىر: نەوەم شەو لەگەل پىاوه كانىدا بۇوە لاي ئىۋە. دوايسى چى رپوپىدا؟

نوسقۇفى مەزن: من پاراستنى بەشىئىكى دوور لە ناوهندى ولاتم بەو سپارد. گوايا نەم كارە ماندوو و بىزارى كردووە. گومانم ھەيدە كە ژيانى مانەوهى لە تەنبا شۇنىڭ پى خۆش بىت. رۇزىكىان سوپاکەي بەرەو لاي دەروازەي وۇرمىس جوولاند و بە بىن فەرمانى من نەويى گەمارق دا.

گۆھىر: فەرمانى پى بىكەن... (نوسقۇف بىزەيدەكى تال دەكات و شانەكانى بە نىشانەي لاوازى ھەلّدەكىشىت)، بە قىستانتان ناكات؟

نوستقۇنى مەزن: لە كويىت بىيىستوته كە تا ئىستا فەمراندەيەكى نىتو شەر
بە قىسى سەرۆكى دەولەت بىكەت؟

گۆھىر: كەواتە بە گشتى چارەنۇوسى نىۋە لە دەستى نەودايىد؟
نوستقۇنى مەزن: بەلىن وايە.

كۆشك و حەساري شار رۇوناك دەبىتەوه.

گىرلاخ: (دىتە ژۇورەوه) نەنجۇومەن گەرەكىيەتى نۇتنەرى خۆى بۆ
گوتوبىئىز بىنېرىتە لاي گواتىز.

هاينتىز: نەمگوت! (وەستانىتك) ترسنۇكىنە!

گىرلاخ: تەنبا ھيامان بەوهى كە گواتىز مەرجى وەها قۇورس دابنى كە
نەوان نەتوانن قبولى بىكەن. نەگەر نەوهى كە لە بارەي نەوهە دەيلىن
رپاست يىت، نەوا تەنانەت ناماھە نىيە نەمانمان بداتى.

گۆھىر: رەنگە چاپۇشى لە تالانكىرىنى مال و ملک بپۇشى.

نوستقۇنى مەزن: دەترسم چاوىش لە گيانى خەلک نەپۇشى.

ئىشميit: (بە گىرلاخ) لەبىر چى؟ بۆ چى؟

نوستقۇنى مەزن: لە باوکەوه زۆلە، پىيسترىنى زۆلەكان. تەنبا حەزى
لەوهى خراپە بىكەت.

گىرلاخ: لە كەسە ناپەسىنە بەدكار و زۆلاندە كە تەنبا حەزى لە
خراپەيە. نەگەر بىيەوەت وۇرمىس تالان بىكەت، خەلکى شار رېنگەيەكى
دىكەيان جىڭە لە ھەلگەرنى شمشىز نىيە و پال بە دىوارەوه بىدەن و
بىرگەرى لە گيانى خۆيان بىكەن.

ئىشمىت: نەگەريش بىيەوىت شارەكە وىران بىكەت، نەۋەندە سادە نىيە تا
نامانجەكەي ئاشكرا بىكەت. داواى نەوه دەكەت پېنگەي چۈونە ژۇورەوەي
پى بىدن و لە بىدرامبەردا بەلىنى شەوه دەدات كە ئازار بە هىچ كەس
نەگەيدىت.

گۆھىر: (شىواوانە). وۇرمىسى ھەزار پۇولى زىز بە من قەرزىدارە.
دەبىت بە خىرايى پېش بە كوشت و تالان بىگرىن. سوپاكەي خۆتان بەرەو
گۆتىز بجۇولىنىن.

نوسقۇ فى مەزن: (داماوانە) دەترىم شىكتىيان پى بەھىت.

كۆشكى نوسقۇ فى مەزن لە تارىكى رۇددەچىت.

هاينتىز: (روو لە ناستى) كەدوايە ئىمە بە تمواوى لەنیو دەچن؟
ناستى: برايان، خودا لەگەلمانە، نەگەرى وىرانبۇونمان نىيە. نەو شەو لە
وۇرمىسى دەچمە دەرەوە و ھەمول دەدەم بە چادرگەي دوڑمندا تىپەرم و
خۆم بىگەيدىنە شارى (فالدۇرف). حەوتۇويەكم بۇ بەسە تا دە ھەزار
جووتىيارى چەكدار كۆبکەمەوه.

ئىشمىت: چۈن دەتوانىن حەوتۇويەك خۆ رابىگرىن؟ لەمانمەوه بە دوورى
مەزانە كە ھەر نەم شەو دەرواژەكان بە رۇوي گۆتىزدا بىكەنەوه.

ناستى: نايىت بىتوانن نەم كارە بىكەن.

هاينتىز: مەگەر دەتەوەيت حەكومەت بە دەستەوه بىگرىت؟

ناستى: نا، نەگەرى سەركەدونن كەمە.

هاینتیز: نهی چی؟

ناستی: دهیت کاریک بکهین تا خدلکی شار له ترسی گیانیان وه زاله بین.

هه مسوو پیتکدهوه: چون؟

ناستی: به وه ریخستنی کۆمەلکوژییدك.

له خوداروهی کوشکەکددا، سەکۆی شانۆکە پووناك دهیتهوه. ژینیک به تىپاماوبىه و دانىشتووه و پالى به پلىكانەيەكىدە داوه كە به پىرەوي سەرهەوی قەلاکە كۆتسايى دىت. سى و پىنسىج سالانە و شەرۇل و كۆنەپۇش. كەشىش لە كاتى خوتىندەوەي كىتىبى دووعا "لەۋىتە تىىدەپەرپىت.

ناستی: نەم كەشىشە كېيىھ؟ بۇچى وەكىر نەوانى دىكە زىندانى نىيە؟

هاینتیز: مەگەر نايناسى؟

ناستی: نەها! (هاينرىش)ە. چەندە گۈراوه. هەر چۈنىتىك بىت جىاوازى نىيە، دەبوو ئەۋىشتان زىندانى كردىبايد.

هاینتیز: هەزارەكان خۆشيان دەۋىت، چونكە وەكىر نەوان نەزى. نەگەر زىندانىمان كردىبايد، خەلکى توورە و نارازى دەبوون.

ناستی: نەم پىاوه لە هەموويان ترسناكتە.

ژۇن: (چاوى بە كەشىش دەكەۋىت)، كەشىش، كەشىش! (كەشىش رادەكات و ژندەكە هاوار دەكات) بەو خىرايد بۇ كوي دەچىت؟

هاینریش: (دهوستیت)، من نیتر هیچم نییه تا بیکدهمه سهدهقه و خیر.
هیچ شتیک، هیچ شتیکم نییه! هدرچیم هدبووه داومه.
ژن: نه مه ناکاته نهودی که بانگم کردی، رابکهیت؟
هاینریش: (ماندوو و لاواز بهرهو لای دیت)، برسيته؟
ژن: نا

هاینریش: نهی چیت دهونت?
ژن: دهمهویت بومی شرفة بکدیت!
هاینریش: (به خیرایی) من هیچ شتیکم نییه که بوتی باس بکدم.
ژن: تو هدر نازانی که من دهمهویت چی بلیم?
هاینریش: ده بیلی، خیراکه. دهیت چیت بو باس بکدم?
ژن: بوچی مندالله که مرد؟
هاینریش: کامه مندال؟

ژن: (به پیکنهنینیکی پچراوهه) مندالله کهی من. نهی هۆوق، کەشیش،
تو خوت دوتئی خسته ژیرخاکهوه، سی سالان بwoo و له برسان مرد.
هاینریش: خوشکه، من ماندووم، تو م بیر ناکدویتهوه. من "رووخسار و

چاو و روانيی ههموو ژنه کان وهکو يدك دهیشم.

ژن: بوچی مرد؟

هاینریش: نازانم
ژن: مه گهر تو کەشیش نیت؟

هاینریش: بوچی، ههم.

ژن: کهوایه نه گهر تو نه توانی، کی ده توانیت بوم باس بکات؟
(وهستانیک) نه گهر نیستا خۆم بکوژم گوناهه؟

هاینریش: (به توندی)، بهلی، گوناھینکی مهزن.
ژن: منیش هدر وام بیر ده کرد هوه، بدلام نازانی که چهنده دلم دهیه ورت
بهرم. نهها دهیتنی که دهیت بوم باس بکهیت.

ساتیک به بیدهندگی راده بوورت. هاینریش دهست به سه نیوچاوانی
دهکیشیت و زهخت له خوی ده کات.

هاینریش: هیچ شتیک به بی ثیزنسی خودا روونادات و خودایش باشهی
بیگه رده، که واته هدر شتیک رووده دات، باشهیه.
ژن: تیناگهه.

هاینریش: تو هدر شتیک بزانی خودا زورتر ده زانیت، نه و شتهی له
چاوی تووه خراپهیه، له چاوی نه ووه باشییه، چونکه نه و ثاخ و
ناقیبه تی کاروباره کان هله سه نگینیت.

ژن: تو خوت له مانه تیده گهی؟

هاینریش: نا، نا! من تیناگهه! من هیچ شتیک تیناگهه! نه ده توام و نه
ده شمه ورت که تی بگهه. دهیت نیمانمان ههیت، نیمان! نیمان!

ژن: (به ژهه بزهه کده) تو دهیت دهیت نیمانمان ههیت، بدلام دیاره
که خوت باوهه پت نییه بهوهی که دهیت.

هاینریش: خوشکه، نه و شتهی که دهیلیم له و سی مانگه دا نه وندهم
دووباره کردووه تهوه که ثیتر نازانم له روی عاده تهوهیه دهیلیم یا له روی
باوهه په، بدلام هله مه که، من باوهه پم بهو شته ههیه که دهیلیم. به
هه مسوو تاقهت و تو انا مدوه، به هه مسوو دل و گیانمه و نیمانم پیی ههیه.

خودایه، تو خوت شاهیدی که بۆ چرکەساتیکیش گومان نه کە و تو ووته نیو دلمهوه. (وەستانیک)، خوشکى، مندالەکەی تو له بهەشتە و رۆژنگەت دەپەیینى.

ژن: بەلئى، کەشىش. هەلبەت، بەلام بەھەشت شوئىنى خۆى ھەيدە، منىش ئەۋەندە ماندووم کە تەنانەت لەوئىدا تاقەتى چىزورەرگرتنم نىيە.

ھايىريش: (چۆك دادەدات)، خوشكە لىئم خۆش بىبە.

ژن: کەشىش گىيان، بۆچى لىت خۆش بىم؟ خۇ تو ھېچتلىنى نە كردووم؟

ھايىريش: بىبۇرۇن. له بۈودى منمۇه له ھەموو کەشىشەكان خۆش بىبە،

له ھەموو دەولەمەند و ھەزارەكانىش.

ژن: (بە زمانىتكى گالىتەپىنگەنەوه)، له دلەوه دەتبەخشم، پازى بۇوى؟

ھايىريش: بەلئى، نەھۆ، خوشكى وەرە پىكەوه دووعا بىكەين. له خودا پىارەتىنەوه کە دووبارە رووناكى هيوا له دلەكانماندا رووناك بىكەتەوه.

له نىۋەندى ئەم گوتويىزدا، ناستى بە ھىواشى له پلىكانەكانى كۆشك دىتە خودارەوه.

ژن: (ناستى دەبىنى، دەست لە دووعا ھەلەگىرت و بە شادىيەوه دەلىت) ناستى! ناستى!

ناستى: چىت له من دەۋىت؟

ژن: ئەى نانەوا، منالەکەم مىرد. رەنگە تو بىزانى بۆ مىرد، تو کە ھەموو شتىڭ دەزانىت.

ناستى: ئەرى، دەزانم.

هاینریش: ناستی.. تکات لیّدەکەم، بىّدەنگ بە. وای لە حاڵى ئەوانەئى شەرمەزارى دروست بىکەن.

ناستی: مەنداھەكەي تۆ مەرد، لەبەر نەوهى پارەدارەكانى شارەكەمان دژى ئوسقۇ فى مەزىن كە ئاغا پارەدارەكەيانە، راپەرىيون. كاتىك پارەدارەكان پىتكەدە بە شەپ دەتىن. دەبىت ھەۋارەكان بىكۈزۈتن.

ژۇن: نايا خودا ئىزىنى نەوهى بىن دابۇون كە شەپ بىكەن؟
ناستی: خودا لەم كارە بىن بەرى كىردىبوون.

ژۇن: بىلام نەم پىاوه دەلىت ھېچ شتىك بە بىن ئىزىنى خودا ۋۇنادات!
ناستی: ھېچ شتىك، جىڭ لە خراپە نەبىت كە لە دەرۈونى مەرقەكانەوە ھەللىدە قۇولىت.

هاینریش: نانەوا، درۆ دەكەي، تۆ راست و درۆ تېكەل دەكەي تا خەللىكى بە لارىدا بەرىت.

ناستی: نايا بانگەشەئى نەوهە دەكەيت كە خودا نەم مەرگ و نازارە بىن سوودانە بە رەوا دەزانىت؟ من دەلىم كە زاتى نەو لەو ھەمۇو نەو شتانە بىن ئاگا و بىن بەرىيە.

هاینریش بىّدەنگ دەبىت.

ژۇن: كەواتە خودا نەيدەوىست مەنداھەكەي من بىرىت.
ناستی: نەگەر نەوهى بويىستبايە، نايا دەيخوولقاند؟

ژن: (به سووکه باریمه کده) من ثم قسەیدم زیاتر به لاوه په سنه نده. (روو
له کەشیش) ده بینی، بدم شیوه یه من باشت تیزه گدم. کەوایه نه و کاتمه
خودا ده بینی که من نازار ده کیشم، خدم ده خودات؟
ناستی: زور خدم ده خودات.

ژن: ...و ناتوانیت کارتکم بۆ بکات?
ناستی: بۆچی، هەلبەت که ده توانیت. خودا مندالە کەت بۆ
ده گەرپینیتەوە.

ژن: (دلشکارانه)، بەلی، دهزانم، له بەھەشت.
ناستی: نا، هەر لیزه، له سەر زەوی.

ژن: (به سەرسوور مانه) له سەر زەوی؟
ناستی: سەرەتا دهیت خوت بدھیت به دهست چەرمە سەریمه وە و حدوت
سالان تەحەموولى نازار و بەدبەختی بکەی تا بدرە کەتی خودا بە سەر
زەویدا بیارتت. نه و کاتە مردووه کان ده گەرپینه و بۆ لامان، هەمووان
یەکتريان خوش دهونت و نیتر کەس به برسییەتی نامیتەوە.

ژن: بۆچی دهیت حدوت سالان سەبر بکەم؟
ناستی: چونکە دهیت حدوت سالان له گەدل کەسە خراپە کاندا به شەر
بیت تا له شەرپیان رزگار ببیت.

ژن: کارتکی ثاسان نییە.

ناستی: هەر لە بەر نه وەیە خودا پیویستی به يارمەتی توچ ھەیە.

ژن: خودای بالا و به توانا پیویستی به يارمەتی منی لاواز ھەیە؟

ناستی: بهلی، خوشکم. تا حموت سالان نه هریمن بدهم زهیدا زال
دهیست، بهلام نه گدر هم ریدک له ثیمه دلیرانه بجهنگیت، پزگارمان دهیست
و خودایش له گهلماندا پزگاری دهیست. باوهه به قسه کم دهکه؟

ژن: (همه‌لدهستیته سهر پییان)، بهلی، ناستی، باوهه دهکه.

ناستی: نهی ژن، کوره کهی تو له ناسمان نییه، له زگی تو زدایه و تو
حموت سالان به زگپری ده مینیتهوه و پاش نه و حموت سالاً مندالله که
دیته لات و دهست ده خاته دهستهوه و بو جارتکی دیکه دهستهوه به
دایکی نه.

ژن: باوهه دهکم ناستی، باوهه دهکم.

ژن له دیمه نه که ده چیته ده روهه.

هاینریش: تو روحیت سه رگه ردان کرد.

ناستی: نه گدر راست دهکهی بو قسه که مت نه بری؟

هاینریش: چونکه نه و دهمهی گوئی له تو ده گرت، وا پنده چوو نازاری
که متر ده کیشیت. (ناستی شانه کانی به رز ده کاتهوه و ده چیته ده روهه.)
خودایا، دلم نه هات یتدهنگی بکم. گوناهم کرد، بهلام من نیمانم همیه.
خودایا، من باوهه پم به توانای بالای تو همیه. من به کلیسهی پیروزی
تو که دایکمه و جهستهی پیروزی عیسایه و من شتیکی زور بچووکی
بی که لکی نه ونم، نیمانم همیه. نیمانم بدوه همیه که هم رشتیک رو ویدات
له تو ویه، ته نانه ده مرگی نه مندالله و، هم رچی همیه باشه یه. من
باوهه پم به مانه همیه، چونکه باتله! ناهه قه، پو و چه!

تهخته‌ی شانوکه تدواو رووناک دهیسته‌وه. خەلکى شارى وۇرمس لەگەل
ژنه‌کانيان بە دورى كۆشكى نوسقۇفى مەزن كۆبۈنەتەوه و چاودەپوانن.

خەلکەكە: ھەواڭىك نىيە؟...

- ھېچ ھەوال نىيە؟...

- لىزە چى دەكەن؟...

- چاودەپوانىن...

- چاودەپوانى چى؟

- ھېچ شىتىك...

- ئىۋەيش بىنىتىان؟...

- لەلای راست.

- بەللى.

- ھەيكلى پىسيان.

- كە پەچە لاكەوت، قۇونى پەش و سېى بە دەر دەكەۋىت.

- خۆ كۆلان بۇ پىاو نابىتە مال.

- دەبىت شەم شەر تدواو بىرىت، دەبىت زۇو تدواو بىرىت، دەنا خراپمان

بەسەر دىت.

- من دەمەۋىت نوسقۇف بىيىنم، دەمەۋىت چاوم بە نوسقۇف بىكەۋىت.

- پۇوي خۆى نىشان نادات، تۈورە بۇوه...

- كى؟... كى؟...

- نوسقوف...

- لەو کاتەوەی کە دەرگایان بە روویدا داخستوو، ھەندىئىك جار دىتە پشت
پەنچەرەكە و پەردەكە لادەدات و سەير دەكات.
- تۈورە بۇوه.

- دەتانەوتت چىستان پىن بلىت؟
- رەنگە ھەوالىنىكى پىن بىت!

(چې چې خەلکى)

دەنگە دەنگىكى وەكۇ: نوسقوف! نوسقوف! خۆت نىشان بده.
لەنیتو ناپۆرەي خەلکەكەوە: مۆچىارىمان بکە.
- چارەنۇوسمان چى لىدىت؟
- كاتى قىامىتە.

پياونىك لەنیتو ناپۆرەي خەلکەدا دىتە دەرەوە، دەپەرپىتە سەر سەكۆي
مالەكەي نوسقوف و پال بە دىوارەكەوە دەدات. ھايىرىش لىپى دوور
دەكەۋىتتەوە و دەچىتە نىپ خەلکەكەوە.

پىغەمبەر: دونيا ژىزە و و ژۇور بۇوه.
لاشەكانمان بوكتىن..
بوكتىن، بوكتىن: خودا لىزەيە.

ترس و تؤقین که وته نیو خدّلکه وه.

پیاویک: ههی! ههی! هیور ببنده وه. مهتر سن، نهمه پیغه مبدره.
خدّلکی: دووباره یه کنکی دیکه؟ به سمانه! دهست له سدرمان هد لگره، له
هدر کونتکه وه پیغه مبدریک دیته ده ره وه. نه ونده بهس نه بیو که ده گامان
به رووی که شیشه کان پیو دا؟

پیغه مبدر: زهی بونی نه فرهاتی لی دیت،
خور سکالای خوی گهیاندووه ته لای خودا:
خودایا، دهمه ویت بکوژ تمه وه.

لهم هه موو گهندلیهدا گیانه للامه بوو مه.
هه رچندی گه رمتی ده کدم، بون گه نی زیاتر دهیت.
نووکی تیشکه کانم نالو وده و پیس بونه.

خور دهیت: وای له حالی نیمه!
پهلكه جوانه کهی من به (گو) اوه وه تیوه گلاوه.

پیاو: (الی ده دات)، بیده نگ به!

پیغه مبدر ده که ویته سدر زهی. به تووندی په نجمردی ماله کهی نوسقوف
ده کرته وه. نوسقوف به پوشاكی ته واو فه رمیمه وه دیته نیو دالانه که وه.

ناپورهی خدّلکه که: نوسقوف، نوسقوف!

نوستوف: کوا سووباكه‌ي کيتراد؟ کوا سوار و سه‌ركيشه‌كان؟ کوا ثهو له‌شکره‌ي فريشته‌كان که ده‌يوست دوژمن تار و مار بکات؟ نيوه به ته‌نيا ماونه‌تدهوه، بئ پهنا و بئ يار و بئ هيوا، و نه‌فرهتى خودا بۆ نيوهيه. هوئي خەلکى وورمس، وەلام بدهنهوه. ثەگدر خودا حەزى لە‌وهىه كە نيمانداره‌كانى دەستبەسەر بکەن، نيتىر بۆچى رۇوي لە نيوه وەرگىپراوه؟ (نانە و گريانى ناپوره‌ي خەلکە‌كە.)

وەلام بدهنهوه!

هاينريش: دلىان مەشكىتن.

نوستوف: ثهوه كېيە قسە دەكات؟

هاينريش: منم، هاييريش، پىشنىتىرى (سينت گيلهاڤ).

نوستوف: زمانت بگەزە، كەشىشى هەلگەراوه. ئايابۇرى ثەۋەت ھەيە سەيرى رۇوخساري نۆستوف بکەي؟

هاينريش: گەورەم، نەگەر ثەمانە سووكايدىيان پى كردوست، لييان ببورو، ھەر وەك چۈن من لە جىنيوه‌كانى نيوه خوش دەبم.

نوستوف: يەھوودا! يەھوودا! نىسخەریووتى! بېرق خوت لە قەنارە بده!

هاينريش: من يەھوودا نىم.

نوستوف: كەوايد لە نيو ثەوانددا چى دەكەي؟ بۆچى پشتىوانىيانلى دەكەي؟ بۆچى لەگەل نىمە لە زىنداندا نيت؟

هاينريش: منيان بە نازادى هيشتىووتهوه، چونكە دەزانن خوشم دەوتىن و، نەگەريش بە پىي خۆم نەھاتمه لاي كەشىشە‌كانى دىكە، بۆ ثەو بۇ كە لم شارە سەرلىشىۋاوهدا، كەشىش نەبۇو بۆ نويىز و دووعا و دانپىانان و لەدایكبوون و ھاوسرى و مەرگ. نەگەر من نەبام، كلىيىسى نەدەبۇو و

شاریش به بی بی رگریکردن دهبووه قووریانی کفر و خودانه ناسی و خدکی
وه کو سه گ ده مردن... گهوره، دلیان مه شکین!

نوستوف: کی نانی به تو داوه؟ کی توی گهوره کرد ووه؟ کی توی
فیری خوشنده وه کرد ووه؟ کی زانینی فیر کرد ووه؟ کی توی کرد ووه
نه کلیسیه؟

هاینریش: دایکه دلوقان و پیروزه که، کلیسیه.
نوستوف: تو هر شتیکت ههیه، له ووهیه. سه رهتا پهیوهستی به کلیسده.

هاینریش: راسته که من سه رهتا به کلیسیه وه پهیوهستم، بدلام کلیسیدیش
پیم ده لیت که من برای نهوانده.

نوستوف: (به دهنگی به رزوه)، سه رهتا کلیسیه.

هاینریش: به لی، بدلام کلیسیه، بدلام...
نوستوف: من دهمه ونت له گه ل نه و خدکه قسه بکه. نه گه ر پنداگری
له سدر همه کهی خویان بکنه وه و دریزه به یاخیگه ری بدنه، فهرمانی
پیم ده کدم بچیته به رهی با وردارانی کلیسیه وه که برا راسته قینه کانی تون
و خوت له خدلوه تگه یا قوتا بخانه زیندانی بکهی. نایا به فهرمانی
نوستوف ده کهی؟

پیاویک له نیتو ناپورهی خدکه که وه: هاینریش، له لامان مه ره، تو
که شیشی هدزارانی، تو هی نیمهی.

هاینریش: (به دوشادماوی، بدلام به دهنگیکی به رزوه)، من سه رهتا هی
کلیسیه: گهوره، من فهرمان به رداری نیوهم.

نوستوف: نهی خدکی و قرمی، بنوون، سهیری شاره سچی^۱
قهربالغه کهی و قرمی بکهنه، بو دوا جار سهیری بکهنه. به زوویی ن^۲

شاره، دهیتە گۆرستانى نەبۇونى و تاععون و دواجار دەولەمەند و
ھەزارەكان يەكترى كوشتوپىر دەكەن. كاتىك كە سەربازەكانى (گۆتىز) بىنە
نېو ئەم شارەوه، جىڭە لە وىزانى و مىدىن، شتى دىكە نادۇزنىوه.
(وەستانىك)، من دەتوانم فريادرەستان بىم، بەلام دەيىت سەرەتا دلى من
وەددىست بىنەن.

دەنگى ناپۇرەى خەلکەكە: گەورەمان، فريامان بىكەوه، فريامان بىكەوه!
نوسىقۇف: چۆك دادەن، شەئى خەلکى خۆخودا ز. داواي چاپۇشى لە
خودا بىكەن! (بازارگان و كاسېكار و دەرەبەگى شار، دەستە دەستە
چۈكىيان دادا، بەلام خەلکى عەواام و سادە لە شوتى خۆيان بە وەستاوى
مانەوه). هايىرىش! چۆك دانادەي؟ (هايىرىش چۆك دادەدات)، خودا يَا،
لە بىن پېزىيەكانمان خۆش بە و توورەسى نۇسىقۇفى مەزن دامرکىنەرهوھ.
دووبارەى بىكەنهوھ....

خەلکەكە: خودا يَا، لە بىن پېزىيەكانمان خۆش بە و توورەسى نۇسىقۇفى
مەزن بىنيشىتەوه.

نوسىقۇف: ئامىن. ھەلسەنەوه. (وەستانىك)، سەرەتا كەشىشەكان نازاد بىكەن
و دەروازەكانى شار بىكەنهوھ، دواتر لە گۆرەپانى كلىيە چۆك دادەن و لە
كاتى تۆبە و پارانەوهدا، چاوهپى بن. لەم ماۋەيە، ئىمە رۆحانىيەكان
پېكەوه دەچىنە لاي (گۆتىز) و لىتى دەپارپىنەوه تا بتانپارىزىت.

پياولىك: ئەگەر نەھىۋىست بە قىستان بىكەت....

نوسىقۇف: لە بەرزتر لە گۆتىز، پلهى نۇسىقۇفى مەزن ھەيە. ئەو باوکى
ھەموومانە و دادپەرەرەيەكەي، وەكى دادپەرەرەي باوکە لە ناست
كۈرەكەيدا.

که میک پیش لده، ناستی له پیپرهوه که و له سرهوهی قهلا به دیار
ده که ونت. به یتنهنگی گوی له قسه کانی نوسقوف ده گرت، دواتر بز
بیستنی دواهه مین قسه، دوو قادرمه له پلیکانه کانه وه دیته خودارهوه.

ناستی: گوتیز به فدرمانی نوسقوفی مهذن نییه، به فدرمانی
نه هریمه نه. سرهتا له گدل برآکهی کیتراد پهیمانی بهست و دواتر
خیانه تی لیکرد. نه گهر نه ورق پهیمانی پاراستنستان بداتی، ثایا هینده
گه مژهن که باوهر به پهیمانه کهی بکدن؟

نوسقوف: هزی، نهودی که تو لهو سرهوه و هستاویت، هر که سیک هدیت،
فرمانات پی ده کم...

ناستی: تو کیتیت تا فدرمان به من بکهی؟ .. و نیوه چ پیوستنستان به
گونگرتنی قسه کانی نه و هدیه؟ کدس مافی نهودی نییه فدرمان به نیوه
بکات، مه گدر نه و بہر پرسانهی که خوتان هدلتان بژاردوون.

نوسقوف: .. و کمی تویی هدلیزارد ووه، نه گبید؟

ناستی: همزاره کان منیان هله لیزارد ووه. (روو له خه لکی)، سه ریازه کان
ملکه چی بپیاره کانی نیمدن. من پاسه دوانم له پیش ده رگا داناوه. هدر
که سیک بیه ونت ده رگا که بکاته وه، سزا کهی مدرگه.

نوسقوف: وابکه، نه گبید، نه مانه سدر خور بکه! تمیا رینگه یه ک بز
رژگار بونیان ماوه ته وه که تو نه ویشت لی سهندن.

ناستی: (روو له خه لکه که)، نه گدر ده رگا کانی هیوا به استرابان، نهوا من
یه کم کدس ده بوم که پیش نیاری نه وهم ده کرد خو بدهن به دهست

دوژمنهوه، بهلام کی همهیه که بانگهشهی نهوه دهکات خودا پووی له
ئیمه وهرگیز اوه؟ همندیک ویستیان له بارهی فریشته کانهوه گومانتان لا
درrostت بکهن. براینه، فریشته کان لیرهن! نا، سدرتان بهرز مهکنهوه،
ناسمان بهتاله. فریشته کان لەسەر زھوی سەرقالن. کەوتۇونەتە زگ ھىزى
دوژمنهوه.

بازرگانیک: چ فریشته يەك؟
ناستى: فریشتهی کۆلیزا و فریشتهی تاععون. فریشتهی نەبۇونى و
فریشتهی دووبىرهەکى. بۇھىستن و پیاوانە بجەنگن، شارەکەمان دەستى
بەسەردا ناگىردىت و خودا لەگەلمانە. گەمارقە شىكست دەھىنېت.
نوسىف: نەی خەلکى وۇرمىس، نەوانەی گوئ لە قىسەكانى نەم كافره
بىگرن، دەرنىجامى كارەكەيان دۆزەخە. من بەو پشکە سوتىند دەخۆم كە لە
بەھەشتدا ھەممە،...

ناستى: زۆر لەمېزە خودا پشکەكەي بەھەشتتى بەخشىوھ بە سەگەكان.
نوسىف: و ھەلبەت پشکى تۆى بە گەرمى ھېشتووھەوه تا بىرۋى
وھرى بىگرى! و نىستا زۆر خوشحالە كە تۆ سووكايەتى بە نۇتنەرەكەي
دەكەيت؟!

ناستى: كىن تۆى كردووھە نۇنىدرى خودا؟
نوسىف: كلىسەي پىرۇز.

ناستى: كلىسەي تۆ ژنى ھەموو شوتىنېكە، دلۇقانىيەكەي بە
دەولەمەندەكان دەفروشىت. نەوه تۆيت كە دەتەۋىت گوئ لە دانپىانانەكانى
من بىگرىت؟ تۆيت كە دەتەۋىت وام لى بىكەي بىارانەوه بىكەم؟ رۆحى تۆ
گىرى گرتۇوه. كاتىك كە خودا چاوى پى دەكەۋىت، ددان دەكەۋىتە قىچە

قرچ. برايان، پيوست به گهشيش ناکات، ههموو خهـلـکـي، خـويـانـ دـهـتوـانـ
به ناو خـويـانـ پـاـكـ بـكـهـنـهـوـهـ، هـهـمـوـوـ خـهـلـکـيـ دـهـتوـانـ دـاـواـيـ بهـخـشـينـ بـكـدـنـ.
هـهـمـوـوـ خـهـلـکـيـ دـهـتوـانـ مـوـچـيـارـيـ بـكـهـنـ. منـ رـاـسـتـيـتـاـنـ پـىـ دـهـلـيـمـ، يـاـ
هـهـمـوـوـ خـهـلـکـيـ پـيـغـهـمـبـهـرـنـ، يـاـ خـوـدـايـهـكـ لـهـ گـوـپـرـيـداـ نـيـيـهـ.

نوـسـقـوـفـ: هـزـ! هـزـ! كـافـرـ!

تـوـورـهـ گـهـيـ خـيـرـهـ كـهـ لـهـ رـوـوـخـسـارـيـ دـهـگـرـتـ.

ناـسـتـيـ: (دـهـرـگـايـ كـوـشـكـهـ كـهـ نـيـشـانـ دـهـدـاتـ)، خـهـلـکـيـنـهـ، ثـمـ دـهـرـگـايـهـ
رـزـيوـهـ، بهـ لـاـشـانـيـكـ تـيـكـ دـهـشـكـيـتـ. (بـيـتـهـنـگـيـ)، بـرـايـانـ تـاـ كـهـيـ سـبـرـ وـ
دانـبـهـ خـوـدـاـ گـرـتـنـ! (بـيـتـهـنـگـيـ)، رـوـوـ لـهـ خـهـلـکـيـ گـشـتـيـ)، هـهـمـوـوـانـ دـهـتـيـانـ
داـوهـتـهـ دـهـسـتـيـ يـهـكـتـرـيـ، هـهـرـ لـهـ نـوـسـقـوـفـ وـ نـهـنـجـوـوـمـهـنـيـ شـارـ وـ
پـارـهـدـارـانـهـ كـانـهـوـهـ، وـ گـهـرـكـيـانـهـ شـارـ بـدـهـنـ دـهـسـتـ دـوـرـمـنـ، چـونـكـهـ لـهـ نـيـوـهـ
دهـتـرـسـنـ، وـ نـهـ گـهـرـ شـارـهـكـهـ بـدـهـنـ بـهـ دـهـسـتـهـوـهـ، دـهـزـانـنـ كـيـ تـاـوانـهـكـيـ
دهـدـاتـهـوـهـ؟ نـيـوـهـ! هـهـمـوـوـ بـهـلـاـكـانـ بـهـسـهـرـتـانـداـ دـهـبـارـتـنـ. بـرـايـانـ، دـهـبـيـ بـكـوـزـنـ تـاـ
شـياـوىـ بـهـهـهـشـتـ بنـ.

خـهـلـکـهـ عـدـوـامـهـكـهـ دـهـنـهـرـيـتنـ.

دـهـولـهـمـهـنـديـتـكـ: (رـوـوـ لـهـ ژـنهـكـهـيـ)، وـهـرـهـ بـرـقـيـنـ، نـيـرـهـ شـوـتـنـيـ ثـيـمـهـ نـيـيـهـ.
دـهـولـهـمـهـنـديـتـكـيـ دـيـكـهـ: (رـوـوـ لـهـ كـوـورـهـكـهـيـ)، خـيـرـاـكـهـ، دـهـبـيـتـ دـهـرـگـايـ
دوـوكـانـهـكـهـ دـابـكـيـشـيـنـهـ خـوـدـارـهـوـهـ وـ لـهـنـيـوـ مـالـهـوـهـ سـهـنـگـهـرـ بـگـرـيـنـ.
نوـسـقـوـفـ: خـوـدـايـاـ، تـوـ خـوتـ شـاهـيـدـيـ، نـهـوـنـدـهـيـ لـهـ توـانـمـداـ هـهـبـوـ
خـهـلـکـيمـ بـهـ پـيـنـيـ رـاـسـتـداـ رـيـتـنـوـتـنـيـ كـرـدـ. سـهـرـمـ لـهـبـهـرـ دـهـرـگـايـ بـارـهـگـايـ

پیروزتدا دادهنوئنم و بى حەسرەت و بى ويستى نەم دنيا يە دەرۆم،
چونكە ئىستا دەزانم كە ئاگرى تۈورەيىت بەسەر نەم شارەدا دەبارىنىت و
دەيگەيتە خۇلەمېش.

ناسىتى: نەم پىرە كە متىارە زىندىو زىندىو دەتانوجۇوت. چۈنە كە دەنگى
ھىننە بەھىز و گەورەيە؟ لەبەر نەۋەيە رەنگە بە باشى بخودات. بىرۇن و
خەزىنەي مالەكەي پېشىنەن تا بىبىن چەندە خەلە و دانەوەنلەي تىدىايە كە
بەشى شەش مانگى نەھەنگىك دەكات.

توسىقۇف: (بە دەنگى بەرزا، درۆ دەكى، خەزىنەي مالەكەم خالىيە و
تۆيىش دەزانىت.

ناسىتى: بىرۇن سەيرى بىكەن، برايان، بىرۇن بىبىنن. نايابەبىن ھۆ باودە بە
قسەكەي دەكەن؟

(بازارگان و كاسېكار و دەولەمنىدەكانى شار بە خىرايى دوور دەكەونەوه.
تەنبا عەواام و ھەزارەكان و ناستى لەسەر سەكۆ دەمېننەوه.)

هاينريش: (دەچىتە نىزىك ناستىيەوه)، ناستى!

ناسىتى: تۆ چى دەلەي؟

هاينريش: تۆ كە دەزانى خەزىنەكەي خالىيە، خۆ تۆ دەزانى توسىقۇف
نانى بخۆ و مەمرە دەخودات و بەشەكەي خۆى دەداتە ھەزاران.

ناسىتى: نايابە تۆ لەگەل نىئەمى يا دژى نىئەمى؟

هاينريش: تا ندو دەمەي نازار دەكىشىن لەگەل نىۋەدام و تا نەو دەمەي
خۇنى كلىسە بېرىن، دژى نىۋەم.

ناستی: تا دهمانکوژن له گهلماندای و تا نه کاتمی که بدرگرسی له خۆمان دهکەین، دژمانی.

هاینریش: ناستی، من پهیوهستم به کلیسەوە.

ناستی: (روو له خەلکى)، دهرگاکە بشكىنن!

خەلکى هېزش دهکەن. نوسقۇف وەستاوه و به بىّدەنگى دووعا دەکات.

هاینریش: (خۆی دەخاتە بەردەم دەرگاکە)، سەرتا دەبىت من بکوژن...
پیاوىتك لە خەلکەکە: تو بکوژىن؟ چ پیویست دەکات؟

لە هاینریش دەدەن و دەکەۋىتە سەر زەھىيەكە...

هاینریش: لە من دەدەن! من ئىيۇدم لە گیانى خۆم خۆشتر وىستووه و نىۋە
لە منتان دا! (ھەلددەستىتەوە و دەچىت بەرەو لاي ناستى)، نوسقۇف
مەکوژە، ناستى، نوسقۇفى مەکوژە! نەگەر دەتەۋىت من بکوژە، بەلام
نوسقۇفى مەذن مەکوژە.

ناستی: بۆچى نەيكوژىن؟ پاوانكارە؟

هاینریش: خۆت دەزانى کە وا نىيە. خۆت دەزانى.. نەگەر دەتەۋىت
براکانت لە زولۇم و زۇرى رېزگار بکەي، بۆ درۆيان لەگەل دەكەي؟

ناستی: من ھېچ كات درۇ ناكەم.

هاینریش: تو درو دهکه، دنه که دانه و تله یه کیش له خدزتنه کانیدا نییه.
ناستی: کهی نه مه گرینگه! له بده ام بردا له نیو کلیسنه کانیدا زیر و
زیو هه یه. هه مهو ندو که سانه که له بدر ده پدیکه ره مدر مدر پیه کانی
عیسا و پدیکه ره عاجیبیه کانی مدریه مدا له برسان مردوونه، من ده لیم که
به دهستی نوسقوف کوژراون.

هاینریش: تو له هله دای نه گهر باسی بکهی. رنگه درو نه کهی،
بدلام حدقيقة تیش نالیتیت.

ناستی: حدقيقة تی من و تو وک یه ک نییه، من حدقيقة تی خوم ده لیم و
نه گهر خودا هدزاره کانی خوش بوئت له روزی پاداشت و سزادا نهوا
حدقيقة تی نیمه حدقيقة تی نه و ده بیت.

هاینریش: زور باشه، رنگه بده خوی سزای نوسقوف برات، بدلام
خوئنی کلیسنه مه پریزه.

ناستی: من ته نیا کلیسنه یه ک ده نام و نه ویش کوچبوونه وهی خد لکییه.

هاینریش: کوچبوونه وهی هه مهو خد لکی، هه مهو نه و مه سیحیانه که به
عهشق و دلوقانیه وه پهیوه استن به یه کتره وه، بدلام نه ک ندو کوچبوونه وهیه
که له سه ر بنه مای کوشت و کوشتار بنه نده.

ناستی: بؤ عهشق و دلوقانی هیشتا زووه، نیمه به خوئنر شتن و دهستی
ده ھینین.

هاینریش: خودا نیمه که کوشتني خوی و نه فس یاساغ کرد ووه. خودا
رپقی له توندو تیزیه.

ناستی: نهی له بارهی دو زه خه وه چی ده لیتیت؟ واده زانی له وی له گه ل
گوناه کاران نه رمی ده نوئنرت؟

هاینریش: خودا ده فدرمیت، هدر کهس شمشیر بکیشیت...
ناستی: به شمشیر ده کوژرتت... زور باشه، نیمهیش به شمشیر
ده کوژرتین. هه موومان... به لام منداله کانمان حوکومدتی حدق به سدر
زه ویسه ده بینن. دهی شمهیش به سه، برقو. تؤیش لدوانی دی زیاتر نیست.
هاینریش: ناستی! ناستی! بچی منت خوش ناویت؟ مه گدر من له
ناستی تؤدا چ گوناهیتکم کرد ووه؟
ناستی: گوناهی تؤ نه ویه که شیشی و که شیشیش هدر شتیک بکات،
دواجار هدر که شیشه.

هاینریش: من له نیوهم، خوم هدزار و باوکیشم هدزار بووه.
ناستی: ده که وايه بیسه لمینه تؤ خانینی. نه ونده و بهس.
هاینریش: (به هوار کردن ووه) ده رگا که میان شکاند!

ده رگا که ده شکنترت و خه لکی هیرش ده کنه نیو کوشکه ووه، هاینریش
ده که وته سه ره زن.

هاینریش: بارالها، نه گهر هیشتا ره حم و خوش ویستیت بؤ به نده کانت
هدیه، نه گهر هه مووبان بیزار و توور دراوی به ردہم باره گای تؤ نین، لم
تاوانه خوش مه به.

تو سقوف: هاینریش، من پیویستم به دووعا و پارانه وهی تؤ نییه. من
له صوو نیو ده به خشم که نازانن چی ده کمن، به لام تؤ، نهی که شیشی
لا ده، به نه فرهنت ده کدم.

هاینریش: ها!

نوسقۆف: هەللوویا! هەللوویا! هەللوویا!

خەلکى بە شمشىر لىيى دەدەن. نۇسقۆف دەكەۋىتە سەر زەۋى.

ناستى: (روو لە نىسمىت) دەي، با تىستا كەشىشەكان بىرۇن و شار بە دەستەوە بىدەن سەير بىكم!

پىاوىتكەن لە خەلکە سادەكە: (الله دەرگايى كۆشكەكە دىتە دەرەوە)، لەنیتو خەزىئەكەدا دانەوتلە نىيە.

ناستى: كەوايدى لە پەرستىگەدا شاردۇو يانەتەوە.

پىاو: (بە ھاوار كەرنەوە)، با بچىنى پەرستىگە! با بچىنى پەرستىگە!

پىاوەكان بە راکەراك لە سەر سەكۆ دەچنە دەرەوە.

ناپۇورەي خەلکەكە: بچىنى پەرستىگە! بچىنى پەرستىگە!

ناستى: نەو شەو ھەولى نەوە دەدەم لە ھىتلى بەرەي دوڭىمن تىپەرم.

نەو دووە لەسەر سەكۆ كە دەچنە دەرەوە. ھايىرىش لەسەر زەۋىيەكە بەرز دەبىتەوە، سەيرى چواردەورى خۆى دەكەت. تەنبا نەو و پىغەمبەر لە گۈرپەپانەكە ماونەتەوە. چاوى بە نۇسقۆف دەكەۋىت كە بە چاوا دەپقىيەكانى سەيرى نەو دەكەت.

هاینریش: (دهروات تا بچیته نیو کوشکوه، نوسقوف دهستی بدرز
دیگاهو تا بهره دواوهی پال پیوه نیت)، من ناچمه ژوره ده.
بپرسه خوداره، بیبه خوداره. نه گهر هیشتا نه مردووه، لیخوش به. رق
و کینه قورسه و هی زهیه. له سدر زهیه که به جیی بهیله و به بد
سروکی بمره. (نوسقوف ههول ده دات قسه بکات) چی؟ (نوسقوف
پیده که نیت)، من خانینم؟ راسته، ههله. بهلام ده زانی؟ نهوانیش به
خانینم ده زان. نهه بلی بزانم: من چیم کردوه که ده توام له یه کاتدا
خیانه ت له هه مووان بکه؟ (نوسقوف ههروا پیده که نیت)، بوجی
پیده که نی؟ یالا بزانم. (پیده نگیه ک)، نهوان لییان ده دام، بهلام من
خوشیانم ده ویست! چهندیش خوشم ده ویستن. (پیده نگیه ک)، خوش
ده ویستن، بهلام دروم له گهله ده کردن. به پیده نگیه که ده دروم له گهله
ده کردن. من پیده نگ ده بوم! پیده نگ ده بوم! ده مم ده بست، ددانه کان
به سدر یه که و ده گوشی، نهوان وه کو میش و کلو ده مردن و من پیده نگ
ده بوم. نه ده مهی نهوان پیویستیان به نان بیو، من خاچم بو ده بردن.
و اده زانی خاچ خودار ده مه نیه؟ یالا، دهست بپرسه خوداره، یئمه
هه روکمان شه ریکه توانین. من ویستم له به ده ختنی و هه زاریاندا
هاوبه ش بم، له سدر ما و برسیه تییاندا نازار بکیشم، بهلام نه متوانی پیش
به مردنیان بگرم. نهها، نه مهیش جو ره خیانه تیکی دیکه یه، من پیم
قبویل ده کردن که کلیسه هه زاره. ییستا خوینیان و هجوش هاتووه و
دهستیان کردوه به کوشت و بر. خودا له خویان تووره و دوور ده خه نهه.
نه نیا دوزه خیان به نه سیب ده بیت، سدره تا له م دنیا یه و سبه ینیش له وی
دنیا. (نوسقوف چند و شدید کی نه زانرا و ده بینیت سه زمان)، ده هونت

من چی بکم؟ ده تو انم چ بکم؟ چون ده تو انم پیشیان پی بگرم؟
(ده چیته کونجی سه کوکه و سه ییری کولانه که ده کات)، گوره پانه که پر
له خه لکه، به کورسی هیرشیان کرد و واه سه ر ده رگای خه لوه تن شینه که.
ده رگا که به هیزه، تا سه ر له بیانی ناشکیت. هیچ کارتک له دهست من
ناید. هیچ، هیچ! یالا برق، دهست داخله و نابر و مهندانه بمره! (کلیلیک
له دهستی نوسقوف ده کدویته خوداره وه)، شو کلیله چیه؟ کامه ده رگا
ده کاته وه؟ یه کیک له ده رگا کانی کوشکه کدت؟ وا نیید؟ یه کیک له
ده رگا کانی کلیسه؟ وا یه؟ ده رگای خه زننه که؟ وا نیمه؟... ده رگای
ژیرزه وینه که؟ بدلی؟.. شمه کلیلی ده رگای ژیرزه وینه کدیه؟ شو
ده رگایه که هه مسو کات قفله؟ دهی؟..
نو سقوف: تونه یل..

هاینریش: تونه میله که سه ر له کوئ و ده ده دینیت؟... نا مدلی! خوزیا
بمری و ده نه که یته وه.

نو سقوف: له ده ده ده شار
هاینریش: من شم کلیله هه لنا گرمه وه. (بیده نگی)، تونیلیک له ژیرزه وی
کلیسه ده چیته ده ده ده شار. تو ده ده ده ده بچم بو لای گوتیز و له
رینگه که تو نیله که وه بیهیتمه نیو و ورمسه وه؟ به هیوای من صده.

نو سقوف: دو و سه د که شیش، ژیانی شوان به دهستی تویه.

(بیده نگی)

هاینریش: نهان، که واشه هر له بهر ندهمه بسو پیشه کنه نیست.
گالته جارپیه کی باشه! سوپاس، نوسقوف گیان، سوپاست ده کدم. یا
هدزاره کان که شیشه کان ده کوژن یا گوتیز هدزاره کان. یا دو و سه د که شیشه
یا بیست هزار هزار. نای لهو کارهی که داوته دهستی من! بیست
هدزار که سه که زور له دو و سه د که سه که زیاترن، مه گهر وا نییه. قسد
له سه ر نده نییه که شیشه کیک به های چند که سی ساده هیه. بر پاره که هی له
دهستی منه، هر چونیکیش بیت من په یوه استم به کلیسه وده. ندو کلیله
هدلنا گرمده وه. که شیشه کان یه کسدر ده چنه به هه شته وه (نو سقوف گیان
ددات)... مه گهر نده وه کو تو به دلیکی پر له کینه و رقدوه
بصرن. دهی نیستا خدیالت ناسو وده بسو، مال تاوا. خودایا، له گوناهی
خوش ببه، هه روک چون من له گوناهی خوش ده بم. من نه م کلیله
هدلنا گرم، هه نده وه که گوتم، نا! نا! نا!

کلیله که هدله گرت.

پیغامبر: (که هستا وته سه ری).

خودایا حکم حکمی تؤیه..

دُولیا ڙیئر و ڙوور بیووہ!

حوكم حوكی تؤیہ!

هاینریش: خودایا، تۆ نەفرەت لە قابیل و مندالله کانی قابیل کرد: حۆكم حۆکمی تۆ بىت. بە رەھوات زانى دلى مەرۆڤەكان بىرزىت و خوداستيان

بۆگەنی بیت و رەفتاریان گەندەل و پیس بیت: هەر حۆكم حۆكمی تو
بیت. خودایا، تو نیرادەی ثەوەت کرد تا لە سەر زھوی چارەنوسى من
خیانەتكىرىدىن بیت، حۆكم حۆكمی تو بیت، حۆكم حۆكمی تو بیت، حۆكم
حۆكمی تو بیت!

دەچىتە دەرەوە

پىغەمبەر: لاشەكانمان بوكتىن.
بوكتىنىھو، بوكتىنىھو، خودا لىزەيدا!

رووناڭى دىمەنەكە كەم دەيىتەوە.

په‌ردھی دووھم

دھورو به ری ئۆردوو گای گۆتىز

شەوه. لە بىنەبانى سەكۆكە، دىمەنلى دوورى شار بەرچاو دەكەۋىت.
ئەفسەرىڭ بەدەر دەكەۋىت و سەيىرى شار دەكەت، ھەر لەو كاتەدا
ئەفسەرىڭى دىكەيش بە دواى ئەو دىتە ژۇورەوە.

دانیشتنی دووهم

نه فسهره کان، هیرمان

نه فسهری دووهم: چی دهکه‌ی؟
نه فسهری یدکم: سدیری شار دهکم که له پریکدا بالی دهنده‌هینا و
بفری.

نه فسهری دووهم: مهترسه، نافریت. نه و به خته‌ودرییه به نه‌سیبی نیمه
نایت. (له ناکاو ده‌گه‌پریته دواوه)، چ باسه؟

دوو پیاو تیده‌په‌رن. به خیزایی چهربایدک ده‌بهن که ههیکه‌لی که‌ستکی
سهرتاپا مهلا فه‌پیچی له‌سهر ده‌بینرت. هه‌ردwoo بی‌دهنگن. نه فسهری یدکم
به‌رو لای چدرپاکه ده‌چیت، گوشدیه‌کی مهلا فه‌که هه‌لدده‌داته‌وه و دواتر
به خیزایی به‌ری ده‌داد.

نه فسدری یه کدم: بی خدره نیو رو و باره وه! خیز اکه!
نه فسدری دووهم: مه گدر...?
نه فسدری یه کدم: رهش.

ساتیک به بی تدھگی تیدھ په ریت. دوو سسته ر و هری ده کدون.
نه خوشکه ده نالینیت.

نه فسدری یه کدم: سه بر بکهن.

سسته ره کان ده دهستن.

نه فسدری یه کدم: مه گدر چیه؟
نه فسدری دووهم: زیندووه.

نه فسدری یه کدم: ثدو قسانه م ده گورندا ناچن. بی خنه نیو رو و باره که وه!
نه فسدری دووهم: (روو له سسته ره کان)، هی کام یه که هی سو و پایه!
په رسدار: خاچی شین.

نه فسدری دووهم: چهند سه یره! نه وه یه که هی منه، بگدر پینه وه!
نه فسدری یه کدم: شیت بووی؟ بی خدره نیو رو و باره وه!
نه فسدری دووهم: من ناهیل م پیاوه کانم وه کو تووله سه گ نه غرق بکهن.

نه فسەرەكان لە پووخساري يەكترى دەنۋەن. سىستەرەكان بە نىگايدىكى
ئەلەتچاريانەوە سەيرى يەكترى دەكەن. چەرپاكە لەسىر زەوي دادەنئىن و
چاوهەرى دەمېئىنەوە.

نه فسەرى يەكمەن: نەگەر بە زىندۇوسي يَا مىردووسي بېھىلىنىەوە تەوا
ھەموو سەربازەكانى سۇپا تۈوشى كۆلىرا دەبن.
نه فسەرى سىيەم: (دىتە ژۇورەوە)، و نەگەرىش كۆلىرا نەگەرن، تەوا
تۈوشى ترس و تۆقىن دەبن. زۇو، بىخەرە نىئۇ رۇوبارەكەوە!
سىستەرە: ناھ و نالەمى دىت.

ساتىك بە يېتەنگى تىىدەپەرىت. نەفسەرى دوودم بە رۇوتاشاوىيەكەوە بەرەو
لاى سىستەرەكان دەچىت. بە تۈورەيىھەوە شەمشىزەكەى رادەكىشىت و
شەمشىزىك لە پىاوه نەخۇشەكە دەدات.

نه فسەرى دووەم: ئىتىر ناھ و نالەمى نايەت. بىرۇن (سىستەرەكان دەچىنە
دەرەوە)، سى دانە. لە دوئىنیوھ تا ئەورۇق نەمە سىيەم كەسە.

ھېرمان: (دىتە ژۇورەوە) چوارەم دانە. ھەر ئىستا يەكىنلىكى دىكەيش لە
نېۋەرەستى نۇرددووگا كەوتە سەر زەوي.

نه فسەرى دووەم: سەربازەكان دىتىيان؟

ھېرمان: دەلىم، نېۋەرەستى نۇرددووگا.

نه فسەرى سىيەم: نەگەر من فەرماندە دەبۈوم، بېرىارم دەدا كە ھەر نەو
شەو واز لە گەمارۇكە بىئىن.

هیّرمان: بەلی، بەلام تو فدرماندە نیت.

نەفسەری يەکەم: دەی، دەبیت قسەی لەگەل بکرێت.

هیّرمان: کى بويزى نەوهى هەيە قسەی لەگەلدا بکات؟ (يىدەنگى، سەيرى نەوان دەكات)، ئىۋە دەسەلاتىكتان نىيە، ھەر شتىك نەو بىلىت، جىبەجىپى دەكەن.

نەفسەری دووھم: كەوايە كارمان تەواوه. نەگەر تۇوشى كۆلىزايىش نەبىن نەوا سەربازەكانى خۆمان سەرمان دەپەن.

هیّرمان: مەگەر نەوهى كە نەو يەكەمچار لەنیتو چىت.

نەفسەری يەکەم: نەو؟ بە هوئى كۆلىزاوه؟

هیّرمان: بە هوئى كۆلىزاوه يا شتىتكى دىكە. (يىدەنگى)، ھەوالىان بۆ ھىناوم كە نوسقۇ فى مەزن لە مەرگى دلگران نابىت.

(يىدەنگى)

نەفسەری دووھم: من كە ناتوانم.

نەفسەری يەکەم: ھەروا منىش. نەوندە لە بىنىنى بىزارم كە نەفرەتم لە نازاردانى ھەيە.

هیّرمان: كەس داوى ھىچى لە تو نەكىدووه. جىگە لەوهى كە يىدەنگ بىت و بېھىلىت نەوانەي كە كەمتر بىزارن، كارەكەيان بکەن.

ساتىك بە يىدەنگى تىدەپەرىت. گۆتىز و كاترين دىئنە ژۇورەووه.

ههمان ندو که سانه له گهله گوئیز و کاترین

گوئیز: ههوالیکتان نییه بمدهنی؟ تهناهت نهوهی که بلین سهربازه کان
نانیان نییه تا بیخون؟ یا نهوهی که کولیرا سهربازه کانمان ره شکوژ
ده کات؟ داوایه کتان له من نییه؟ تهناهت نهوهی که پاشه کشه بکهین تا
بدلا و ناشوب ندهاتوته خودارهوه؟ (بیدهندگی)، واته تا ندو ناسته له من
د هترسین؟

هه موو بیدهندگن.

کاترین: سهیر که چلوں تیت ده نورن، گیانه کدم. ثه مانه تویان خوش
ناویت. به لامده سهیر نییه که روزیک بیم و ببینم تاقانه که تووی و
خه نجمرنک له ورگت چدقیوه.

گوئیز: تو خوت منت خوش دهویت؟

کاترین: ناقل، خودا نه کات!

گوئیز: کدوایه دهیسی که نه تکوشتووم.

کاترین: وا بیر سه که رهوه که نه مویستووه.

گوئیز: ده زانم، تو خو گهله خوش دهیسی، بهلام خدیالی من لم پروووه
ناسووده، هدر ندو ساتهی که من بصرم، بیست ههزار سهرباز به سه رتدا
دددن، بیست ههزار پیاویش که میک زوره، تهناهت بو تو.

گاترین، بیست هزار که سله و یدک کده باشتره که رقم لینیدنی.
گؤتیز، نه زانی حذم له چی تویه؟ له رق و نه فرهنه که له توذا
درستی ده کدم، (روو له نه فسنه کان)، کی دهیدوت دهست له گه ماره که
ده لگرم؟ سین شده ممه؟ پینج شده ممه؟ یدک شده ممه؟ نا، هاویریان، نه
سین شده ممه، نه پینج شده ممه، نه یدک شده ممه، به لکو من هدر نه مشهو
شاره که ده گرم.

نه فسنه دووه، نه مشهو؟

گؤتیز، هدر نیستا، (سدیرنکی شار ده کات). پووناکیه کی ره نگ شینی
کز له وی هدیه، ده بیشن؟ من هدمسو شه وی سه یری ده کدم و هدمسو
شدو نکیش لهم کاته ده کوژیته و. نه ها، نه مگوت؟ دهی، ندو شدو بز
سد و یدکه مین جار و بز دوایه مین جار کوژانه و که بیم بینی. مالناوا،
ده بیت ندو شتانه که خوشمان ده وتن بیانکوژین. نه ویش نه و چرايانه
که خدریکه ده کوژیته و. باشه، دیاره که سانیک همن که زوو ده خدون،
چونکه گهره کیانه بدهیانی زوو له خدو ههستن، به لام سبهینیه ک له
گوزپیدا نییه. شهونکی جوانه، مه گهر وانییه؟ زور پووناک نییه، به لام
پره له نه ستیره. پاش که مینکی دیکه مانگ هه لدیت. نمونه ته داوی
نه و شهوانه که هیچ رووداونک روونادات. نه وان هدمسو شتیکیان
پیشینی کرد ووه، خویان به دسته داوه، ته نانه ت به کومه لکوژیش، به لام
نه ک بز نه و شدو.

ناسمان نه ونده زوو لاله، بر وا ده به خشیت که شه و که هی خویانه. (بی
پیشنه کی)، چ هیز و ده سه لاتیک! خودایا! نه شاره هی منه و پیشکه شی
توی ده کدم. به خیرایی ناگری تیبه رد ده تا به شانازی تووه کلپه بکات

هه مان نه و که سانه له گەل گۆتىز و کاترین

گۆتىز: هەوالىكتان نىيە بىدەنى؟ تەنانەت نەوهى كە بلىن سەربازەكان
نانيان نىيە تا بىخۇن؟ يَا نەوهى كە كۆلىرا سەربازەكانمان پەشكۈز
دەكەت؟ داوايەكتان لە من نىيە؟ تەنانەت نەوهى كە پاشەكىشە بىكەين تا
بەلا و ناشوب نەھاتۇتە خودارەوە؟ (بىدەنگى)، واتە تا ندو ئاستە لە من
دەترسىن؟

ھەموو بىدەنگن.

کاترین: سەيركە چلۇن تىت دەنۋەن، گىانەكەم. ئەمانە تۆيان خۆش
ناوئىت. بە لامدە سەير نىيە كە رۆژىك بىم و بىيىنم تاقانە كەوتۇسى و
خەنچەرىك لە ورگەت چەقىيە.

گۆتىز: تو خۆت مىت خۆش دەوئىت؟

کاترین: ئاقىل، خودا نەكەت!

گۆتىز: كەوايە دەيىنى كە نەتكوشتووم.

کاترین: وا بىر مەكەردە كە نەمۇيىستووه.

گۆتىز: دەزانم، تو خەوگەلى خۆش دەيىنى، بەلام خەيالى من لەم رپووه
ناسوودەيە، هەر ندو ساتەي كە من بىرم، بىست هەزار سەرباز بە سەرتدا
دەدەن، بىست هەزار پىاوش كەمىك زۆرە، تەنانەت بۇ تو.

کاترین: بیست هزار که س لهو یدک که سه باشتره که رقم لیسه‌تی.

گوتیز: نه زانی حدم له چی تویه؟ لهو رق و نه فرهتهی که له تودا دروستی ده کم. (روو له نه فسهره کان)، کن دیه ویت دهست له گه ماروکه هملگرم؟ سی شه ممه؟ پینج شه ممه؟ یدک شه ممه؟ نا، هاوریان. نه سی شه ممه، نه پینج شه ممه، نه یدک شه ممه، بدلو من هدر نه مشدو شاره که ده گرم.

نه فسهری دووهم: نه مشدو؟

گوتیز: هدر نیستا، (سهیرنکی شار ده کات). پووناکیه کی رهنگ شینی کز لهوی هدیه، ده بیین؟ من هه مسو شه وی سهیری ده کم و هه مسو شه ویکیش لام کاته‌دا ده کوژیته‌وه. نه ها، نه مگوت؟ دهی، نه شه و بو سه د و یه که مین جار و بو دوایه مین جار کوژانه و که یم بینی. مالشاوا، دهیت نه شتانه‌ی که خوشمان ده وین بیانکوژین. نه دیش نه و چرایانه که خه‌ریکه ده کوژینه‌وه. باشه، دیاره که سانیک هن که زوو ده خهون، چونکه گه ره کیانه بهیانی زوو له خه و هه ست، بهلام سبهینیک له گورپندا نییه. شه ویکی جوانه، مه گه روانییه؟ زور پووناک نییه، بهلام پر له نهستیره. پاش که میکی دیکه مانگ هملدیت. نمونه‌ی ته اوی نه شه وانه‌یه که هیچ رووداویک روونادات. نه وان هه مسو شتیکیان پیشینی کرد ووه، خویان به دهسته‌وه داوه، ته نانه‌ت به کوژمه‌لکوژیش، بهلام نه ک بو نه شه و.

ناسمان نه ونده زوولله، بر وا ده به خشیت که شه و که هی خویانه. (بی پیشه کی)، چ هیز و ده سه‌لاتیک! خودایا! نه م شاره هی منه و پیشکه‌شی توی ده کم. به خیرایی ناگری تیبه رددهم تا به شانازی تووه کلپه بکات

(رورو له نه فسنه کان). کەشيشىك لە وۇرمىسىدە رايى كىردوووه و دەيھەۋىت بىمانباتە شارەوە. نەفسەر (ئۆللىرىش) يىش خەرىكە لىپەرسىنەۋەيەى لە گەلدا دەكەت.

نەفسەرى سىيەم: ئاي!

گۆتىز: چى؟

نەفسەرى سىيەم: من حەزم لە خاتىنە کان نىيە.

گۆتىز: واى، من دەيانپەرەستم.

قۇماندار و سەربازىك كە ھايىرىشىيان وەبەر خۆيان داوه، دىئنە ژۇورەوە.

همو که سه کان له گډل هایتریش و نه فسدر

هاینریش: (خوی به سه ر پیشہ کانی گوتیزدا دهدات)، نه شکه نجهم بدهن!
نینو که کام دهربکیشن! زیندوو زیندوو پیستم کهول بکدن!

گوئیز دهکه و ته قاقای پیکه نین.

گوتیز: (له بدهامبه ر که شیش چوک داده دات)، دل و پیخوله ده هینام!
به چوار ته گهره بمهه ستنه وه! پارچه پارچم بکهن! (هه لد هستیته وه)،
باشه، ته لیسمه که شکا. (روو له ته فسدر)، نه مه کئیه؟

فهرمانده: هایتریشه، پیشتوئیزی و قرمس، هدر ندو که سهی که دهی ویست
شاره که بذات به دهستانه وده.

گوئیز: دهی مه گهر..؟

نده فسدر: نیتر تاماده نیمه قسه بکات.

گوتیز: (بدردو لای هاینریش دهچیت)، بوچی؟

نه فسدر: دهليت روانگه‌ي خوم گورپيوه؟

نده‌سه‌ری سیّم: روانگه گوپین! نافه‌رین! ددانه‌کانی بکیشن! بربره‌ی

پشتی ورد و خاش بگهن!

هاینریش: ددانه کانم بکیشیش! برابر هی پشم ورد و خاش بکهن!

گۆتىز: لهو دىيىزىيەرى! (روو له ھايىرىش)، بۇچى دەتىمىست شارەكە

بىدەيت بە دەستمانەوە؟

ھايىرىش: بۇ رېزگاربۇونى كەشىشەكان كە خەلکى عەواام دەيانەوتت
بىانكۈزۈن.

گۆتىز: نەى بۇچى پەشىمان بۇويەوە؟

ھايىرىش: چاوم بە قەدوگىپالى سەربازەكان تان كەوت.

گۆتىز: ئى؟

ھايىرىش: لهو قەدىگىپالانه زۆر شت دەوهشىتەوە.

گۆتىز: چ شتىكىانلى دەوهشىتەوە؟

ھايىرىش: له دەستىان دىت كە بۇ بەرگەرگەتن لە كوشتنى چەند كەسىك،
بىمە هوى كومەلکۈزى خەلکى.

گۆتىز: مەگەر تا ئىستا قەد و گىپالى سەربازەكانى منت نەبىتىبۇوۇ؟ تو
خۇت چاك دەتزانى كە بۇنى خىرىشىيانلىۋە نايەت؟

ھايىرىش: نەمانە لە كەسانى دىكە خراپترن.

گۆتىز: بەھ، ھەمۇو سەربازەكان وەكۆ يەكىن. چاودەپىسى ئەوه بۇوى كى
لىرە بىبىنیت؟ فرىشتەكان؟

ھايىرىش: مەرۆفەكان، و من دەموىست داوا لهو مەرۆفانە بىكمە تا خوتىنى
خەلکى دىكە نەپېرەن. ئەگەر سوئىندىيان بۇ خودار دەبارم دەستدرېزى نەكەنە
سەر گىيانى دانىشتووانى شار، تا ئىستا چووبۇونە نىو شارەوە.

گۆتىز: كەوايە تو باوهەرت بە بەلەننى من ھەبۇو؟

ھايىرىش: بەلەننىت؟ (سەيرىتكى دەكتات)، تو گۆتىزىت؟

گۆتىز: بەلى..

هاینریش: گومانم... گومانم ده کرد که بتوانم باوهر به بهلینه کدت بکنم.
گوتیز: (به سه رسوور مانه وه) به بهلینه کدم؟ (بینده نگی) که واشه بهلینت
دهد همی. (هاینریش بینده نگه)، نه گهر بمانبهیته نیو شاره وه، سوئندت بو
ده خوم خه لکی شار پیار تزم.

هاینریش: چاوه روانی نهودت هدیه که باوهر به بهلینه کدت بکنم؟
گوتیز: مه گهر مه بهستیکی وات نه ببوو؟

هاینریش: نه ری، بدلام بدر له بینینی تو.
گوتیز: (ده که ویته پیکنه نین) نه ری، ده زانم، نهوانه که چاویان به من
ده که ویت زور به که می باوهر به پهیمان و بهلینم ده کمن. گومان ده کدم
کله گیپالم دیاره که ناوه زم هینده بر ده کات تا ود فام بو بهلینه کدم
نه بیت! بدلام گونم لیبگره بزانه چی ده لیتم: بهلینه کدم قبول بکه.. هدر
بو تاقیکردنده وه! ته نیا بو نهودی ببینی که چی رو و ده دات... هدر چی?
بیت من مه سیحیم. نه گهر سوئند به تهورات و نینجیل بخوم، چی?
گه مژه بیانه باوهر به بهلینه کدم بکه! مه گهر نیو که شیشه کان، له سه رتان
نیه که سه خراپه کان بو کاری باشه ریتوتنی بکهن؟

هاینریش: تو، ریتوتنی تو بکنم؟ دلت زور ناز و عیشه ده کات!
گوتیز: که واشه تو من ده ناسیت؟ (به پیکنه نینه وه سهیری ده کات)، هه مسو
بر فون.

نه فسده کان و کاترین ده چنه ده ره وه.

گوتیز و هاینریش

گوتیز: (به جوړه دلوقانیې کوهه)، نارهقت کردووه، چ نازارېک ده کیشیت!
هاینریش: نه ک روها که دهیت! نهوانی دیکه نازار ده کیشن، نهوهک من.
خودا واي ويستووه که هه مووده له بیری نازاري که سانی دیکهدا به.
بهلام خوم ههست به نازار نه کهم، بوچی سدیرم ده کهیت؟

گوتیز: (ههروا به دلوقانیې ووه)، منیش هدر نه م قده لافته ساختهیدم
نه بلوو، تو دهینم و رډم به حالی خوم ده کهم: من و تو له قوماشیکین.
هاینریش: درؤیه! تو برآکهت دا به دهست دوژمنهوه، بهلام من پیاوه کام
نادهه به دهستهوه.

گوتیز: نه مشهه دهیاندهی به دهستهوه.
هاینریش: نه نه شهه و نه هیچ کاتیکی دیکه.

(بینهندگی)

گوتیز: (به ده نگنیکی بیج بایه خانهوه)، نهه ههزاره کان گهره کیانه چې
له ګډل که شیشه کان بکهن؟ له قه نارهیان ده دهن؟
هاینریش: (به هاوار کردندهوه)، بیبرهوه! (به خویدا دیتهوه)، عاقیبه تى
شد ههه نه مدیه؟ من له که شیشیکی لاواز زیتر نیم و ناتوانم بدرا بهم
کاره ساته بکرم.

گۆتىز: فيلبازى چۈغلۇ! ندو شەو ژيان و مدرگى بىست هەزار كەس بە دەستى تۆيە.

هاینریش: من ئەم خوداستەم ناوىت. ئەمە لە لايدەن شەيتانەوەيە.

گۆتىز: تو ز ناتەوىت، بەلام ھەته. (هاینریش ھەلدىت)، هۆ؟ چ دەكەي؟ نەگەر راپكەيت، واتاي نەوەيە كە بېرىارى خۆت داوه.

هاینریش دەگەرپىشەوە، سەيرى دەكەت و دەكەۋىتە پىتكەنин.

هاینریش: تو راست دەكەي. چ راپكەم و چ خۆم بکۈزم، بە ھىچ شوتىنچىك ناگەم. نەمانە ھەموويان جۆرە بىندەنگىيەكەن. من بۇممەتە ھەلبىزىرداوى خودا.

گۆتىز: واباشترە بلىنى كە وەك مشك كەوتۇۋىتە داوهوە.

هاینریش: جياوازى نىيە، ھەلبىزىرداو كەسىكە كە دەستى خودا بەرەو گۆشەي دىوارىنچىك پالى پىسوھ دەنیت و رېنگەي ھەلاتنى بە رۇوىدا دەبەستىت. (بىندەنگى)، خودايان، بۆچى منت ھەلبىزاردۇ؟

گۆتىز: (بە نەرمى)، ساتى مەرگ ھاتۇۋەتە پىشەوە. دەمەۋىت نەو ساتەت بۆ كورت بىكەمەوە. رېنگەم بە يارمەتىت بىدەم.

هاینریش: تو يارمەتىم بىدەيت، تو؟ نەو شوتىنچى كە خودا بىندەنگە؟ (بىندەنگى)، راستىت دەۋىت، درۇم كرد، من ھەلبىزىرداوى خودا نىم، بۆچى بىم؟ كىن ناچارى كردم تا لە شار بىمە دەرەوە؟ كىن وە كالەتى شەوەي پىداوم كە بىم بۆ لاي تو؟ حەقىقدەكە نەوەيە خۆم خۆم ھەلبىزاردۇوە.

کاتیک که دههاتم بۆ لات تا داوای نهمانی براکانمت لى بکەم، دلنيا
بوم لدوی ناتوانم و دهستی بینم. شەرنگیزی قدد و گیپالەکانی نیو
نەبۇو کە پەشیمانیان کردمەوە، نەوە حدقیقەتی بارودو خەکە بۇو.
شارەزووم دەخوداست خراپە بکەم، بەلام کە چاوم پیستان دەکەویت بە راستی
بۇم روون بۇوووو کە بەراستی دەمەوت خراپە بکەم. نایا دەزانی کە رق و
نەفرەتم لە هەزارەکان ھەیە؟

گۆتیز: نەری، دەزانم.

هاینریش: بۆچى کە دەستمیان بۆ درېز دەکەم، لېم دور دەکەوندۇو؟
بۆچى ھەسۈدەم نەوندە نازار دەکىشىن، کە من ناتوانم ھىنندە بىكىشىم؟
خودايانا، بۆچى بە رەوات زانیوھ کە هەزارەکان ھەبن؟ کە ئىستايىش ھەن،
بۆچى مىت بە راھىب نەخولقاند؟

لە گۆشى خەلۋەتنىشىن، تەنبا تايىبەت بە تۆ دەبۇوم، بەلام تا نەو
کاتەئى خەلکى لە بىساندا دەمنى، چۆن دەتوانم تەنبا تايىبەت بە تۆ بىم؟
(روو لە گۆتیز)، من ھاتبۇوم تا بىاندەم بە دەست تۆۋە و ھىۋادار بۇوم
ھەموويان يىسىرۇشىن و وىزان بىكەي تا منىش بىتوانم نەوە لەبىر بکەم کە
نەوان ھەرگىز ھەبۇونە.

گۆتیز: دەی، كەوايە؟

هاینریش: ھىچ، تەنبا روانگەم گۆپىوه، تۆ ناچىتە نىو شارەوە.
گۆتیز: نەی نەگەر وىستى خودا وا بۇويت کە تۆ بىمانبىتە نىو شارەوە،
چى؟ لۆكەي لە گۆتىانت دەرىيەنە، كەشىش: نەگەر بىندەنگ بىت، نەو
شەو كەشىشەكان دەمنى، نەمە رۇون و ناشكرايە. بەلام با بېچىنەوە سەر
باسى ھەزارەکان.

وا ده زانی پزگاریان ده بیت؟ دهست له گه مارق هملناگرم، تا مانگنیکی دیکه، هدموویان له ورؤمس له برساندا ده مرن. کدواته باسه که نهود نییه که مدرگ و ژیانی نه وانت له دهسته، به لکو ده بیت له نیوان دوو مدرگدا بیدکیکیان بو هدلبژیرت. همی بی ویژدان، مدرگه خیراکهیان بو هدلبژیره. ده زانیت سوودی بو نهوان چییه؟ نه گدر ندو شدو بدر لهوهی که شیشه کان بکوژن، بمرن، دهستیان به خوئنی ناپهوا سوور ناییت و هدموویان ده چنه بدهه شتهوه.

به دهه لدمهیش، بو نهود چهند حدو تووهی که مؤله تیان ده دهیتی، هدموویان نه غرق له گوناهدا رهوانهی دوزهخ ده کدیت. گه مرژه مهده، که شیش. شهیتان خه ریکه راپات ده کات که ژیانی زه وینیان بپارتزی و ده رفه تیان هه بیت و نه فرهتی نه بهده دی بو خویان دهسته بدر بکهن. (وهستانیک) پیم بلی چلؤن ده کرت بچینه نیو شارهوه؟

هاینریش: تو بعونت نییه.

گوتیز: ها؟

هاینریش: تو بعونت نییه. قسد کانت بدر لهوهی بچنه نیو گونکانمهوه، کپ ده بنهوه و ده مرن، رو و خسارانه نییه که بکرت به رپوژی رپووناک ببینریت.

هه ر شتیک بلیت، من پیشتر دهیزانم و هدموو ره فتاره کانت پیشتر ده خوئنمهوه. تو نه فریزراوی زهینی منی و نهود منم که هزر و بیرت دیاری ده که م. هه ر شتیک من ده بینم، له دنیای خه يالدایه. هدموو شتیک مردووه و هدوا تامی خه وی لی دیت.

گۆتىز: كەوايە منىش خەو دەبىئىم، چونكە وەها بە وردى پىشىپىنى
بىركردنەوە كانت دەكەم كە ئىتىر لە بىستى قىسەكانت، تاقەتم نامىنېت. نەز
دەبىت بىبىنەن كە من هاتوومدە خەونى تۆۋە يا تۆ ھاتوومىتە خەونى
منەوە.

هايىرىش: من لە شار نەچۈرمەتە دەرەوە! تەۋىم بەجى نەھىشتۇرۇ!
ئىمە لە بەرامبەر نەخشى دىوار و بىن ھوودەيىدا وەستاۋىن و رۆل دەگىزپىن.
ھۆى، زماندرىز، پرۆفەرى رۆلەكت بىكە. نايا رۆلەكت فىر بۇوت؟
رۆلى من نەوهى كە بلىم: نا! نا! نا! تۆ قىسە ناكەى؟ نەمانە
ھەمووى پارايدىكى سادە و ناسايىھ و حەقىقدىتكىشى نىيە. نۆرددوو و
چادرگەى گۆتىز بە من چى؟ (شار نىشان دەدات)، خۆزىيا نەم چرايانە
دەكۈزاندۇر!

خۆ من لەنىو شارم، نەم دىمەنە چىيە؟ (بىندەنگى) پارايدىك
لە گۈرپىدايە، بەلام من نازانم لە كۈتىيە. (روو لە گۆتىز)، نەو شتەمى بۆم
پۇون و ناشكرايە، نەوهى كە نەو شەۋە شەيتان خۆيم بۆ دەردەخات، ھەر
كە دەمەلاسکىيەكى بۆ كردم، شانۇ گەرىيە كەمان بە سەماي مىردووەكان
دەست پىنەكت.

گۆتىز: تۆ تا ئىستا شەيتانت بىنىيۇ؟

هايىرىش: زىاتر لەوهى كە تۆ دايىكتت بىنىيۇ.

گۆتىز: نايا من لەو دەچم؟

هايىرىش: تۆ، چارەرەشى بەدبەخت؟ تۆ گالىتەجارپى.

گۆتىز: گالىتەجار؟

هاینریش: بدلی، هه موودهم گوّسارتمه‌یهک (گالتھ‌جارپیک) هه‌یه و
پوله‌که‌ی ته‌وهیه که لاسایی من بکاته‌وه و لاساریم له گدلدا بکات.
(وستانیک) من برده‌مه‌وه.

گوتیز: چی؟

هاینریش: من بردم‌وه. دواهه‌مین چرای شار کوژایه‌وه. مهلوتکه
(شه‌ودیز) ای شه‌هريمنه‌نی و فرمیس له‌نیو چوو. خیراکه! توش زور به
زووی له‌نیو دچی و ندم واز وازیه گالتھ‌جارپیانه کوتایی پی دیت.
شده، تاریکی هه‌موو شوتینیکی ته‌نیوه. چ نارامییهک!

گوتیز: بلی، که‌شیش، بلی. نه و شتمی که تو ده‌ته‌ونت بیری لی
بکه‌یت‌وه، ده‌یزانم.

سالیک پیش نیستا بwoo.. نه‌ری، برا، باش له‌بیرمه: وهک چون تو ده‌ته‌ونت
شدو بخزنتیه میشکته‌وه، منیش به هه‌مان شیوه ده‌مویست نه‌وه بکه‌م.

هاینریش: (ورنگه ورنگیک ده‌کات)، له کوئ له خدو هه‌لده‌ستم؟

گوتیز: (له پرپیکدا پیتده‌که‌نیت)، تو بیداری، دردؤنگچی، و خوشت
ده‌زانی. هه‌موو شتیک پاستینه. سه‌یرم بکه، ده‌ستم لیده. من له گوشت
و نیسقانم.

سیدیرکه، خه‌ریکه مانگ هه‌لدیت و شاره شه‌هريمنه‌نیه‌که‌ی تو له ژیر
ره‌شاییدا ده‌ر ده‌که‌ونت. سه‌یری بکه، نایا نه‌مه‌یش خهون و خه‌یاله؟ نا،
برا! نهم کیوه پاسته‌قینه، نهم کوشک و حه‌ساره حه‌قیقه‌تی هه‌یه، نه‌مه
شارنکی پاستینه به دانیشتوانیکی پاسته‌قینه‌وه. تویش ده‌خمانیکی
پاستینی.

هایرنیش: کەسیک دۆخمانە کە خیانەت بکات و توْ هەر چییدك بکەيت
من خیانەت ناکەم.

گۆتىز: کەسیک خیانەت بکات دۆخمانە و توْ خیانەت دەكەيت. بەلى،
گیانە. توْ لە مىزە کە دۆخمانى.

دۇو گروپ لە بەرامبەر يەكتىدا وەستاون کە بانگەشەي نەوه دەكەي
سەر بە ھەردۇوكىيانى. كەواتە توْ دووللاۋەرى دەكەي، كەواتە توْ بە دۇو
زمان بىر دەكەيتەوە. بە زمانى لاتىنىي كلىسە، پەنج و ئازارى خەلکى
ھەزار بە (نەزمۇن) ناودەبەي و بە زمانى ئەلمانىش پىسى دەلەيت
(زولم).

نەگەر توْ بىمبەيتە نىتو شارەوە، ناونىشانىك بە ناونىشانە كانى دىكەتمەوە
زىاد نايىت. توْ ھەمان نەو دۆخمانە دەبىت کە ھەيت و بەس. دۆخمانىك
کە خیانەت دەكات، ثە دۆخمانەي کە پله و پايەي خۆى قبول كردووە.
هایرنیش: نەگەر من نەو قسانەم دەدەوى نەھاوېشتبايى، لە كوى
فيزيان دەبۈوي؟

گۆتىز: لەوەو کە منىش دۆخمانم. (بىتدەنگىيەك)، من بەو رېنگەيدا
رۇيىشتۇومە کە نىستا توْ دەتەۋىت پىيىدا تىپەرىت. لەگەل نەۋەيشىدا
سەيرم بکە، نايا قدد و گىپالىم شاد و كراوه نىيە؟

هایرنیش: ھۆكارەكەي نەۋەيە کە توْ پەيپەوت لە سروشتىت كردووە.
ھەمۇ زۆلەكان خیانەت دەكەن، نەمە رۇون و ئاشكرايە، بەلام من زۆل
نىم.

گۆتىز: (دەيھەوي لىيى بىدات، بەلام بەسەر خۆيدا زال دەبىت)، بىشىك نەوانەي بە من دەلىن زۆل، دەرفەتى دووبارە گۇوتىنەوهى نەو وشدىھەيان نابىت.

هاينريش: زۆل!

گۆتىز: كەشىش، كەشىش گىان، عاقىل بە، ناچارم مەكە گۈنیھەكانىت بېرىم، نەز كە زمانىت نابىرم، سوودى بېرىنى گۈنکانىت لە چىدايە؟ (لەناكاو لە باوهشى دەگرتى و ماچى دەكەت)، سلاو، برا بچووكەكەم، سلاو لە زۆلىكەوه بۇ زۆلىكى دىكە! ئاخىر تۆش زۆلىت! بۇ دروستكىرىدىنى تۆ، رۇوحانىيەت لەگەمل ھەزارىدا جووت بۇونە. چ عەيشىكى مۇناوى!

(يىدەنگىيەك)، ھەلبەت كە زۆلەكان خيانەتكارن، نەي نەگەر خيانەت نەكەن، چ بىكەن؟ من زۆلى دايىكەزام، لە بنەرەتدا ھاوىھەشى دز و ھاوارپى كاروانم، دايىكم لەگەمل رەعىيەتىكدا خەوت و منى خستەوه. نىستا من لە دوو رەگەزەوه كەتوومەتمەوه كە دانووبىان پىتكەوه ناكولىت. ھەر يەكەيان نەفرەت لەوي دىكەياندا دروست دەكەت. وا بىر مەكەوه كە چانس و قىسمەتى تۆ لە هى من چاكتىر بۇوه، تۆ نىوه كەشىشىكى كە لەگەمل نىوه ھەزارىتكدا ئاوتىتە بۇوى.

تۆ ھىچ كات كەسىتكى تەواو نىت. ئىئەمە ھىچ نىن و ھىچمان نىيە. ھەمۇ مندالە حەللازاكان دەتوانىن بە خۆرپاىى سوود لە زەوي وەربىگەن، بەلام من و تۆ نا. من لە مندالىيەوه، دنيام لە كونى دەرگاوه سەير كردووه، دنيا ھىلکەمى مىشكىكى جوان و پىريانەيە كە ھەر كەسەوه

تیایدا شوین و پلهیه کی ههیه، بهلام دلنيات دهکه منهوه که من و تو له
نیو نه دنیا یه دا نین. نیمه له دهروهین و بینگانهین.
وهره نه دنیا یه که ناهیلن بچیته ناوی، توروپ بده! خراپه بکه تا بزانیت
چندنه سووک و ناسووده ده بیت! (قومانداریک دیته ژوورهوه) چیت
دوئی؟

قوماندار: نیردراوی نوسقوفی مهمن هاتووه.
گوتیز: با بیت.

قوماندار: هه والی نوئی هیناوه، دوزمن حهوت ههزار کوژراوی داوه و
تارومار بووه.

گوتیز: نهی برآکم؟ (قوماندار دهیه و بت به گوتیدا بچرپیتیت)، نیزیکم
مهکهوه، به تووندی بلنی.

القوماندار: کینراد مردووه.

لهم کاتهدا، هاینریش به وردی سهرنجی گوتیز ده دات.

گوتیز: دهی، لاشه کهیان دوزیوه تهوه؟
قوماندار: بدلی.

گوتیز: له چ دوخیکدا بووه؟ وهلام بدهوه!
قوماندار: لدت لدت.

گوتیز: به هۆی شمشیرهوه؟
قوماندار: گورگه کان.

گوتیز: چ گورگیک؟ مه گدر گورگ هدیه؟!

قوماندار: له دارستانی (ثارنهایم) ..

گوتیز: باشه، بدهه. خوم ده گهمه گیانیان و به هدهمو پیاوه کانمهوه
هیزشیان ده کهمه سهره. پیستی هدهمو گور گه کانی ثارنهایم کهول ده کهمه.
برو! (قومانداره که ده چیته درهوه. بیندهنگیمه)، زوو مرد، گور گه گان
لهت له تیان کردووه، بدلام ده بینی: که من پینده کهنه.

هاینریش: (به هیورییهوه)، بوقچی خیانه تت لیکرد؟

گوتیز: چونکه من حدم له وهیه کاره کان کوتاییان پی بیت. که شیش، من
پیاونکی باش و پینگه یشت ووم. زولیه تی من دایکزاییه، بدلام ناویشانی
جوانی (براکوژی) اییه کهم به ثه مانه تی هیم دت و توانای خومه وهیه.
(بیندهنگی)، نیتر نیستا هی منه، هی خوم به ته نیا.

هاینریش: چی هی تویه؟

گوتیز: خانه دانی (هایدنستام)، کوتایی پی هات، بنده مالهی هایدنستام
کوتایی پی هات، هدهمو بیان به من کوتاییان پی هات، همر له
(نالبرنت) سهوه بگره که سه رزنجیری ندم بنده مالهیه بورو تا کیتراد که
دو اهه مین میراتگریان بورو. که شیش سهیرم بکه. من بورو مهته گورستانی
بنده ماله کهم، بوقچی پینده کهنه؟

هاینریش: سه رهتا وام بیر ده کردهوه که ثه و شدو ته نیا که سیکم که شهیتان
ده بینم، بدلام نیستا گومانم له وه ههیه که هه ردوو کمان بی بینین.

گوتیز: من به پیشی شهیتان پینده کهنه! شهیتان پیشوازی له روحه کان
ده کات، بدلام یه کیکی دیکه نه فرهتی ثه بهد بیان لی ده کات. من جگه له
خودا کدهس به شاینه نی هافر کی (هاویه شی) نازانم. دوزه خییه کان و

به هه شتییه کان په یوهستن به حوم و بریاری نهودوه. که شیش، خودا
ده مبینیت، ده زانیت من براکه مم کوشتووه و خوین له دلی ده چوپیت.
به لئی، خودایه، من کوشتوومه. ده توانی چیم له گهله بکهی؟ من تووشی
قیزدونترین گوناه بوومه تهوده، به لام خودای داد په روهری گهوره له
سراکانی من دهسته و دستانه، زیاتر له پانزه ساله نه فرهتی لیکردووم، دهی،
بو نهور پویش به سه. نیتر ثیستا نورهی جهڑن و خوشییه. ده مه وست
شه راب بنوشم و شادی بگیرم.
هاینریش: (به ره روی ده چیت) بگره!

کلیلیک له گیرفانی ده دینیت و به ره لای دریزی ده کات.

گوئیز: نه مه چیه؟

هاینریش: کلیلیه.

گوئیز: چ کلیلیک؟

هاینریش: کلیلی شاری و قرمی.

گوئیز: پیموت که بو نهوره به سه. من براکه مم کوشتووه! ناقل، خز
مرؤ ناتوانیت هه ممو روژنک براکهی به خاک بسپیریت. ما فی نهودم نییه
که ندو شدو تا سبیهی بکه مه پشوو؟

هاینریش: (اله شیوهی هیرشکردن، به ره روی ده چیت) ترسنؤک!

گوئیز: (ده دستیت)، نه گهه ندو کلیله هملگرم، ناگر له هه ممو شتیک
به رد ددم.

هاینریش: له کوتایی ندم دوّله، گاشبهردیکی سپی گهوره هدیه. له خودارهوهی کونیک هدیه که به زیل و خاشاک داپزشراود. دهرونه نیتو تؤنیلیکدهوه و دهچنه پیش تا ده گدنه ده گایدک که بدم کلیله ده کریتهوه.
گوتیز: بد ه بد ه هدزاره کان چهندیان خوش ده ریست! چهنده پیروزت ده کمن!

هاینریش: نیتر پهیوهندی به منهوه نییه. من ون ده بم، بهلام هدزاره کانم به تو ده سپریم. زوّل، نیتر نورهی تویه که هدلبئریست.
گوتیز: نیستا نه تده گوت که چاوت به هدیکه لی من کدوت..
هاینریش: به ته واوی نه مبینی بیوو.

گوتیز: و نیستا چ ده بینی؟

هاینریش: ده بینم که له خوت توّقیوی و ترست له خوت هدیه.
گوتیز: راسته، بهلام غافل مده! پانزه ساله که من له خوم ده ترسم، بهلام چی؟ مه گهر تیناگهی که من بو شده زیندوم تا خراپه بکدم؟ کلیله کدم بد هدیه. (کلیله که و هر ده گریت) زور باشه که شیش، تو تا کوتایی دروت له گهله خوتدا کرد. وات دهزانی که ده تواني به فرت و فیل خیانه ته کدت له چاوی خوت بشاریتهوه، بهلام دووباره خیانه ته کرد هوه و کیترادت دایه دهستی دوژ من.

هاینریش: کیتراد؟

گوتیز: ناسووده به، تو واله من ده چی که بو ساتیک توم له گهله خومدا به هله هاته بپیش چاوان.

ده چیته ده رهود.

په ردهی سییه م

له چادرگهی گوتیز.

له دهرگای خیمه که وه، زور له دووره وه دیمه نی شار له ژیر شهوقی
مانگه شهودا بدر چاو ده که ونت.

دانیشتنی شهشم

هیّمان، کاترین

هیّمان دیتە ژووره و هەول دەدات تا خۆی لە پشت تەختە
سەفره بەکەی گۆتىزە بشارىتە وە. سەر و جەستە بىز دەبىت، بەلام
سمتۇلە گەورەكانى بە دەرەوەن.

کاترین دیتە ژووره، نىزىك دەبىتە وە و لەقەيدە كى تى دەۋەشىنىت.

هیّمان بە تۇقاوى لە شۇنى خۆى رادەپەرىت.

کاترین رادەكاتە دواوه و پىندە كەنىت.

هیزمان: نه گهر دهنگت لی بیتنه دههوه....

کاترین: نه گهر دهنگم لیوه بیت، تو ده گرن و له دارت دهدهن، کهوايده باشتره قسه بکهين. دههويت چی له گهله بکهی؟

هیزمان: همه سه لیته، نه گهر تو خوین له ره گه کانت گهراها، نه و کارهی که من دهههويت له گهله بکهه، زور له میز بتو تو تههواوت کردبوو. يالا.. برق به دوای کاري خوت بکهوه و سوباسی خودا بکه که کهستکی دیکه کراوهه به پرسی نه و کاره، تیگه یشتیت؟

کاترین: نه گهر نه و بمریت، چاره نوسی من چی لیدیت؟ همه موو سهربازه کان به سهه مندا دهدهن.

هیزمان: نیمه یارمه تیت دهدهین تا را بگهت.

کاترین: پاره یشم دهدهنی؟

هیزمان: که میك پاره یشت دهدهنی.

کاترین: مارهی خوم بدنهنی تا بچمه نیو دیز و دنيا له خوم حهرام بکهه.

هیزمان: (پیده که نیت) له نیو دهیر، تو؟ نه گهر دههويت به هاویه شی ژیان به سهه بریت، مؤچیاری نه وهت پی ده کهم که بچیت بوز تیاتر خانه، به و توانایهی که له نیو لنگه کانتدا همهیه، و سهه زیز ده که ویت. يالا، برباری خوت بدہ. من تهنيا داوای نه وهت لیده کهم بیده نگ بیت.

کاترین: له ساته به دواوه دلنيا به، ههه چونیک بیت ناشکرات ناکهم، بدلام نه وهی که رنگهی نه وهت بدھمی تا سهه ببری.. جاری با بزانین چ دهیت.

هیزمان: با بزانین چ دهیت؟

کاترین: فهرمانده، به رژیوندی من و تو و کو یه ک نییه، شه را فدتنی پیاوه کان به نووکی شمشیر و دست دیته وه. به لام من.. نه م پیاوه هدر شتیکم لی بکات، چاکبوونه وهم مه حاله. (پیده نگی) نه و شه و نه م شاره داگیر ده کرنت، شه ر کوتایی پس دیت و هه مسوو ده گدر یندوه بز ماله کانیان. نهق دیت لیده پرسم ج بریارتکی له بارهی منه وه داوه، نه گدر بیهه ون بمهیلتیه وه..

هیزمان: گوتیز بتھیلتیه وه؟ شیت بووه.. تویی بق چییه؟
کاترین: نه گدر من بھیلتیه وه، دهست نایگاتی.

هیزمان: نهی نه گدر واخت لی بینیت؟
کاترین: نهو کاته گوتیز دهیته هی تو. نه گدر من هاوارم کرد. (خوت وات ویست، تا چاوت کوئر بیت)، له کوونه که وده ده ره و هد رچییه کت ویست پنی بکه.

هیزمان: نهواندی که گوتت، بق من پولیکی قلب ناهیشن. حزم له وه نییه پیلاند که م بسترا بیته وه به هاونا میزی تو و گوتیزه وه.
کاترین: (که که میک پیشتر سهیری ده ره ده کرد)، باشه، که وا بیت هیج چاره نییه، جگه له وهی کر نوش دادهی و داوای به خشینی لی بکهی: وا دیت.

هیزمان راده کات و خوی ده شارته وه، کاترین قاقا پیده که نیت.

گوتنیز، کاترین، هیرمان (به خوشادرداوی)

گوتنیز: (دیته ژوورهوه)، بوقچی پنده کدنیت؟

کاترین: به خهون و خدیاله کانم پس دهکنم، خدم دهدیت که تو به مردووسی که و تورویته سهر زهوبیه که و خنجریک له پشتت چه قیوه.
(پنده نگی) ندری، قسمی کرد؟

گوتنیز: کی؟

کاترین: که شیش.

گوتنیز: کامه که شیش؟ هااا، بدلی! بدلی! بدلی! قسمی کرد نهی چون.
کاترین: نه مشه و کاره که تهواو دهیت؟

گوتنیز: به تو چی؟ یالا چه کمه کانم درینه. (چه کمه کانی ده دنیت)،
کیتراد مردووه.

کاترین: ده زانم، هه مسوو چادر گه که ده زان.

گوتنیز: شه رابم بدھیه. دهیت جیڑن بگرین. (کاترین شه رابی ده داتی)،
تویش بخوه.

کاترین: حدم لیئی نییه.

گوتنیز: بخو، دایک حیز، جهڑنه.

کاترین: وای لهو جهڑنه که به کومه لکوڑ دهستی پنکردووه و به
کوشتن کوتایی دیت.

گوتنیز: جوانترین جمهُر نه که له هممو ته مه نم بینیبیشم. سبهی ده چمه نیو
ملک و ماله که م.

کاترین: (راده چله کیت) بهو خیراییه؟
گوتنیز: بعو خیراییه! سی ساله ثاره زووی نه م ساته م. نیتر یه ک رُؤژیش
ثارام ناگرم. (کاترین نو قره له بدر ده برت) حالت باش نییه?
کاترین: (بده سمر خویدا دیشهوه)، له بیری نهودی که لاشهی کیتراد هیشتا
له سمر زهوبیه و تو قسه له مال و ملک ده کهی.

گوتنیز: سی ساله نم مال و مولکه به نهیتی هی منه. (پنکه کهی
بهرز ده کاتهوه)، ده خومهوه به سلامه تی مال و مولکم و به خوشی
کوشکه که مدهوه. لیدوه! (کاترین به بیده نگی پهیکه کهی بهرز ده کاتهوه)،
بلیں به سلامه تی مال و مولکت!

کاترین: نالیم.

گوتنیز: بو نهودی که نه مو مال و سامانه هی تو نییه. مه گهر نیستا که
براهه ت کوشتووه، نیتر زوّل نیت؟ (گوتنیز قاقایه ک لیده دات و
شہ پلا خیکیشی تی ده سرهونسی. کاترین سه ری واوه ده کیشیت و به
پنکه نیتهوه ده کشیت دواوه)، مال و مولک له رینگه میراتهوه به مروف
ده گات.

گوتنیز: من بهو ناسانیه ناچمه ژیر باری میراتهوه. نه و شتهی دهستی
بده سمردا بگرم، هی منه. يالا بخووه، دهنا توروه ده بم.
کاترین: به سلامه تی مال و مولکت! به خوشی کوشکه که تهوه!

گۆتىز: ندوهى كە شەوان، لە نىتو دالانەكانى كۆشكدا، دىۋەزمەدى تۈور
و ترسناڭى زۇرىلىنى بېت.

كاترين: نەرى، قۇشىمە، پاست دەلىيى، نەگەر سەيركەرت نەبىت، ج
دەكەي؟ دەخۇزمەوه بە سلامةتى دىۋەزمەكان (بىتەنگى)، كەوايە
عەزىزەكەم، هەر شتىك دەستى بەسەردا بىگرىت، هي توپە؟
گۆتىز: تەنبا نەوهندە.

كاترين: لەگەل نەوهىشدا، بىنجىگە لە كۆشك و مال و مولىكەكت،
گەنجىنكى گرانبەھات ھەديە، وەك ندوهى لە بىريدا نىت.

گۆتىز: كامە گەنج؟

كاترين: من، خۇشەويىستەكەم، من. مەگدر بە زۇرى دەستت بەسەر مندا
نەگەرتووه؟ (بىتەنگى)، ج بېريارتىكت لە بۇ من ھەديە؟ بېريار بده.

گۆتىز: (سەيرى دەكەت و رۇدەچىتى بېرکردنەوه)، زۇر باشە، تۆشىش
لەگەل خۆم دەبەم.

كاترين: لەگەل خۆتم دەبەيت؟ (گۇوماناوى و بە دلەپاوكىتى دەست بە^{كە}
پىاسەكەردن دەكەت)، بۇچى دەمبەي؟ بۇ ندوهى لە كۆشكە
مېزەووسيەكە تدا سۆزانىيەك دابىنىشىنى؟

گۆتىز: تا لە تەختى نووستنەكەي دايىمدا سۆزانى بخەوتىم. (بىتەنگى)
كاترين: نەگەر من ناماادە نەبم؟ نەگەر من لەگەلت نەيەم؟

گۆتىز: با بىزامن چۈن نايەيت.

كاترين: نەهەااااااا، كەوايە دەتەۋىت بە زۇر بىمبەيت. بۇ ئەمە خەيال
ناسوودە بىوو. شەرمەم لەوه ھەبىو كە بە پىى خۆم لەگەلت بىم.

(بیندهنگی) او بوقچی هدهموده دههونت نه و شتهی که به دل و مهبله وه

پیش دهیه خشن، به زوری به دستی بینیت؟

گوتنیز: هر نه وهی لعوه دلنيا به که به دله وه به متیان به خشیوه؟ (بدروه

لامی نه و دوچیت)، سهیرم بکه، کاترین، چی له من دهشاریته وه؟

کاترین: (به هله شهیمه وه)، من، هیچ شتیک!

گوتنیز: ماوهیه که تو هه مان نه و کاترینه پیشوا نیت. مه گهر وه کو

پیشان رهقت له من نیمه؟

کاترین: له نیستاوه دلنيا به که زور لیت بیزارم!

گوتنیز: دووباره خدو دهیسی که ده مکوژی؟

کاترین: شه وی دوو سی جار.

گوتنیز: به لامی که مده له بیرت نه کرد و که من تو م توش کرد و

کیشامیمه نیو نهم به دهه ختیمه وه؟

کاترین: هه رگیز.

گوتنیز: به ناخو شیمه وه ماج و هاوراییم به رگه ده گری؟

کاترین: قیزم دیشه وه.

گوتنیز: زور باشه. نه گهر ره ریک بکه ویته بیری نه وهی که له باوهشی

مندا وه حال گوژ و گهوزه گهوز بکه ویت و له خوچی و لاواز بیت، به

خیرایی وه کو سه گ فریت ده دهه ده ره وه.

کاترین: به لام...

گوتنیز: من نیتر نامه ویت شتیک قبول بکه م، ته نانه ت دلوقانی ژنیکیش.

کاترین: بوقچی؟

گۆتىز: بۇ نەوهى زۆر لە پىویست قبولم كردوو، ماوهى بىيىست سالە
ھەموو شىتىكىان لە رپوئى رەحم و بەزەيىھەوە بە من بەخشىو، تەنانەت نەو
ھەوايەى كە ھەناسەى پىن دەكىشىم، دەبىت كەسى زۆل نەو دەستە ماج
بىكەت كە خوداردى دەداتى. لە ئىستا بە دواوه بېيىنە چۈن پاشيان
دەخەمە! چ بەخشىن و كەرەمەتك دەكەم!

فرانتىز: (دىتە ژۇورەوە)، نىردراؤى نوسقۇ فى مەزن گەيشتۇۋەتە
خزمەتتىان.

گۆتىز: با يىتە ژۇورەوە.

هدر نه و که سانه له گمل گۆھىز

گۆھىز: من (فۇكىز)ام.

گۆتىز: من گۆتىزم و نەمەيش كاترىنە.

گۆھىز: به ختهودرم كه سلاؤ لە وا سەركىدىيەك بىكم.

گۆتىز: به ختهودرم كه وەلامى گۆھىزنىكى وا دەولەمەند دەدەمەوە.

گۆھىز: من ھەلگىرى سى ھەوالى خۇشم.

گۆتىز: نوسقۇ فى مەزن سەركەوتتۇوه، براڭم مىردوو، مال و مولىكە كەى
بە من گەيشتۇوه، نەواندن؟

گۆھىز: رېتك وايد، زۇر باشە، من...

گۆتىز: كەوايد با جەڙن بىگىزىن، دەتهۇنت شەراب بخۇيىتەوە؟

گۆھىز: گەددەم بەرگەى شەراب ناگىرى من..

گۆتىز: ثەم كچە زەرىفەتان دەويى؟ بۇ ئىۋە.

گۆھىز: به كەلکى من نايەت، تازە من پىر بۇوەمە.

گۆتىز: كاترىنە يېنچارەكدى من، توئى نەگەدرەكە. (رۇو لە گۆھىز)، نەكا
مندالىھ جەھىلە كانت پىن باشتەرە بىت؟ هدر نه و شەو يەكىكىيان دەنيرىمە ژىر
خېمەكتەوە.

گۆھىز: نا، نا! مندالى جوان نا! مندالى جوان نا! من...

گۆتىز: كەواتە پىاونىكى زىرت و زلت دەھىت؟ يەكىك شىك دەبىم كە قەدى
دۇو گەزە و رۇوخساري پې لە مۇوبىد، ھەرودەكۈ دىتى بىبابانى.

گۆھىر: واى، نا! نىتەر تەممەيان نا!...

گۆتىز: بەدەر لەمە. من شانازىستان پى دەبەخشم. (بە دەنگى بەرز) فراتىز! (فراتىز دىتە ژۇورەوە)، فراتىز، بەپېرىزىان دەبەن و بەنۇچو چادرگەكەدا دەيگەپېتن و بېرىار دەدەي كە سەربازەكان ھاوار بىكەن "ھەر بىزىت گۆھىر!" و كلاۋەكانىيان ھەللىدەدەنە ئاسماňوھە.

فراتىز دەچىتە درەوە.

گۆھىر: سۈپاسى دلۇقانىستان دەكەم، بەلام دەموست لەگەل خودى خۆتان كەمىتكى قىسە بىكەم.

گۆتىز: (بە سەرسوور مانەوە)، مەگەر لەو كاتەودى كە ھاتۇونەتە ئىتو نەم خېمەيەوە، چ دەكەن؟ (ئاماڙە بە كاتىن دەكەت)، هااا، شەوە دەلىن؟ نەمە ئازەلىنىكى مالىيە. مەترىسە، قىسەكەى خۆتان بىكەن.

گۆھىر: نوسقۇ فى مەزن ھەمۇودەم لايەنگىرى ئاشتى بۇوە و خۆتان دەزانىن كە بەپېرسى نەم شەرە خودالىخۇشبوو براكەتان بۇون...

گۆتىز: براكەم! (بە دەنگىكى تۈورە و توونىدەدە) نەگەر نەم پىرسە كەرە ھەلىنىنابايەوە..

گۆھىر: بەپېز، پېزتەن ھەيە..

گۆتىز: بەلى، نەوهى گوتىم لە بىرى بىكەن، بەلام تكايە ناوى براكەم لە ئىتو قىسەكانتاندا مەھىيەنن. نەوه بىانە كە من ماتەمگىزى نەوم.

گۆھىر: نوسقۇ فى مەزن بېرىارى نەوهى ھەيە كە سەقامگىر بۇونەوە دۇوبارە ئاشتى، بە بەخشىنى لىخۇشبوونى گشتىيەوە بىكەنە جەڙن.

گۆتىزىز: ئا خەرىپىن، كەۋا بىت دەرگائى بەندىيەخانە كان دەكەنەوە؟
گۆتىزىز: بەندىيەخانە كان؟ نەھىزىز، لە پېتى خۇدا!
گۆتىزىز: خەزىزى لەۋەپە خۇش بىم لە تاوانى نەو سەربازانە خۇش بىم كە
سزام داون؟

گۆتىزىز: هەلېتە نەمەيشيان پىچ خۇشە، بەلام لىخۇشبوونەكەى تەوان
رەھەندىتكى گىشتگىرلىرى ھەدې، نوسقۇنى مەزن خودازىبارى شەوەن كە
نەو لىخۇشبوونە بەر ھەمۇو رەغىبەتەكانى شارى وۇرمىش بىكەۋىت.
گۆتىزىز: سەپەردا سەپەردا!

گۆتىزىز: نوسقۇنى مەزن بېرىسان داوه نەم كىشە زۇو تىپەرەيانلى
نەڭگۈن.

گۆتىزىز: بىرۇ كەپەتكى زۇر باشە.

گۆتىزىز: كەوايە را زىن؟ بەو خىرايىدە؟

گۆتىزىز: تەواو را زىم.

گۆتىزىز دەستەكانى دەيدەكترى ھەلەتسوئىت.

گۆتىزىز: زۇر باشە، راستە، ئىۋە پىياونىكى ژىرىن. بەتەمان كەى دەست لە
گەمارۇكە ھەلگۈن؟

گۆتىزىز: سېھىنى كارەكە تەواو دەبىت.

گۆتىزىز: سېھى كەمەتكى زۇوە. نوسقۇنى مەزن خودازىبارى شەوەن كە
لەگەل خەلکى شارەكە نەكەۋىتە گوتۈيىزەوە. نەگەر سووباكەى ئىۋە تا

چهند رۆژیتکی دیکه له گەمارقى شارەکەدا بەیتەنەوە، گۇنۇپەلەکە
هاسانتر دەبىت.

گۆتىز: راستە باشە، كىن گەرەكىھەتى لە گەل نەوان گۇنۇپەلەكەن؟

گۆھىز: من.

گۆتىز: كەى؟

گۆھىز: سبەى.

گۆتىز: شتى وا نايىت.

گۆھىز: بۆچى؟

گۆتىز: كاترين، پىنى بلېيىن؟

كاترين: نەرى، جەر گەكەم.

گۆتىز: تۆ پىنى بلىنى، من دىلم نايىت، دەترسم زۇرى دلگران بىڭەم.

كاترين: گۆھىز، تا سبەى ھەموو خەلکى شار مىددۈن.

گۆھىز: مىددۈن؟

گۆتىز: ھەموو يان.

گۆھىز: ھەموو يان مىددۈن؟

گۆتىز: ھەموو مىددۈن. ھەر شەو شەو دەمن. نەم كلىلە دەبىنى؟ نەمە
كلىلى شارە. تا كاتئمىزىتكى دىكە دەست بە كوشتن دەكەين.

گۆھىز: ھەموو يان؟ تەنانەت پارەدارە كانىش؟

گۆتىز: تەنانەت پارەدارە كانىش.

گۆھىز: بەلام نىتوھ ددانىتىن نا بە لىخۇشبوونەكەى نوسقۇ فدا..

گۆتىز: ئىستايىش ددانى پىتىدا دەنیم. نوسقۇ فى مەزن كەوتۇوه تە بەر
نېھانە كەردىوھ و كەشىشە، نەم دووانە ھەر دووكىيان ھۆكاري بەخشىنىن،

بەلام من بۆ بىه خشم؟ خەلکى وۇرمس نىھانەيان بە من نەكىر دووه. نا، من سەربازم و هەر لەبەر نەوەيىشە كە دەيىت بىكۈزم. لەبەر نەركەكم دەيانكۈزم و نوسقۇ فىش بە پىنى لىپرسراوېيەتەكەي دەيانبەخشىت.

ساتىك ھەموو بىدەنگ دەبن. دواتر گۆھىر دەست بە پىتكەننین دەكت. سەرەتا كاترين و پاشانىش گۆتىز پىدەكەننین.

گۆھىر: (بە پىتكەننەوە) نىۋە حەزتان لە گالىتىيە.

گۆتىز: (بە پىتكەننەوە) تەنيا حەزم لەممىيە.

كاترين: زۇر گالىتەجارپە، وانىيە؟

گۆھىر: زۇر، و چاكىش سەرى لە سەودا دەردەچىت.

گۆتىز: سەودا؟

گۆھىر: سى سالە كە من ياسايىھەكم بۆ خۆم داناوه و بە پىنى نەو ياسايىھە رەفتار دەكەم. نەو بنەما و ياسايىھەيش نەوەيە كە هەر كەسەوە و لە هەر كارتىكدا بە دواى بەرژەوندى خۆيەوەيە. ھەندى كەسى جىاواز لە بەرامبەر مندا، بۆ پاساوى رەوتارەكانىيان، شەرافەتەندانەترىن ھۆكارىان ھىتاونەتەوە، بەلام من بەم گۆتىيم دەمبىيىت و لە گۆتىيەكەي دېكەمەوە دەمكىرە دەرەوە و بە خۆم دەگوت: بەرژەوندىيىان لە چىدايە؟

گۆتىز: نەي نەو دەمەي دەتزانى بەرژەوندىيىان لە چىدايە؟!

گۆھىر: نەو كاتە چۈومە نىۋە گوتۇوبىزەوە.

گۆتىز: نىستا تىنگەيىشتۇرى كە بەرژەوندى من لە كونىدايە؟

گۆھىر: رېزتان ھەمەيە.

گۆتىز: لە چىدایە؟

گۆهېز: ھېۋىر بىن، ئىيۇھ سەر بە گروپىتىن كە ھەلکىدىن لە گەلىان دژوارە.
دەبىت ھەنگاو بە ھەنگاو بېچىتە پىشەوە.

گۆتىز: كام گروپ و تاقم؟

گۆهېز: تاقمى خەيالپەرسىتەكان.

گۆتىز: واتە كامانە؟

گۆهېز: سەرنج بىنەرسۇن، من خەلکى دنيا بە سەر سى گروپدا دابەش
دەكەم: نەوانەى كە پارەى زۇرىان ھەيم، نەوانەى كە ھىچيان نىيە،
نەوانەى كە كەمىكىيان ھەيم. گروپى يەكەم دەيانەوتى نەوهى كە ھەيانە
بىپارىزنى، بەرژەندىييان لەودايە كە بارودۇخكە ھەر بەو شىوهىيەى كە
ھەيم بىھەتنەوە. گروپى دووهەم دەيانەوتى نەو شتەى كە نىانە بەدەستى
يىتنى، بەرژەندىييان لەودايە كە بارودۇخكە تىك بىدن و بارودۇخىنى
دىكە يىتنە كايدوه كە بۆيان بەسۈود بىت. ھەر دووكى نەم گروپانە
رەستىپىن، كەسانىتىن كە دەكىرت لە گەلىان ھەلکەيت، بەلام گروپى
سىيەم دەيانەوتى بارودۇخ و سىستەمە حازرەكە تىك بىشلەقىنن تا نەوهى
كە نىانە بە دەستى يىتنى و لە ھەمان كاتدا دەيانەوتى بارودۇخە حازرەكە
پارىزنى تا نەوهى كە ھەيانە لە دەستى نەدەن. كەواتە نەو شتەى لە
خەيالىاندا لە نىيۇ دەبەن، بە رەوتار دەپارىزنى، يَا بە پىچەوانەوە نەو
شتەى كە بە رووكار پاراستۇوابانە، لە رەوتاردا لە نىيۇ دەبەن. نەمانە
خەيالپەرسىتەكان.

گۆتىز: بىچارە بەدبەختەكان. چۆن دەكىرت چارە سەرىنگىيان بۆ بىكىرت؟

گۆھىز: لەوھوھ كە بىانخىزىنىنە يەكىتك لە دوو گۇروپەكەي دىكەوە. نەگەر پارەداريان بىكەيت، دەبنە پالپىشت و لايمەنگرى بارودۇخە حازرەكە.

گۆتىز: كەواتە من پارەدار بىكەن، چىم دەدەنلى؟

گۆھىز: مال و مولىكى كىتىراد.

گۆتىز: خۆ نەوانەتان پېشتر دابۇوه من.

گۆھىز: راستە، بىلام لەبىرتان بىت كە نەوانە نەمانەتى دلۇۋاتى و بەخشىشى نوسقۇ فى مەزنەن.

گۆتىز: ناسوودە بن كە لەبىرى ناكەم، ئىتىر چى؟

گۆھىز: براكەتان قەرزاز بۇو.

گۆتىز: بىتچارە.

بە پەنجەكانى نىشانە خاچ لەسەر خۆى دەكىشىت و هۆن ھۆن دەست بە گىريان دەكات.

گۆھىز: چى روويدا؟

گۆتىز: ھىچ نەبۇوه، سروشتى بىنەمالەمى بۇو. دەى؟ دەتانگوت كە براكەم قەرزاز بۇوە.

گۆھىز: ئىتمە دەتوانىن قەرزەكانى بىدىنەوە.

گۆھىز: نەممە لە بەرژەندى من نىيە، چونكە نەمدەۋىست قەرزەكەي بىدەمدوھ. نەممە لە بەرژەندى قەرزىدەرەكانىيەتى.

گۆھىز: داھاتىكى سالانە نزىك بە ھەزار پۈولى زىرت پى چۈنە؟ ...

گوزهیز: سریازه کنام چس؟ نه گهر دهستانه دسته هنلی به
ماله کانیان بگهر شمه؟

گوزهیز: هزار یوولی زیری دیکه تا لمیتو سریازه کاننداده دایمه هن پکمن
بمه؟

گوزهیز: زیادیشه.

گوزهیز: کهوانه رازین؟

گوزهیز: نا.

گوزهیز: دور هزار یوول و کو داهاتی سلانه؟ من هزار، به لام نده
زیارت میسر نایشت.

گوزهیز: کم س پارهی له نیو داوا نه کرد وووه؟

گوزهیز: کهوانه چیت دعوت؟

گوزهیز: دهستانه شار بگرم و درانی پکم.

گوزهیز: باشه گرتی شاره که شمه شتله، بز چس دهستانه دهستانه پکم؟

گوزهیز: چونکه همه عوران دهستانه بیباریم.

گوزهیز: (راجله کار)، وانه من هملعم کرد وووه....

گوزهیز: شعری گپانه کم! نز نهتوانی بعرز مومندیه کهی من لیک بدینه هن
پالا برانی، بعرز مومندی من له چیدایه؟ بیدز بودا دهی و بیدز بوده دهی
به لام خیزا بکه، دعیت نا کانتر میز نکی دیکه دوز بسته شه، نه گهر تا شعر
کانه دهز وانه نه دوز بسته شه که سرو فیلهی بورنم به جووله دهمن ناجهارت
ده کم به نیو کولا آنه کانی شاردا بر قیمت نا گرتی سریوسی به که به کهی
خانه شه کان بیست.

گۆتىز: سەربازەكىنم چى؟ نەگەر نەياندۇرت بە دەستى خالى بۆ
مالەكانىيان بىگەرىتىه وە؟

گۆھىز: هەزار پۈولى زېرى دىكە تا لەنیتو سەربازەكانتدا دابەش بىكەن،
بەسى؟

گۆتىز: زىادىشە.

گۆھىز: كەواتە را زىن؟

گۆتىز: نا.

گۆھىز: دوو هەزار پۈول وەكى داھاتى سالانە؟ سى هەزار، بەلام لەمە
زىاتر مەيسەر نايىت.

گۆتىز: كەس پارەي لە نىتە داوا نەكردوووه؟

گۆھىز: كەواتە چىت دەوتىت؟

گۆتىز: دەمەدۇرت شار بىگرم و وىزانى بىكەم.

گۆھىز: باشە گىرنى شارەكە نەوە شىتىك، بۆچى دەتانەوەت وىزانىشى
بىكەن؟

گۆتىز: چونكە هەمووان دەيانەوەت بىپارىزم.

گۆھىز: (راچلەكاو)، واتە من ھەلەم كردوووه...

گۆتىز: نەرى گىيانەكەم! تو نەتowanى بەرژەندىيەكەي من لىك بىدەيتىه وە!
يالا بىزانم، بەرژەندى من لە چىدايە؟ بىدۇزە! دەي وىدۇزە دەي!
بەلام خىرا بىكە، دەبىت تا كاتىرىنىكى دىكە دۆزىبىتىه وە، نەگەر تا نەو
كاتە دەزروانە نەدۇزىتىه وە كە مەۋەقىلەي بىوونم بەجۇولە دەخەن، ناچارت
دەكەم بە نىتۇ كۆلانەكانى شاردا بىرۇيت تا گەرتىبەرىبۈونى يەكە يەكەي
خانووەكان بىبىنېت.

گۆھىز: نىۋە خىانەت لە بىرۋاي نۇستقۇنى مەزىن دەكەن.

گۆھىز: خىانەت؟ بىرۋا؟ نىۋە ھەموو تان لە يەك جۈزىرە كۈوتالىن، نىۋە راستىيىنە كان، كاتىك تىتر نازانىڭ بلىئىن، وشە كانى خەيالپەرسە كان بە كار دەھىتىن.

گۆھىز: نە گەدر شارەكە وىران بىكەن، مال و مولىكى براکەتىان پىتان ناگات.

گۆھىز: بۇ خۇتاني ھەلگىرن! گۆھىز، بەرژۇوندى من لەمدا بۇو كە نەم مال و مولىكە وەدەست يېتىم و پاشان لەمدا بىزىم، بەلام من وەكى توپ دەنبا نىم كە مەرۆف ھەر شىتكە دەكەت لە پىنگەمى بەرژۇوندى خۇدا زىيەدە يېت. بىرۇن بۇ خۇتاني ھەلگىرن تا نۇستقۇف بىكاتە ھەر شوتىنىكى نەنالەبارتى! من براکەم كىردى قۇورىانى نۇستقۇنى مەزىن و نىتا گەرەكتانە لە سەر گىانى يېت ھەزار بەرەلا خۇش بىم؟ من دانىشتوانى وۇرمس دەكەم قورىانى رۇھى براکەم، نەو شەو ھەموو يان بە شانازى نەوە دەبىنە خۆلەمېش، بەلام با يېتىنە سەر مال و مولىكى "ھايىنىشىم"! نە گەدر نۇستقۇنى مەزىن حەزىز لىئىه با بېچىتە نەوىن و خۇرى لە دەنبا دوور بخاتمۇ و خۇرى بە كىشىكەلەمە سەرقاڭ بىكەت. گومانىشىم لەمە ھەيدى بېتىسى بەم كارەيش ھەيىت، چونكە من دەمەۋىت نەو شەو مايدەپۈرچى بىكەم. (يىتمەنگى) فراتىز، (فراتىز دىتە ژۇورەوە)، نەم بەرپىزە راستىيىنە بىه و فەرمان بىكە پىزى سەربازى لىئى بىگىرن و دواتر پاش نەوهى چۈرۈ نىتو خىتىمە كەيمەوە، بە تۈوندى دەست و پىتى بېتەرە.

گۆھىز: نا! نا! نا! نا!

گۆھىز: چى بۇو؟

گۆھىر: من جوومگەنازام ھەدیە، تەنافەكانغان دەمكۈزىت، دەنانەۋىت
بەلىتى شەرەفتان بىدەمى كە پى لە خىمەكەم ناخىمە دەرەوە؟
گۆتىر: بەلىتى شەرەف بىدەي؟ بەرژەوندى ھەنۇوكەيى تۆ لەۋەدايە كە
بەلىتى شەرەفم بىدەيتى، بەلام بەرژەوندى دواترى تۆ لەۋەدا دەبىت كە لە
زېر قەولى شەرەفەكەت بچىتە دەرەوە. بىرۇ فرانتىز، گىرتکانىش بە^١
تۇوندى بىدەستە.

فرانتىز و گۆھىر دەچنە دەرەوە. ھەر لە كاتەدا ھاوارى (ھەر بىزى
گۆھىر) سەرەتا لە نىزىك خىمەكە و دواترىش لە دوورترەوە بەر گۈنى
دەكەۋىت تا ورددە ورددە كېپ دەبىت.

گوتیز، کاترین، هیرمان (به حهشاردر اوی)

گوتیز: بژی گوهیر! (به قاقا پنده که نیت)، مالناوا مال و مولکه خوش ویسته که م! مالناوا نهی کیلگه کان و نهی رووباره کان! مالناوا نهی کوشکه که!

کاترین: (به پنکه نینه وه) مالناوا نهی مال و مولک! مالناوا نهی کوشک! مالناوا نهی و تنه کانی بنه ماله!

گوتیز: حه سره تی مه خو! لهوی و ها بیتاقدت ده بوین که دیقمان ده کرد.
(بینده نگی) پیری خله فاو! (بینده نگی) نه دبوو له پیشمدا شاتوشوت بکات و تووره م بکات!

کاترین: دلگرانی؟

گوتیز: به تو چی؟ (بینده نگی) وا پنده چیت خراپه هه موون دلگران ده کات، و پیش له هه موو که س، نه وهی که خراپه که ده کات.

کاترین: (به که مرپوویه که وه)، نه وه هات و شارت نه گرتبا، چ ده قمه ما؟

گوتیز: نه گه ر شاره که م نه گرتبا، تو ده بویته خاوه نی کوشک.

کاترین: مه به ستم نه وه نه بوو.

گوتیز: که واته بیری لی مه که ره و دلخوش به به وهی که ده ستي به سه ردا ده گرم.

کاترین: ثاخر بوز چی؟

گوتیز: بوز نه وهی که کارنکی خراپه؟

گۆھىر: من جومىگەنازارم ھەيە، تەنافەكانتان دەمكۈزىت، دەتاندۇنت
بەلىتى شەردەفتان بىدەمى كە پى لە خىمەكەم ناخەمە دەرەوە؟
گۆتىز: بەلىتى شەردەف بىدەى؟ بەرژەوندى ھەنۇوكەيى تۆ لەۋەدايە كە
بەلىتى شەردەقىم بىدەيتى، بەلام بەرژەوندى دواترى تۆ لەۋەدا دەبىت كە لە
زېر قەولى شەردەفەكەت بچىتى دەرەوە. بىرۇ فراتىز، گىرنكانيش بە
تۇوندى بېستە.

فراتىز و گۆھىر دەچنە دەرەوە. ھەر لەو كاتىدا ھاوارى (ھەر بىزى
گۆھىر) سەرەتا لە نىزىك خىمەكە و دواترىش لە دوورترەوە بىدر گۈئى
دەكەۋىت تا ورددە ورددە كېپ دەبىت.

گوتیز، کاترین، هیرمان (به حهشاردر اوی)

گوتیز: بژی گوهیر! (به قاقا پنده که نیت)، مالناوا مال و مولکه خوش و سته که! مالناوا نهی کیلگه کان و نهی رووباره کان! مالناوا نهی کوشکه که!

کاترین: (به پنکه نینه وه) مالناوا نهی مال و مولک! مالناوا نهی کوشک! مالناوا نهی و تنه کانی بند ماله!

گوتیز: حسره تی مه خو! لهوی و ها بیتاقه ده بیوین که دیقمان ده کرد.
(بینده نگی) پیری خمه فاو! (بینده نگی) نه ده بیو له پیشمندا شاتوشووت بکات و تووره م بکات!

کاترین: دلگرانی؟

گوتیز: به تو چی؟ (بینده نگی) وا پنده چیت خراپه هه مسوان دلگران ده کات، و پیش له هه مسو که س، نه وهی که خراپه که ده کات.

کاترین: (به که مروویه که وه)، نه وه هات و شارت نه گرتبا، چ ددقه و ما؟

گوتیز: نه گهر شاره که م نه گرتبا، تو ده بیویته خاوه نی کوشک.

کاترین: مه بستم نه وه نه بیو.

گوتیز: که واته بیری لی مه که رده و دلخوش به به وهی که دهستی به سه ردا ده گرم.

کاترین: ناخرب چی؟

گوتیز: بوز نه وهی که کارنکی خراپه؟

کاترین: دهی بۆچى دەتمۇرت خراپە بىكەيت؟

گۆتىز: چونكە باشەيان كردووە.

کاترین: كىن كردووېتى؟

گۆتىز: خوداي گەورە. كارى من پىلاتدانان و داھىنانه. (هاوار دەكەت)،
ھۆى، قوماندار "شانە" نامادە بىكەن. خىرا!

گۆتىز لە دەرگای خىمەكە دەۋەستىت و سەيرى دەرەوە دەكەت.

کاترین: سەيرى چى دەكەى؟

گۆتىز: شار، (بىتەنگى) بىر لەوە دەكەمەوە كە نەو شەوە مانگەشەوە بۇو
يا نا.

کاترین: كەى؟ كۈئ؟...

گۆتىز: پارسال كە دەموىست شارى (هالە) بىگرم. شەونكى وەكى نەو
شەو بۇو و لە نىئو دەرگاي خىمەكەمدا وەستابۇوم و سەيرى بورجى سەر
قەللىي شارەكەم دەكەد. كە بەيانى داھات، ھىرشمان كرد، (دەگەپىشەوە و
بەردو رووى کاترین دەچىت)، هەر چۈنىك بىت، تا ناشكرا نەبۇوه من
بۆى دەرددەچم. سوارى نەسپ دەيم و مالناوا.

کاترین: تو.. دەرۇى؟

گۆتىز: سېھى بەر لە نىوەرۇ، بە ھىچ كەسىش نالىيم.

کاترین: نەي من؟

گۆتىز: تو؟ كۈننە لووتت بىگرە و دووعا بىكە كە با لەوتە نەيدەت.
(قوماندار دىتە ژۇورەوە)، دوو ھەزار پىاوى چەكدار لە ھىزى (وۇلۇمار)

و (ئۆلریش) ناماشه بىن تا نیو کاتژمیری دیکە لەگەلمدا بىن. دەبىت سوپاکەی دیکەيش لە حالى نامادهباشى بىن، دەبىت ھەموو نەمانە لە تارىكى و بە بىندەنگى بەرپىوه بېچىن. (قۇوماندار دەچىتە دەرھوە. تا كۆتايى پەرداكە، دەنگى نزمى نامادهبۇونى سوپا بەر گۈز دەكەۋىت.)

كەواتە، گىانەكەم، تۆ نابىتە خاوهنى كۆشكەكە.
كاترين: دەترسم نەبىم.

گۆتىز: مەگەر زۆر بەھىوا بۇوي؟

كاترين: بىلانى كەمەدە باوھرىشىم نەبۇو.

گۆتىز: بۇچى؟

كاترين: چونكە تۆ دەناسىم.

گۆتىز: (بە هاواركىرنەوە) تۆ، تۆ من دەناسى؟ (دەوەستىت و پىندەكەنەت) رەنگىشە. رەنگە رەفتارەكانم جىڭىدى پىشىبىنى بىن. (بىندەنگى) رەنگە بۇ نەوەي من بناسى رې و شوئىنىكت ھەيمە و پىلانگەلىك دادەرېزىت: دەمخدىتە ژىر چاودىرىيەوە، سەيرم دەكەى، لە بچووكتىرين جوولەم دەنۋەرپى.. (سەيرى دەكات)، وەرە سەر تەختەكە.

كاترين: نا.

گۆتىز: دەلىم وەرە، دەمەدۇت عەشقىبارى بىكمە.

كاترين: ھىچ كات نەمبىنېبۇو نەوەندە سورى بىت (گۆتىز بە تووندى شانەى لە باوهش دەگرىت) و نەك نەوەندەيش عەجوقۇل. چى رۈوبىداوە؟

گۆتىز: دلەراوکىن پىاو ھەلددەنەت.

كاترين: تۆ دلەراوکىت ھەيمە؟

گوته: نهای (خوی ده خزینه سده و لاهسر ته خته که داده نیشیت.
پشتی له شه فسده خود شار در او کمیه)، يالا و هرها!

کاترین به ره لای ده چیت و به تووندی پالی پیوه ده نیت و له شونی
خوی دایده نیشیتیه وه.

کاترین: هاتم، نهای، من هی توْم، بهلام سده رهتا پیم بلی که چاره نووسی
من چی لی دیت؟

گوته: کمی؟

کاترین: له سبده بینیه وه.

گوته: من چووزانم، هر شتیک دلت بخود ازت.

کاترین: واته.. زنیکی هه رزه.

گوته: دهی، بهلی. به بروای من باشترین پنگه هر نمه میه، وا نیمه؟

کاترین: نهی نه گدر حدم زم له و نه بیت؟

گوته: گه مردیه ک وهدوزه تا هاو سه رگیریت له گه لدا بکات.

کاترین: توْ چ ده کمی؟

گوته: دوویاره ده بمه وه کرنگره. ده لین هوسیته کان "پهیرهوانی" (جان هوس Jean Huss) ای پروتستانی ناوداری خلکی چیک که به برباری کلیسه له تیتو ناگردا به زندوی سووتینرا (۱۴۱۵) بیتامیان کرد و ده چم ته میان ده کم.

کاترین: منیش ببه.

گوته: که چت لی بکه م؟

کاترین: رۆزیٰنک هدر دیت که پیویست بە ژن بیت، بۇ نمونه شدو کاتھی کە مانگەشدوه و دەتھویت شار بگرىت و رارايت و ھەست بە عەشق دەکەی.

گۆتىز: ھەموو ژنه کان وەکو يەکن. هدر کاتىنک حەزم لىبىت پياوه کانم دە دە بۆم دېنىن.

کاترین: (لە ناكاوىتكدا بە ھاوارەوە)، من نامەۋىت!
گۆتىز: تو ناتەۋىت؟

کاترین: من دەتوانم بۇت بىمە بىست ژن يا سەد ژن. نەگەر بىتھوپت، دەتوانم خۆم بىكەمە ھەموو ژنانى دنيا. لەسەر زىنى نەسپەكەت سوارم بىكە و بىمە. قورس نىم، نەسپەكەت ھەست بە قۇورسى من ناکات. دەمەۋىت سۆزانى مالەكەي تو بىم.

خۆى بە گۆتىزەوە دەنووسىنیت.

گۆتىز: چى بۇوە؟ (بىدەنگى، سەيرى کاترین دەكەت، لە ناكاو بە بى پىشەكى...) گۈوم بىد! لەبرى تو من شەرم دامدەگرى!

کاترین: (بە كۈروزانەوە و پاراندەوە) گۆتىز!

گۆتىز: من بەرگەي نەوە ناگرم، كە بەم شىۋىيە سەيرىم بىكەي. وادىارە تو لەو كۆنە سۆزانىيە پىسانەيى كە دووبىارە دەتوانى پاش ھەموو نەو بەلايانەيى كە بەسەرمدا ھىتناوى، خۆشت بۇئىم.

کاترین: (به هاوار هاوار) من خوش ناویت، سوئند دهخوم که خوش ناویت! نه گهر خوشیشم ویستبای ندوا تو هیچ کات نه تدهزانی! بهلام چ جیاوازیمه کی بوز تو ههید که که سیک خوشتنی بورت و پیت نه لیت؟ گوتیز: به کدلکی چی دیت که خلشتان بورم؟ نه گهر تو منت خوش بورت ندوا چیزه کهی بدر تو دهکه ورت نه ودک من. ون به، گمند و گوو! نامه ورت سوودم لیوهر گرن.

کاترین: (به هاوارهوه) گوتیز! گوتیز! بجهیم مههیله! تیتر من کهسم لهو دنیایه نییه!

گوتیز همولی نمهوه ده دات له خیمه کهی فرییداته ده روهه. کاترین خزی به دهسته کانییه وه ده نووسینیت.

گوتیز: ده رؤی یان نا؟
کاترین: خوت ویستت، گوتیز! تا چاوت کوئر بیت! (هیرمان له حهشار گه کهی وه در ده که ورت و دهست به خهنجه رهیشی ده کاته سهرا، نای، خیرا که!

گوتیز: (ده گه ریشه وه و مه چه کی دهستی هیرمان ده گریت)، فرانتیز!
(سه ریازه کان دینه ژوورهوه، گوتیز پیده که نیت)، دواجار منیش توانیم یه کیک زور تووره بکه م.

هیرمان: (اروو له کاترین) گمند و گوو! خانین!

گوتنیز: (رورو له کاترین)، تو هاودهستی بسوی؟ خوش لوهه هات!
زوریشم خوش لی هات! (دهست به چنده گهی کاتریندا دینیت) ندم پیاوه
ببهن... نیستا چارهنووسی دیاری دهکم.
سەربازه کان هیرمان دهبهنه دهروهه. ساتیک به بیتهنگی تیده پهپیت.

کاترین: چی لی دهکم؟
گوتنیز: من ناتوانم لهو کەسانه تووره و دلگیر بم که دهیانه ویت بسکوژن.
باش دهزانم که حالیان چونه. تەنیا فەرمانی ندوه دەدم کە ھەیکەله
زلهکمی وەکو بەرمیل کونکون بکەن، نەکا خۆیشی ھدر وەکو بەرمیلە؟
کاترین: چی له گەل من دهکم؟
گوتنیز: راست دهکمی دەیت سزای تؤیش بدەم.
کاترین: ناچار نیت.

گوتنیز: بۆچی؟ (بیتهنگی) زورتک له سەربازه کامن ھەن گە به بىنى تو
دەمیان پېر دەیت له ناو. تؤیان به دیاری دەدەمی. دواتر، نەگەر زىندو
مايىھەوە، سەربازىنکى سيفيليسى (ھالۇقى)* دەدۇزمەوە کە چاونىنکى
کوئىز بیت و دواتر به كەشىشى وۇرمس دەلیم تۆى لی مارە بکات.

کاترین: باوەر ناكەم.
گوتنیز: باوەر ناكەيت؟

کاترین: نا، تو شەرەف.. تو نەو کارە ناكەيت. من دلنيام. من دلنيام!
گوتنیز: نايکەم؟ نا؟ (هاوار دەکات) فراتنیز! فراتنیز! (فراتنیز به دوو
سەرباز دىتە ژوورەوە)، وە دەردى بۇوكە خان بگە، فراتنیز.
فراتنیز: کامە بۇوكە خان؟

گوئیتر: کاترین، سه رهتا به شان و شکر و سه نسنه دیده به همه مرو
سه ریازه کان، دواتر...

*که سیک که توشی نه خوشی ترسناکی کونهندامی زاویت بویت

هدر نه و کهسانه له گهله ناستی

ناستی دیته ژوورهوه، دهچیت بدره لای گوتیز و شهپلاختکی له گوئی
دسرهورتني.

گوتیز: هۆی، پیاو، چى دهکەی؟

ناستی: له بن گوتت دهدهم.

گوتیز: خۆیشم تىدەگەم. (دهیگرت و دهیوهستینیت) توْ کیتیت؟

ناستی: ناستی نانهوا.

گوتیز: (روو له سهربازهکان)، ناستیيیه؟

سهربازهکان: بەلئى، خۆیدەتى.

گوتیز: به گیانى خۆم دەستكەوتىكى باشىم گرتۇوه.

ناستی: توْ مىت نه گرتۇوه، خۆم ھاتۇوم.

گوتیز: وا ھەڭمار بىكە. ئەنجامەكەی يەكە. ئەورق خودا چاکەي زۆرى
لەبەرامبەر كردوومە. (سەيرى ناستی دەكەت)، كەواتە ئەمە خودى
ناستیيیه، سەركىدەي سوالكەرهەكانى ئالمانيا. توْ هدر ئەوهى كە بىرملىنى
دەكىددە، سارد و وشك وەكى تەقوا.

ناستی: من دېكار و پاك نىيم. رەنگە مندالەكانى ئىئمە وايانلىنى بىت،
بەو مەرجى ئەوهندە خويىن بېرىزىن تا ما فى شىخەندىييان پى بىھەخشىن.

گوتیز: تىدەگەم: توْ پىغەمبەرى!

ناستی: وه کو هدمو خدالکی.

گوتیز: بهراست؟ که واید منیش پیغه مبهرم؟

ناستی: هدر قسده ک نیشانه که له خوداوه، هدر قسده ک ناخیو دری
هدمو راستی بیه کانه.

گوتیز: نافه رین! که واته لهوه بهدواوه دهیت ناگاداری قسه کانم بم.

ناستی: ج سوودی بؤت همه یه؟ تو ناتوانی هیچ نهالی و هدر
شیکیش بلی نیشانه که له خودا و بیانکدری هدمو راستی بیه کانه.

گوتیز: زور باشه. نیستا ولامی پرسیاره کانم بدده و هدول بده که
هدمو راستی بیه کان نهالی، دهنا هیچ کات ناگهینه کوتایی. که واید تو
ناستی پیغه مبهرم و نانه وايت؟!

ناستی: بدلی، منم.

گوتیز: دیانگوت که تو له ورمسی؟!

ناستی: لهوی هاتمه دهروه.

گوتیز: ندو شدو؟

ناستی: بدلی.

گوتیز: بؤ گوتیز له گهله من؟

ناستی: بؤ نهودی یارمه تی کوبکه مده و له پشترا هیرشت بکه مه سدر.

گوتیز: بیرون که کی زور باشه. چون بتو که روانگه ک خوتت گوری؟

ناستی: کاتیک که له چادر گه که تیده پریم، گوئم لیبتو که سیکی
دؤخمان شاره که داوته دهستان.

گوتیز: دلنيام دووكه لیکی ناخوش له که لهت بهرز بوو دوه؟

ناستی: بدلی، زور ناخوش.

گۆتىز: دەرى، دوازى؟

ناستى: لە سەر بەرداڭىڭ لە يېڭى خەنەگانىدۇ واتىپتۇرىدۇ بىتىم كە ئىتىھا كە
پەووناڭ بىووجۇد و سېبەرىي خەنەگان كەۋوشى خۇرىلە، لەر كەۋوشدا فەرمان
پېنكرا كە يېڭى لات و قىسەت لە گەل بىگەم:

گۆتىز: كىن نەو فەرمانەرى چۈن كەۋەيت؟

ناستى: دەنھۇرت كىن كەۋەيتىنى؟

گۆتىز: بىلىن، نەرىي بە راست كىن كەۋەيتىنى؟ يېڭى پىتاو ئەتكى بە ئەنھۇردا،
فەرمان گەپىشته نىز و نىز دەزانى كە كىن فەرمان دەۋامى، فەرمانىش
دەگانە من، بۇ نەونە بۇ ناڭرىپىپەرەانى شارى دەۋامى، بەلام من نازانىم
لەوە تىيىگەم كە كىن نەو فەرمانەرى داود، (ايەنگى) نابا خۇدا فەرمانى
كىرد ئا لە بن گۈزىم بەدىت؟

ناستى: بىلىن.

گۆتىز: بۇچى؟

ناستى: نازانىم، رەنگە لەپەر ئەورە بىت ئا لۆگە لە گۈنلەكالىت دەرىپەنم.

گۆتىز: بۇ ھېتائى كەللە سەرىي نىز دىيارى دەدەن، نابا خۇدا ئەمەپىشى
پىن گوتۇرىت؟

ناستى: خودا پېتىسىنى بەخۇد ئەپپەر ئا پىيم بلىتىت، من ھەم سۈرۈم زانپىرسە
كە چارمۇرسىم چىيە.

گۆتىز: نەرىي. لەپىرم ئەپپەر كە نىز پېتە سەرىي و عىلەمىن خەپىت ئېپە.

ناستى: پېتىست بە عىلەمىن خەپىب ئاكات، كەسانى وەكى ئېڭى بە دۇر
پىنگە دەسىن، ئەوانەرى كە خۇيان دەدەن بە دەستەرە لە بىرىشدا دەسىن د

گوتیز: دهی، دواتر؟

ناستی: له سدر بهردیک له پشت خیمه کدهو دانیشتبوم. بینیم که خیمه که رووناک بوروه و سیبه ری مرؤفه کان که وتنه جووله. له کاتهدا فهرمانم پتکرا که بیمه لات و قسهت له گهله بکهه.

گوتیز: کی نه و فهرمانهی پی کردیت؟

ناستی: دتهویت کی کردیتی؟

گوتیز: بهلی، نه ری به راست کی کردویه تی؟ چ پیاویکی به خته و هره. فهرمان گهیشه تو و تو ده زانی که کی فهرمان ده دات. فهرمانیش ده گاته من، بوز نمونه بوز ناگرتیبه ردانی شاری و قرمی، بدلام من ناتوانم لهوه تیبگه که کی نه و فهرمانهی داوه. (بیدنهنگی) نایا خودا فهرمانی کرد تا له بن گوتیم بدھیت؟

ناستی: بهلی.

گوتیز: بوز چی؟

ناستی: نازانم. رهنگه لمبه رنهو بیت تا لوزکه له گوتکانت دریتیم.

گوتیز: بوز هینانی که الله سهری تو دیاری ده دهن. نایا خودا ته مهیشی پی گوتوبت؟

ناستی: خودا پیوستی بهوه نه بیو تا پیم بلیت.. من هه مووده زانیومه که چاره نووسم چییه.

گوتیز: نه ری. له بیرم نه بیو که تو پیغه مبهه ری و عیلمی غهیبت پییه.

ناستی: پیوست به عیلمی غهیب ناکات. که سانی وه کو ثیمه به دوو رینگه ده مرن، نهوانهی که خویان ده دهن به دهسته وه له برساندا ده مرن و

نمودانه‌ی گه خویان نادهن به دهستده دهچش بین فهشاره، له دوازه سالیبیمهوه
دوزانی گه خوی دهدهی به دهستده بیان نار
گوتیتر: زور باشه، نیستا زوو به سهر پیتمدا بهکدهوه
ناستی: بژچی؟

گوتیتر: ناخربو شده‌ی ره‌حصی من بجهولیشی، نایا خودا لدم بارهوه
فهرمانیتکی بی نه کردووی؟

فراتیتر، چه کمه کانی له پیش گوتیتر دهکات.

ناستی: نا، تو بهزیست نییه، خودایش ره‌حص و بهزیی نییه، من که له
رژی واده دراودا ره‌حص به هیچ که‌س ناکه، بژچی داوای بهزیی و
ره‌حص له تو بکه‌م؟

گوتیتر: (هه‌لده‌ستیته سهر پیج)، که‌وایه بژچی هاتووی بو شیره؟
ناستی: بو والاکردنی چاوه‌کانت، برآکه‌م.

گوتیتر: واي لدم شده سهیره که هه‌موو شتیک و هجرش هاتووه، خودا
له سهر زه‌ی هنگاو هه‌لده‌هیتنیتده، خیتمه‌که‌م بعوه‌ته ناسمانی پر شوّله
نه‌ستیره و نه‌مه‌یش جوانترین نه‌ستیره‌ی کشاو، ناستی پیغه‌مبه‌ری نانه‌وا
که هاتووه تا دیده‌م بکاته‌وه، کی باوه‌ر دهکات بو پاراستنی شارتکی
بیست و پینج هه‌زار که‌سی، نه‌رد و ناسمان وه زه‌حمدت بکه‌وتت؟ نه‌ری
به‌راست، نانه‌وا، کی ده‌سلمینی که تو نه‌بوویته داردستی شهیتان؟
ناستی: کاتیک که خوار لیت ده‌داد، کی پیت ده‌سلمینی شه‌و نییه؟

گۆتىز: شەو كە خەدون بە خۇرۇو دەپىنى، كىن بۇنىڭ ئەقلىتىق بىر قۇلۇ؟ و
چى دەلىي لە بارەي تەۋەرى كە منىش رېنگە خۇدام لە خەدا بىپىپىت
و لەدەۋە بىرىار و فەرمانىم وەرگەتىپتى؟ ها؟ لەم ئاقىخەدا خۇرۇنىڭ سەن
لەپەرامبەر خۇرۇ ئۆزى دەگىرىت، رۇوبەر ووبۇرىنىڭ خۇر لەگەل
خۇر، (بىتەنگى)، بىنۇر، ھەمەو لە دەستى مىلدا ئەسپىر بۇۋە، ھەنەنۇرى
لەم ژىنە كە دەپىسىت من بىكۈزىت تا نېرەرداوى ئۆسقۇ فى مەذىن و ئۆزى
پاشاي سوالىكەران. دەستى خۇدا پەرەدەي لەسەر پېلەنەكان ھەلھالىي و
تاوانىبارانى پىسوا كرد. لەۋەپىش گىرىنگىتىر، پەكىشكەن لە خزمەتگاره
تايىبەتكەي خۇرى نارد تا لە لايدەن خۇداوە گللىلى شارم بەقاتقىن.
ناسىتى: (بە دەنگىنکى گۆرپاو، تووند و وشك)، پەكىشكەن لە خزمەتگاره
تايىبەتكەكانى نەو؟ كامەيان؟

گۆتىز: چ سوودىتكى بۇ ئۆزى دەپىدە. تۆ كە شەتىكى وا لە تەمىزىت
نەماۋەتمۇدە. يالا ددان بەدەدا بىنە كە خۇدا لەگەل مىلە.
ناسىتى: لەگەل ئۆز؟ نا.. تۆ پىاواي خۇدا ئىت، زۇرىش ھوندرىكارى
بىكەي، مېشەنگۈنى خوداى.

گۆتىز: تۆ چى دەزانى؟
ناسىتى: پىاوانى خۇدا يا دەشكىتنى يا بىرەھەف دەكەن، بەلام تۆ
دەھىلىتەوه؟

گۆتىز: من؟
ناسىتى: تۆ ناشق بەرپا دەكەي و ناشۇيىش باشتىرىن خزمەتگارى
رېنگىختىنى نەم بارودۇ خەدە. تۆ بە خىانەتكردن لە كىتىراد، كەلەپىاواي و
پالەوانىيت بىھىز كرد و نەق بە وېرەنگىرنى وۇرمىس، چىنى ناوهند بىھىز

دەگەی، شەۋە سووڈى بۇڭىي «مېھىت؟» بۇز بەھىزە، كان ۱۹ تۆ خەزمەتکارى بەھىزە كانى، و ھەدر كارىنىك بىكەي دووبىارە خەزمەتکارى شەوانى. ھەر رۇوخانىتىكى بىى پىلائى، لاوازە كان لاناوازىش دەكتات و دەولەمەندە كان دەولەمەندىتى دەكتات و ھېزىر و دەسەلاشتى بەھىزە و دەسەلاشتىداران زىباتى دەكتات.

گۆتىتىز: كەواتە من ھەدر شىتىكەم بورىت بىرىكەم، پىشچەوانە كەي دەكەم؟ (بە جەفەنگ و گاللىخودا) بە خۇشىيە خۇدا تۆزى شارد تا بىنگەي راست نىشانى من بىدى، باشە.. ج پىشىيارنىكت بۇ من ھەيدى؟

ناستى: پىشىيارى يەكىگىتن.

گۆتىتىز: نەى هاااا.. واتە خىانەتىتىكى دىكە؟ مىھەربانىستان زىادا بەلاتى كەمەوە تەمىيىان باش دەناسىم، خۇوم پىئو گىرسۇو، بارودۇخى من ناگۇپىت، بەلام بىرىار وايدە كە من نە لەگەل چىنى ناۋەند ھەلکەم و نە لەگەل كەلەپىساوان و پالەوانە كان و نە لەگەل شازادە كان، ئىتىر نازامن لەگەل كىي رېتك بىكەم.

ناستى: شارە كە بىگرە، دەولەمەند و كەشىشە كان بىكۈزە، شارە كە بىدە بە ھەزارە كان، سووبايەك لە وەرزىزە كان دروست بىكە و توسىقۇ فى مەزن بىكە دورۇو، بۇ سېھىنە كەي ھەسوو مەملەكتى رەگەلت دەكەوت.

گۆتىتىز: (واقورماوا)، كەواتە تۆ دەتەوۇت من لەگەل ھەزارە كان يەكىگىرم؟

ناستى: لەگەل ھەزارە كان، بەلىن! لەگەل عامىمى خەلکى شار و دىنەتات.

گۆتىتىز: پىشىيارنىكى سەيرە!

ناستى: ھاوپىيمانە سرووشتى و راستەقىنە كانى تۆ شەوانى، نەگەر تۆ بەراستى دەتەوۇت وىزان بىكەيت، شەوا كۆشك و كلىسمە دروستكراوه كانى

دەستى شەيتان خاپۇور بىكە، پەيکەرە بىن نابېر ووھ کانى كافرەكان بشكىنە،
كتىبە نووسراوه کانى دەستى زانستى شەيتانى بسسووتىنە، زىپ و زىتو لەنىو
بىبە. وەرە لاي ئىمە. نەگەر ئىمە لەگەل تۆ نەبىن، تۆ حەيران و
سەرگەردان بە دەورى خۆتدا دەسۋوپىتىھە و تەنبا نازارى خۆت دەدەي.
نەگەر ئىمە لەگەل تۆ بىن، تۆ دەبىيە بەلای ناسمانى.

گۆتىز: چى لەگەل چىنى ناوهند دەكەن؟

ناستى: دەست بەسەر سامانە كانىياندا دەگۈرين تا بۇ رپوت و رەجالەكان
پوشاك و بۇ بىرسىيەكان خوداردن دەستىبەر بىكەين.

گۆتىز: نەى كەشىشەكان؟

ناستى: دەياننېرىن بۇ رۇم.

گۆتىز: نەى نەجىبزادەكان؟

ناستى: سەر لە جەستەيان جىا دەكەينەوە.

گۆتىز: نەو دەمەى نوسقۇفى مەزنمان كردە دەرەوە؟

ناستى: نەوكاتە دەتوانىن شارى خودا دروست بىكەين.

گۆتىز: لەسەر چ بىنەمايدىك؟

ناستى: هەموو خەلکى يەكسان و بىران، هەمووبىان لە خودادان و خودايىش
لە هەمووباندaiيە، رۇحى پىرۇز لە هەموو زارەكانەوە قىسى دەكەت، هەموو
خەلکى كەشىش و پىغەمبەرن، هەمووبىان دەتوانن خۆ دەئاوە خەلکىشىن و
خۆيان پاك بىكەنەوە، گوتارى ھاوسەرگىرى بخۇتنىن و مزگىتىنى بىدەن، لە
گوناھەكان خۆش بن. ھەر كەسى لە ژيانى جەستەبى خۆى و لەگەل
كەسانى دەوروپەريدىايە و لە ژيانى رۇحانىدا بە تەنبا لەگەل خودايىه.
گۆتىز: لە شارەكەى ئىۋە پىنگەنەن كەمىتر وەسەر لىپى خەلکى دەكەۋىت.

ناستی: نایا سزایه بەو کەسانه پى بکەنین کە خۆشمان دەویت؟ یاسای
ئىمە عەشق و دلۇقانى دەبىت.

گۆتىز: من لەرۇدا چى دەبىم؟
ناستی: ھاوشانى ئىمە.

گۆتىز: نەی گەر حەزم لەوە نەبىت کە ھاوشاپتىان بىم؟
ناستی: ھاوشانى ھەموو خەلکى يا خزمەتكارى ھەموو بېرىادەران،
ھەلبىزىرە.

گۆتىز: پىشنىيارەكەی تۆ شەرافەتمەندانەيد، نانەوا. تەنبا يەك كىشە ھەيد
کە ھاودەمى لەگەل ھەۋارەكان ماندۇرم دەكتات، نەوان نەفرەتىيان لە
ھەموو نەو شتانە ھەيد کە من خۆشم لېيان دىت.

ناستی: مەگەر تۆ چ شىتىكت خۆش دەویت؟
گۆتىز: ھەموو نەو شتانەي کە تۆ دەتانەوىت وىزانيان بکەيت: پەيكەر،
جوانكارى، شەر.

ناستی: مانگى تاسمانىش ھى تۆ نىيە، فريوخوداردووی سادە. تۆ شەپ
دەكەي تا نەجىبىزادەكان سوودى لى وەربىگەن.

گۆتىز: (بە قۇولى و راستگۆزىانە)، بەلام من نەجىبىزادەكانم خۆش
دەویت.

ناستی: تۆ؟ خۆ تۆ دەيانكۈزى.

گۆتىز: پەح! من جار جارە چەند دانەيەكىان لى دەكۈزم، چونكە
زىنەكانيان زۆرزى و مەندال زۆرن و لە بەرامبەر ھەر يەكىيان كە
دەيكۈزم، دە دانە لەدايىك دەبن، بەلام حەزم لەوە نىيە ھەموويان لە دار

بدهن. بۆچى يارمهەتى ئىتوه بدهم كە خۆر و چراكانى سەر رپووی زۇي
بکۈزىتنەوه تا شەوی جەمسەرى ھەموو شوتىنەك تارىك بىكەت.

ناسىتى: كەواتە تو ھەروا قرموقالىكى بىن سوود دەبىت؟

گۆتىز: بىن سوود، نەرى، بىن سوود بۆ خەلکى، بەلام من بە خەلکى
چى؟ خودا دەنگى من دەبىستىت، من گۈنى خودا كەر دەكەم و ھەر
نەمە بەسە، چونكە نەو تەنبا دۈزمنىكە كە شايىتەمى منە. تەنبا خودا
ھەيە و من و كۆمەلەتكە مەلۇتكە و دېۋەزمە. نەو شەو جەستەى تو و
جەستەى بىست ھەزار كەسى دىكەي خودا بە قووللاپەوه دەكەم، چونكە
رەنج و نازارى نەو ناكۆتايە. من نەم شارە ناگر تىبەرددەم و خودايىش
نەمە دەزانىت. ھەست دەكەم كە لەو ساتەدا ھەراسانە. ھەست دەكەم
سەيرى دەستەكانى من دەكەت، بەسەر قىزەكائىصەوە ھەست بە نەفەسى
دەكەم. فريشتهكانى دەگرىن. خودا بە خۆى دەلىت: "رەنگە گۆتىز بۇرى
نەوە نەكەت" - تو بلەي نەو مەرقۇقىكە وەكى گشت مەرقۇقەكانى دىكە.
بىگرىن، بىگرىن فريشتهكان، من بۇرى نەوە دەكەم. ئىستا لە نىوان ترس و
تۈورپەسى نەودا دەرۋەمە پىشەوه و ناگر لە شارى و قىرمىس بەرددەم.
رۆحى خودا تالارى ناوەتىنەيە و بلىسەمى ثاور لە ھەزاران ھەزار ناوتىنە
دەدرەوشىتەوه. ندو كاتەيە دەزانىم بە تەواوى ماناوه دەبىمە دېتو، دېفرىتى
رپووت و رەها. (رپووت لە فرانتىز) شمشىز و كەمەرىبەندەكەم بەدەيە.

ناسىتى: (بە دەنگىكى بىن شۆقرەييانەوه)، لە ھەزارەكان خۇش بە.
نوسقۇ فى مەزن دەولەمەندە. نەگەر بەدواى سەرگەرمىيەوهى،
رپووبەرپووی نەو بىبەوه، بەلام، گۆتىز، نازارادانى ھەزارەكان چىزى نىيە.
گۆتىز: ھەلبەت چىزى نىيە.

ناستی: دهی، کهوایه؟..

گوچیز: له دنپای سهرهوه فرمانم بین گهیشتووه.

ناستی: به سه ریشه کانت ده کهوم و هانات بز دیتم.

گوچیز: وام دهزانی که هاناکردن بز تز یاساغه.

ناستی: کاتپاک پرسی رزگارکردنی خملکی له گوزریدایه، هیچ شتیک پاساغ نیپه.

گوچیز: پهیفه مبهر، واپزانم خودا تزی خستووهه داووهه. (ناستی بین

گویدانه نهو شانه کانی هملد کیشیت)، دهزانی چ به لایه کت به سه ر دیتم؟

ناستی: نه ری، نه شکنه و سینداره. پینم گوتی که من همه مسوو ده
نآگاداری چاره نووسم برومه.

گوچیز: نه شکنه، سینداره... نه شکنه و سینداره... چهنده ناسایی و

ماندووکه ره! کیشهی زوویم و خراپه له ودایه که بز مرؤف ناسایی

دهیشه وه، ناوهزداری پتویسته تا بکرت شتیکی نوی دابهیتریت. نازانم
بلچی نهو شد نیلها مم بز نایدت.

کاترین: که شیشیکی بز بدزهوه تا بدر له مردن ددان به گوناهه کانیدا
پیشت.

گوچیز: که شیش؟

کاترین: نه ناینت نیزن بدھی که به بین به خشین بمریت.

گوچیز: ناستی! بهمه ده لین ناوهزداری! نه ری، پیاو. که شیشیکی

ده آنپنه رت بز ناما ده ده کم! بدر پرسیاریه دینییه کهم فرمانم بین ده کات،

پاشان ناشنیکم بزت لیناوه که زوری حمز لئ ده کهیت. (اروو له فراتیز)

برف که شیش پیشه... (اروو له ناستی) نه مه له کارانه یه که به دلی منه،

واته کارنکه که چهند رووی همیه، له روویه کدوه باشه و له روویه کدوه خراپه، و مرؤف له خۆی ده پرسیت: نایا باشه؟ نایا خراپه؟ ناوهز حهیران دهیت.

ناستی: دهستی کاتولیک ناگاته من.

گوتیز: ندوهندە نه شکەنجهت ده دهین تا ددان پىدا بنیت، لە بدر خیز و به رژهوندی خوت.

هاینریش دیته ژوورهوه.

دانیشتئنی یانزهيم

هه مان نه و که سانه له گەل هاینریش

هاینریش: تو چهندی که توانیت، نازارت دام، ثیتر وازم لى بىته.

گوتیز: چى ده کرد؟

فرانتیز: لەنیو تاریکی دانیشتبوو و سەرى دەله قاند.

هاینریش: چیت له گیانی من دهیت؟

گوتیز: دەمهویت کارنکی پەیوەست بە کاره کەی خوتەوه بە دەمە دەستت.

سەرتا بە خیزایی نەم ژنە ماره بکە. دووھمیش نەوه کە دواھەمین ددانپیانانی نەم پیاوەت گوئ لى دەبیت و داوای بە خششی بۆ دەکەی.

هاینریش: نەم پیاوە؟... (ناستی دەبیتى). واى؟...

گۆتىز: (خۆى بە سەرسوور ماوى نىشان دەدات)، مەگەر يەكتىران
دەناسى؟

ناستى: (روو لە گۆتىز)، ئەمە هەمان نەو خزمەتكارەي خودايە كە
كلىلى شارى دائىه دەست تۇ؟

هاينريش: نا! نا! نا!

گۆتىز: كەشىش، شەرم ناكەى درۆ دەكەى؟

هاينريش: ناستى! (ناستى سەيرى ناكات)، من نەمدەتوانى ئىزىنى
كوشتنى كەشىشەكان بىدەم. (ناستى وەلام ناداتەوه و ھاينريش لېي نىزىك
دەيىتەوه)، ها، دەمتowanى پىنگەى كوشتنىيان بىدەم؟ دەپرسم (يىدەنگى).
ھەلەدەگەرىتەوه و رپو لە گۆتىز دەكات)، ناخىر بۇ دەبىت گۈئ لە
دادانپىانانەكانى نەو بىگرم؟

گۆتىز: چونكە دەمەۋىت لە دارى بىدەم.

هاينريش: كەوايە زوو! زوو! زووتر لە دارى بىدە! و بۇ بىستىنى
دادانپىانانەكانى كەسىتىكى دىكە بىدۇزىنەوه.

گۆتىز: يا تۇ يا ھېچ كەس.

هاينريش: كەوايە ھېچ كەس.

دەيەۋىت بچىتە دەرەوە.

گۆتىز: ھەى! ھەى! (هاينريش دەۋەستىت) مەگەر دەتوانى ئاوا بە بى
دادانپىانان بىرىت؟

هاینریش: (هیتواش هیتواش ده گه پیتمووه) نا، گالتەجارپ، نا. تو راست
ده کەی ناتوانم. (روو له ناستى) چۆك داده. (بیتەنگى) ناتەوتت؟
براکەم، گوناهى من له گەردەنى كلىيسيه نېيە و من ھەر به ناوى
كلىيسيه يەوهى كە دەمەوتت داواى ليخۇش بىعون بۇ گوناھە كانت بىكم!
دەتەوتت له بەرامبەر ھەموواندا ددانى پىتىا بنىتيم؟ (روو له ھەمووان) من
له رووي رق و كىنه و سرووشت ناپاكىيەوه، شارەكەمان دا به دەست
كۆمەل كۈزۈيەوه، من شايىتەمى سووكايدەتىپىكىرىدى ھەمووانم. تف له
پووم بىكە و نىتر قسى لەسەر مەكە. (ناستى ناجوولىت)، سەرباز، تف
بىكە.

فرانتىز: (بە رووشادىيەوه، روو له گۆتىز) تف بىكم؟

گۆتىز: (بى گوناھانە)، تف بىكە، گيانەكەم، دلخۇش به.

فرانتىز تف دەكات.

هاینریش: حىسابەكە پاك بۇوهوه. هاینریش له خەجالەتىدا مەد. تەنبا
كەشىش ماوهەتەوه. كەشىشىكى سادە و ناسايى. ئىستا له پىشىدا چۆك
داده. (پاش چاوه روانىيەكى كورتى بى سوود، لەناكاو له ناستى
دەسرەوتىيەن)، پياوکۈز، مەگەر شىت بۇومە كە خۆم له بەردەمتدا بچۈوك
دەكەمەوه له كاتىكدا ھەموو شتەكان لەژىز سەرى تۆدان؟

ناستى: لەژىز سەرى من؟

هاینریش: نەرى، نەرى.. لە ژىز سەرى تۆدا. تو وىستت رۆلى
پىغەصبە رايەتى دەرىتىت و شىكستت خودارد، دەستبەسەر كراي و لەدار

دەدرىيىت و هەموو نەو كەسانەيى كە بېرۋايىان پىن كردووپىت دەكۈزۈنى،
ھەمووپان! ھەموو! ھا! ھا! تۆ بانگەشەي نەوهەت دەكىد كە دەزانى چۈن
ھەڙارەكانت خۆش بۇنت، بەلام من نازانم. دەيى، دەپىنى كە تۆ لە من
زىاتر زولىمت لېتكىرىدىن.

ناستى: لە تۆ زىاتر، گللاو! (ھېرېش دەكاتە سەر ھايىرىش.. لىنکىيان جىما
دەكەنەوە)، كىن بۇ كە خيانەتى كردى؟ من يا تۆ؟
ھايىرىش: من! من! بەلام نەگەر تۆ نوسقۇفت نەكوشىبا، من
ھەرگىز نەو كارەم نەدەكىد.

ناستى: خودا فەرمانى كوشتنى پىن كردى، چونكە ھەڙارەكانى بىرسى
دەكىد.

ھايىرىش: خودا، بەراست؟ كارەكە چەندە سادەيە، كەوايە خودايىش
فەرمانى بە من كرد كە خيانەت لە ھەڙارەكان بىكم، چونكە دەيانوپىست
كەشىشەكان بىكۈزۈن.

ناستى: خودا ناتوانىت حوكىمى خيانەت لە ھەڙارەكان دەرىكەت، خودا
لەگەل ھەڙارەكاندايە.

ھايىرىش: نەگەر خودا لەگەل نەواندىايە، نەى بۇ ھەركاتىتكى راپەرىيون و
شۇرۇشىان كردووھ، شىكستىيان خوداردووھ؟ كەوايە بۇ نەورۇ بە رەوابى
زانىوھ راپەرىنەكەى تۆ لە بىن ھيوابى و ناثومىيىدىدا كۆتابىي پىن بىتتىت؟
يالا، وەلام بىدەوە! دەيى بىدەوە! دە وەلام بىدەوە! ناتوانى؟

گۆتىز: لېرەيە.. ساتى ھەستىيار ھەر لېرەيە. لېرەيە دلەراوکىي و نارەقە و
خۇين. مەترىسە، گىانە! دلەراوکىي شتىيىكى خراب نىيە. چەندە
پۇوخسارت لە بىر دلان و شىرىنە. كە تىيى دەنۋېرم، بىست ھەزار كەس

دەبىئىم دەكۈزۈتن. حەزم لېيە. (دەمى ماج دەكەت) يالا بىزانم، براكەم،
ھىشتا تەواو نەبۇوه، من بېپىارم داوه دەست بەسەر وۇرمىدا بىگەم، بەلام
نەگەر خودا لەگەل تۆ بىت، رېنگە شىتىك پۇويادات كە نەتوانم بىكەم.
ناسىتى: (بە دەنگىتكى نىزم، بەلام بىردا بە خۆبۇونەوه)، كارەساتىك
پۇودەدات.

ھايىرىش: (بە ھاوارەوه)، بە ھىچ شىۋەيدىك! ھىچ
پۇونادات. نەمە نادادپەرەودرىيە. نەگەر رېتكەوت لەگەل تەوەدا بۇ خودا
موعجيزەيدىك بىكت، بۆچى بەرى بە خيانەتكەمى من نەگرت؟ نەگەر
تۆ پەزگار دەكەت، بۆ دەيتىت من خەسار بىكت؟

قۇوماندارنىڭ دىتىھ ژۇورەوه. ھەمۇوان دەشلىڭىن.

قۇوماندار: ھەمو شىتىك نامادەيە. سەربازەكان لە دۆلەتكەكdan و لە پشت
گۈلە و عەرەبانەكاندۇھ رېزىيان بەستووه.

گۆتىز: بەم خىزايىھ! (وەستانىك)، بېرۇق بە نەفسەر نۆلىرىش بلىنى كە من
وادىم.

نەفسەرەكە دەچىتىھ دەرەوه. گۆتىز بەسەر كورسىيەكەيدا دەكەۋىت.

كاترين: نەمە موعجيزەي تۆيە، عەزىزەكەم. (گۆتىز دەست بەسەر
پۇوخساريدا دىتىت)، يالا ھەى، تالان بىكە و بىكۈزە! مالىناوا.

گلزار؛ (به بیان تاقه‌تی و ماندووییه و ورد و ده گزرتیت بز شور و
بیهوده قلکی دهستگرده‌اند)، ساتی مالتاوابی گهیشتووه، کاتیک ده گهریمه و
خوان ههبوو شیونیکی گرتیوه و خیمه کدم خالییه. حدیف.. من خوم به
نیلووه گرتیبوو، (روو له ناستی و هاینریش)، نیوه نه و شدو و کو عاشق و
نه خشوقه بهسدر دهدهن، (روو له هاینریش)، کاتیک نهشکه‌نجه‌ی دهدهن،
به نهاری دهستی له دهستی خوت بگره. (روو له فراتیز، نامازه به
ناستی)، نه گهر به پیشی شهربعدت ددانی به گوناهه کانیدا نا، هدر زوو
نه شکه‌نجه که پوهستین و هرگه که‌شیش داوای به خششی بز
گوناهه کانی گرد، له داری بدنه. (وک نهودی له ناکاو سدرنجی کاترین
بدات)، ها! بیوکه خان! فراتیز، ده‌ریخت و مهیته‌رده کانی تهولله که ده‌هینیت
و دهیانه‌ویت لای خاتونون تا همراه شتیک که حمزیان لئی بیو له گه‌لیدا
بگهن، بیچگه له گوشتن.

کاترین: (له ناکاو خوی دهخانه سدر قاچه کانی گوتیز)، گوتیز، ره‌حم
بکه! نهم کاره نا! نهم کاره له گه‌لدا مددک!

گوتیز: (به سدرسوور ماندوه خوی ده‌کیشیت دواوه)، خوله کیک بدر له
نیستا زور سدرکیشیت ده‌گرد... باودرت نه‌ده‌گرد؟

کاترین: نا، گوتیز، باودرم نه‌ده‌گرد.

گوتیز: راستییه کهی نه‌ده‌یه که خویشم باودرم نه‌ده‌گرد. باودر بدو خراپه‌یه
ده‌کهی که پاش نه‌ده‌گردت (کاترین نه‌ژنونکانی ماج ده‌کات) فراتیز، له
کول شمری نه‌ده‌گرد. (فراتیز کاترین ده‌گرت و فریتی ده‌داده سدر
نه‌خته‌کهی)، نه‌ها!!!، نیستا باشه، نه‌ری شتیکم له‌بیر نه‌چحوه؟.. نا!
وازnam کارتیکی دیکه نه‌ماوه‌نه‌ده (وهستانیک)، ده‌بینن که بدرده‌رام هدوالیک

له موعجزه له گوچیدا نیمه، خدریگه باوهر بدوه ددهکم خودا دهسلاتی
تهداوي داومه تین تا هدر کارنک گه هدم لیمه بیکم، خودایا، سوپاس،
زقر سوپاست دهکم، له صفر نه و زنانهی گه نه و شه و پس ناموسیان
دهکمین سوپاس، له صفر نه و زنانهی نه و شه و له شیشیان ددهدین سوپاس،
له صفر نه و پیاواننهی گه نه و شه و سهربیان دههین سوپاس، (وهستانیک)،
نه گهر به چاکی دهص بکریتهوه قسمی زورم هدن گه بیانگه، درازنی
دوورپوی فیلباز! گونیگره، ناستی، دهمهولت خهیالت ناسووده بکم، خودا
منی کردوهه هزکارنک، تو خوت نه و شه و همه سور شستیکت بینی گه
چون فریشه کانی نارد تا پاپیچم بن و بجهیشه سه ری.

هاینریش: فریشه کانت؟

گوتیز: واته نیوهه مسوتان. بین گومان کاترین فریشه. هدروا تژیش،
هدروا گوهیش، (دوباره رو و له ناستی) و نهم کلیله چی؟ مه گهر
من داوم لیی کردبوو تا نهم کلیلم بژ بیزیت؟ تمنانهت له بعون و
نه بعونی بی ناگا بروم، و نه و ناچار برو یه کیانک له گه شیشه کانی
راسپیرنت تا بیخاته نیو دهستمهوه. هلهیه ده زانی که له پای نهم کاره
چی له من دهوریت؟ دهیه ویت که گیانی پیاوه نایینیه کانی پرگار بکم.
نه و کاته هیواش هیواش پارام دهکات و بین نه و هی پس خزی بخاته نیو
با بهته کمه رینگه کان دهخاته بدرده مصدهوه. نیستا نه گهر من بیمه سه ری،
نهوا نهوكاته نه و مافی نه و هی به پرسیاریه ته کمی خزی
بکشینیتهوه: ناختر من ده متوانی کلیله که هه لدهمه دوله کمه.

ناستی: دهی، نه ری. تو ده توانی. هیشتایش ده توانی.

گوتیز: ناختر، فریشه عه زیزه کم، ده زانی که ناتوانم.

ناستی: بۆچی نهتوانی؟

گۆتیز: چونکه من ناتوانم بەدەر لە خۆم کەسیئکی دیکە بم. من بۆ خزمەتکردنی نەو دەچم تا تلاتلاتلەتیک بە نیو خویندا بکەم و دەگەریمەوە، بەلام کاتیک دەنگویە کان دامرکانەوە، نەودەم خودا کوونە لووتى دەگرت و هات و هاوار دروست دەکات کە بەو کارە رازی نەبۇوه، خودایا، رازی نیت؟ بەراستی؟ کەوايە ھېشتا کات ماوه نەھیلیت. لەو بپروایەدا نیم ناسمان بەسەر سەرمدا بپروختىت، ناخ و تفیک بەسە تا پىمى لەسەر دابنیم، بخزىم و رانم بشكىت، فاتىحەی کارەکە دەخویندرىت، وانىيە؟ ناتەۋىت؟ دەی، باشە، پىداگرى ناكەم. وەرە، ناستى، وەرە و سەيرى نەم كلىله بکە. بەراستى كلىل شتىكى زۆر باشە، شتىكى بەسوودە. ھەروا دەستىش. ھەر كەسیئک دروستى كردووه زۆر باش دەرچووه، دەبىت شووکرى خودا بکەين کە دەستى پى بەخشىيون. دەی، كلىلىك لەنیو دەستىك، نەمەيش شتىكى خراب نىيە بۆ ھەموو نەو دەستانەي کە لەم كاتە و لە ھەر شوتىكى زەويدا كلىلىكىيان ھەيە، با سوپاسى خودا بکەين، بەلام پىویستە بچىنە سەر نەو بابەتهى کە دەست چ سوودەتك لە كلىل وەرە گرت. ئىتر لىرەدا خودا بەرسىيارىيەتى قبول ناكات و پەيوەندى بەوەوه نىيە، بىچارەي يىكەس، بەلى، خودایا، تۆ پاك و بى گوناھى رەھاي، ئاخى تۆ لىورىزى لە بۇون، چۈن دەكرىت و ئىتاي سىدارە بىكى؟ روانىنت تىشكە و بەر ھەر كويىەك بکەۋىت تىشكبارانى دەکات، كەوايە چۈن دەكرىت تارىكى دلى من بناسيت؟ چۈن دەكرىت ئاۋەزى بى كۆتاي تۆ خۆى بخزىنیتە نیو تىڭەيشتن و دركى بى تونانى منهوه و پەرت و بلاوى نەکات؟ كىنه و لاوازى دەرۇون، توندوتىزى، مەرگ،

غهتم تهنيا له بهشدر دوهشينده. تهنيا قدهله مرهوي من نهمهيه و من له
ناویدا تهنيام، ههر شتئيکي تييدا رهو بادات له نهسته و گهردنه منه.
مهترسه، من بهر پرسياريه تى هه موو شتئيک له نهسته ده گرم و هيچيش
ناليم. له روزي پاداشت و سزادا، وس.. ليتو له ليتو ناكه مهده، من
مرؤفنيکي به قهنهاعه تم، ههر حوكمنکم بز دهريکه قبولی ده کم و فزه
ليتوه نايهدت، بدلام با بهيني خومان بيت، نايا تو توز قالئيك دلگران نابيت،
به قهدهر سدهره ده زبيك كه بهريته بهري خوداسته کانت به نازار و عه زاي
پر له ژان مه حکوم کردووه؟ ده رقم، نيتستا ده رقم. سهربازه کان چاوه پروان،
نم کليله به دواي خويدا رامده کيسيت، به دواي قفله کميда ده گهريت. اله
کاتي چوونه ده رو له خيمه که، ده گهريته ده گهريت. نايا کهسيکي وه کو مندان
ديتوروه؟ من ثدو که سدم که قادری رها تووره ده کات: له بعونی مندا،
خودا له خوي ده توقیت! بیست هزار نه جيبارده، سی نوسقوفی مهزن،
پانزه پاشا همن، سی نيمپراتور له يمک کاتدا، پاپتك و دزه پاپتك بینراون،
بدلام جهسته يه کي ديکه وه کو من، ده گهريت کي ديکه نيو بهرن.
جاری وايه لاي خوم دوزه خ وه کو ببابانيکي جه به رهو وتندا ده کم که
تهنيا چاوه پروانی بعونی منه. مالناوا. (ده یه ونت بچيشه ده رهه، هاینريش
له ناكاودا له قاقای پيکه نين ده دات)، چ باسه؟

هاینريش: گئله، دوزه خ بازاری فيلبازانه. (گهريت دهه استيكت و سهيری
ده کا. هاینريش رهو له وانی ديکه ده که وته قسه) سهيری ثدو پياوه
خيال اوی و خه والوویه بکدن. خوي به تهنيا که س ده زانیت که خراپه
ده کات. هه موو شهونک سه رزه وينی نالمان به بلیسمی ناگری نهوانه که
زیندوو زیندوو ده سووتین ده بیته چراخان، نه و شدویش وه کو هه موو شهوانی

دیکه ده کدهس ده کدهس بلیسه ده کیشن، بدلام ندو سه رکردانهی نهونی
تالان ده کهن، نهونده خوپهسنی و هاتوهوت ناکهن. له هدموو پوژه کانی
حمدوتودا مرؤف ده کوژن و پوژانی یه کشه ممه به بدلنه نگازیسیده ده چنه
کلیسه و ددانی پیشدا ده نین، بدلام نهم کاکه بدریزه خوی به شهستان
هاتوهته پیش چاو، بوچی؟ بو نهونه که خه ریکی نهنجامدانی نه رکی
سه ریازیسیده که یدتی. (روو له گوتیز) نه گدر تو شهستان بیت، گالتله جار،
که واته من کیم، منیک که بانگه شهی نهونم ده کرد همژاره کانم خوش
دهوت و پاشان دامن به دهست تزووه؟

لهم ماوهیدا، گوتیز وه ک بلئی خه مۆکی دایگرتوه و سهیری ده کات.
له دواهد مین ساتدا به خویدا دیتهوه.

گوتیز: نیستا چیت دهوت؟ حدقی نه فرهتی نه به دی و عه زابی پر له
ژان؟ من به توی ده به خشم. دوزه خ هینده مه زنه که من و تو تیایدا
به شهر بیین.

هاینریش: نهی نهوانی دیکه؟

گوتیز: کامانه؟

هاینریش: هه مهوو خه لکی. هه مه زیان ده توانن مرؤف بکوژن، بدلام نایا
هه مه زیان حه زیان لهم کارهیه؟!

گوتنیز: پیسی و قیزونی من پهیوندی به قیزونی ندانده نییه، ندان
بۇ چیزی دهونی یا بۇ بددستهیتانی بەرژهوندی خراپه دەکەن، بەلام
من خراپه بە خودی خراپه تەنجام دەدم.

هاینریش: نەگەر رون و مسوگەر بیت کە کارنکی دیکە جگە لە خراپه
ناتوانیت بکریت، شدو ھۆکاره چ سوودینکی ھدیه کە ناچار بەو کاره
دەکات؟

گوتنیز: نایا مسوگەرە؟

هاینریش: نەری، گالتەجار، مسوگەرە.

گوتنیز: کى سەلماندوویەتى؟

هاینریش: خودی خودا، خودا نیرادەی نەوهى كردۇوه کە باشە لەسەر
زەوی مەحال بیت.

گوتنیز: مەحال؟

هاینریش: بە تەواوی مەحالە، عەشق مەحالە! دادپەروەرى مەحالە!
دەلئى نا؟ ھەولى نەوه بەھاوجۆرەکەی خۆت خوش بۇت و دوایى پىم
بلىزەوە.

گوتنیز: نەگەر ھەوەس بىکەم، بۇچى نەتوانم خۆشم بۇت؟

هاینریش: چونکە ھەر نەوهندە بەسە کە كەسىك رەق و نەفرەت لە
كەسىكى دیکە ھەلگەرتا نەفرەتكە يەكە يەكە بۇ ھەموو مەۋەكان
بگوازىزتەوە.

گوتنیز: (بە خىرايى و بە ئاماژە كەردن بە ناستى)، نەم پىاوه، ھەزارەكانى
خوش دەۋىست.

هاینریش: به زانین و ناشکرا درؤی له گمل ده گردن، دنهی خراپترین شههروهیانی دهدا، پالی پیووه دهنان تا پیره پیاویک بکوژن. (وهستانیک)، من دهتوانی چج بکم؟ ها، دهتوانی چج بکم؟ من بین گوناه بروم و توان و کو چانسیک گهونه سهر سهرم، "باشه" له کوئ بورو، زؤل؟ له کوئ؟ و گههسترن خراپه له کوئ؟ (وهستانیک)، تو که دهه له خراپه دهدهی، لعوه، بین ناگای گه نهدزابی بین سوود ده گیشی و ههیاهوو و هلهلهه بژ هیچ و پوچ ده گیشیت؟ نه گدر دهتوونت شیاوی دوزهخ بیت، نهونه بدهه گه به ناسوودهیں لهنیو چینگه که تدا راکشیت. دنیا ناداد پهروهیه، نه گدر فهولی بکهی دهیشه شهريکه توان، نه گدر بیگزری دهیشه جهلا، (پیشنهاده گههست)، ها! ها! بونی پیسی زهی ده ناسمان زاوه.

گوتیز: گهواهه هه مووان مه حکومی نه به دین؟

هاینریش: نا، نا! هه موو نا! (بیندهنگی)، خودایا، من نیمانم ههیه، من نیمانم ههیه. من توشی کارهساتی بی هیواسی نابه؛ تا کاکلی نیسانه گانیشم له خراپهه گلاون، بهلام ده زانم که نه گدر نیرادهی نهونه گردیست، رزگارم ده کهی. (اروو له گوتیز)، نیمه هه موومان به ریزه هید توانبارین، زؤل، نیمه هه موومان به ریزه هید شیاوی دوزه خین، بهلام خودا هدر کاتیک بیههه ونت ببهه خشیت، ده بهه خشیت.

گوتیز: نه گدر من بمهونت دهتوانم کاریک بکم که نه بهه خشیت.

هاینریش: به دبهختی هیچ، وردیلهی پوچ، چون دهتوانی له گمل هیزی ده حمدت و بهه خشی نهودا کیتبه رکنی بکهیت؟ چون دهتوانی سهبره ناکلناکه بی نه لوپریز بکهی؟ هدر کاتیک نه و بخودازنست، تو ده خاته نیو دهسته گانیمه و ده تباته بهه شته وه. به نامازه هید کی پهنجه، نیراده و توانا

پیسەکەی تو تىكىدەشكىنېت، شەوېلگە كانت لىك دادەپچىرت و رەحمدەتى خۆى دەرخوداردت دەدات و تو ھەست دەكەي كە بە پىچەوانەي مەيلى خۇت باش بۇويتە. بىرۇ! بىرۇ وۇرمىس بىسووتىنە. بىرۇ تالان بىكە. بىرۇ لە گەردەنان بىدە: كات و توانات بە فيرۇ دەدەي. ھەر يەكىك لەم رۆزانەدا، وەكىو ھەموو خەلکى دىكە، دەچىتە بەرزەخ تا پاك و خاۋىن شايىستەي بەھەشت بېبىت.

گۆتىز: كەواتە ھەمووان خراپە دەكەن؟

ھايىريش: ھەمووان

گۆتىز: ھىچ كەس تاوه كو نىستا باشەي نەكردووە؟

ھايىريش: ھىچ كەس.

گۆتىز: زۇر باشە، (دەگەرپىتەوە بۇ نىتو خىمەكە) من مەرجىت لەگەل دەكەم كە بىكەم.

ھايىريش: چى بىكەي؟

گۆتىز: باشە، ناماھەي مەرج بېبەستىت؟

ھايىريش: (شانەكانى ھەلەخات)، نا، زۆل، من ھىچ مەرجىتك نابەستم.

گۆتىز: ھەلە دەكەي، تو بە من دەلىي كە "باشە" مەحالە، كەوايە من مەرجىت لەگەل دەكەم، "باشە" بىكەم، نەمەيش باشتىرىن نامرازە بۇ "تەك" بۇونم. من كەسىتكى تاوانبار بۇوم، نەر شىئەگۇرپى دەكەم، قۇوماشىئك ناوهژۇو دەكەمەوە و مەرجىت لەگەل دەكەم كە بىمە پىاوچاڭى خودا.

ھايىريش: ناوبىزىكەر و دادوھە كىيە؟

گۆتىز: خودى تۆ، لە سال و رۇزىتكى دىكەدا، تەنبا نەوهەنە بەسى كە مەرج بىكەي.

هايىرىش: گىللە، نەگدر مەرج بىكەي ھەر لە پىشەوە دۆر اندووته! چونكە تۆ "باشە" دەكەي تا مەرجە كە بېدىتەوە.

گۆتىز: راستە! زۆر باشە، كەوايە ودرە زار ھەلخەين. نەگدر من بىرىمەوە، خراپە سەردە كەۋىت... نەگدر بىدۇرپىنم... ها! نەگدر بىدۇرپىنم، ھېيج نازانم چ دەكەم، دەي؟ نىستا كى نامادىيە زارم لەگەل ھەل بىدات؟ تۆ ناستى!

ناستى: نا

گۆتىز: بۆچى نا؟

ناستى: كارتىكى خراپە.

گۆتىز: دى، با خراپ يىت، دەزانم كارتىكى خراپە. مەگەر بىرت لە چ كردووتهوە؟ ھەى، نانھوا، من ھېشتا شەپەنگىزىم،

ناستى: نەگدر دەتەوىت باشە بىكەيت، ھەر وا ساف و سادە بېيار بىدە، كە باشە بىكەيت.

گۆتىز: من دەمەوىت خودا بىخەمە تەنگانە و تەنگەلىزەوە. نەو جارەيان وەلامى يا بەلىيە يا نا. نەگەر بىراوەم بىكەت شار دەسووتىت و بىرىپەساريەتىيە كەيىشى دىيارە. يالا، يارى بىكە، نەگەر خودا لەگەل تۆيە نايىت بىرسى. بۇنىرى نەوهەت نىيىھە، تىرسنۇك! تۆ وات پى باشترە كە لە دار بىدىتىت؟ كى بۇنىرى نەوهەي ھەيە؟

كاترين: من!

گۆتىز: تۆ، كاترين؟ (سەيرى دەكەت)، قەى چى دەكەت؟ (ازارەكانى بىدهەنە)، ھەللىيان بىدە.

کاترین: (هەلیان دەدات)، دوو و يەك. (دەله رزىت)، سەختە كە بتوانى بىدۇرىتى.

گۆتىز: كىن دەلىت من دەمەورىت بىدۇرىتىم؟ (زارەكان دەخاتە نىتو پىالەوە)، خودايانا، تۆ كەوتۈۋەتە تەنگەناوه، ئىتىر رېنگدى ھەلاتنىت نىيە. ندو سانە گەيشتىوو، كە دەستت ناشكرا بىكەيت.

زارەكان ھەلەخات.

کاترین: يەك و يەك... دۆراندى!

گۆتىز: كەواتە من خۆم دەدەم بەدەست وىست و خوداستى خوداوه. مالئاوا، کاترین.

کاترین: ماچم بىكە. (گۆتىز ماچى دەكەت) مالئاوا، گۆتىز.

گۆتىز: نەم تۈورەگە پارەيە وەرگەرە و ھەر شۇنىكىت دەۋىت بىرپۇي، بىرپۇي. (رۇو لە فراتىز) فراتىز، بىرپۇي بە تەفسەر نۆلریش بلىي، سەربىازەكان نازاد بىكەت تا بىخەدون. تۆ، ناستى، بىگەرپىرەوە بۇ شار، ھېشتا دەرفەتى نەوە ھەمە كە نەھىتلىت كوشت و كوشتار رەووبىدات. نەگەر بەرەبەيان دەروازەكان بىكەندىوە، و كەشىشەكان بە ساغ و سلامەتى لە شار بىتىنە دەرەوە و لە پەنای من جىنگىر بن، سەمى نىوپۇرۇ گەمارپۇكە دەشكىتىم، را زىت؟ ناستى: را زىم.

گۆتىز: پەيغەمبەر، ئىمانت دۆزىسىدۇ؟

ناستی: من هیچ کات بزرم نه کردبوو.

گۆتیز: چ پیاوینکی به خته وهر!

هاینریش: تو نازادییان بۆ ده گەپرینیتەوە، ژیان و ھیوایان بۆ ده گەپرینیتەوە، بەلام نایا به من، نهی سەگى مەلعون، به من كە ناچارت کردم خیانەت بکەم، پاکیم بۆ ده گەپرینیتەوە؟

گۆتیز: ندوه به دەستی خۆتە كە دووباره بیدۆزیتەوە، و ندو دەم وەك بلئى ھیچ شتیکی خراپ ڕووی ندادوه.

هاینریش: ندوی ڕوویداوه چ سوودی ھەيد! گرینگ نىدەت و مەبەستى من بooo. نەھۆ، نیتر من واز لە تو ناهىئىم. بېرۋە. من ھەنگاوا و شدو و رۇز لە گەل تو دىئم. دلىابە كە ڕەوتار و كردارت ھەلدىسىنگىئىم. دلىابە كە سالىك و رۇزىنىكى دىكە، لە ھەر شوتىيەك بىت، من لەوئى ناماداھ دەبم.

گۆتیز: وا سەحەرە. ھەوا چەند سارده! سەحەر به باشدەوە ھاتۇوەتە نىئۆ خىمە كەمەوە، بەلام نىمە دلخوش نىين: نەم ژنە دەگرى، ندو پیاوە نەفرەتى لە من ھەيد، وەك بلئى كارەساتە كەمان بە سەردا تىپەریوھ. رەنگە "باشه" ھیوای دەھىئىنا... نەو دەم، چ سوودى ھەيد؟ من نەھاتۇوم بېپيار لەسەر باشە بىدەم، ھاتۇوم تا باشە بىكەم. مالئاوا.

دەچىتە دەرەوە. كاترين قاقا پىيەدە كەنیت.

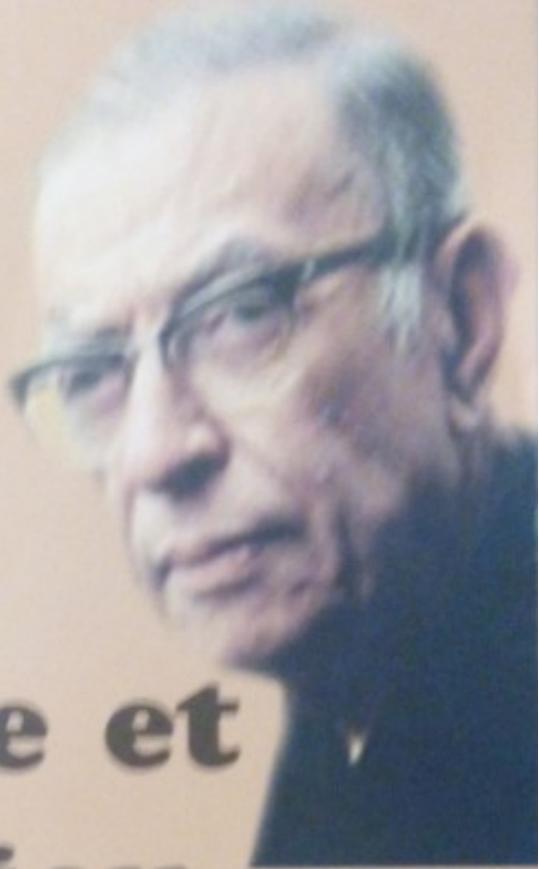
كاترين: (كاترين تا سنورى گريان پىيەنەيە.) غەشى كرد! بىنىم، خۆم بىنىم، غەشى كرد تا بىدۇرپىت!

پهله که داده شده.

شموی سین شهشه

کاتر میز: ۱۲: ۲۸ خووله ک

۱۱/۱/۴ زایینی - هولیز

Le Diable et Bon Dieu

Jean- Paul Sartre